

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf. 211.

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/2/2015.

Iktatószám: Vj/2-205/2015.

NYILVÁNOS VÁLTOZAT!

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa

- a Kajtár Takács Hegymegi-Barakonyi Baker&McKenzie Ügyvédi Iroda (1051 Budapest, Dorottya u. 6.) által képviselt **ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** (9023 Győr, Mészáros L. u. 13.),
- az Oppenheim Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi u. 12.) által képviselt **FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zrt.** (1108 Budapest, Sírkert u. 2-4.),
- a Réti, Antall és Társai Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 78.) által képviselt **JÁSZ-PLASZTIK Kft.** (5100 Jászberény, Necső telep 1.),
- a [személyes adat] Ügyvédi Iroda ([személyes adat]) által képviselt **MÉH Hulladékgazdálkodási Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (9027 Győr, Puskás Tivadar u. 12.),
- a [személyes adat] ügyvéd ([személyes adat]) által képviselt **Észak-magyarországi MÉH Nyersanyaghasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (3527 Miskolc, Besenyői út 16.),

eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban – részben nyilvános illetve zárt tárgyalást követően – meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t.

- I. Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy
- az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság,
 - a FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaság és
 - a JÁSZ-PLASZTIK Kft.
- egységes, komplex és folyamatos jogsértést követtek el, amikor 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig versenykorlátozó célú egyeztetéseket folytattak
- 1) a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának a három vállalkozás közötti felosztásáról,
 - 2) olyan árrendszer kialakításáról, amely a Jász-Plasztik Kft. által alkalmazandó felvásárlási árak közös meghatározására vonatkozott, valamint az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság és a FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaság számára kedvező, míg a megállapodásban nem részes vállalkozások számára hátrányos, valamint

- 3) a konzorciumi szerződésben foglaltak ellenőrzése érdekében üzleti titoknak minősülő, egyedi mennyiségi, árazási és szállítási költségre vonatkozó adatok cseréjéről.

II. E jogsértés miatt az eljáró versenytanács kötelezi a(z)

- ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaságot 28.020.000,-
- azaz huszonnyolcmillió-húszezer – Ft
- FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaságot 50.220.000,- – azaz ötvenmillió-kettőszázhúszezer – Ft
- JÁSZ-PLASZTIK Kft.-t 34.280.000,- – azaz harmincnégymillió-kettőszáznyolcvanezer – Ft bírság megfizetésére.

Az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság és a JÁSZ-PLASZTIK Kft. a bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül köteles megfizetni a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számlájára. Befizetéskor a közlemény rovatban feltüntetendő: az eljárás alá vont neve, a versenyfelügyeleti eljárás száma, a befizetés jogcíme (bírság). Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását.

A FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaság a bírság befizetését összességben a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül vagy hat részletben köteles teljesíteni oly módon, hogy első alkalommal 8.370.000,- – azaz nyolcmillió-háromszázhetvenezer – Ft részletet, majd ezt követően öt alkalommal további 8.370.000,- – azaz nyolcmillió-háromszázhetvenezer – Ft részletet köteles fizetni oly módon, hogy az első alkalommal fizetendő részletet a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül, majd a további részleteket az első részlet esedékességét követő hónaptól havonta, adott hónap 15. napjáig a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számlája javára köteles teljesíteni. Bármely részlet elmaradása esetén a még fennálló teljes tartozás – egy összességben – esedékessé válik. Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását.

III. Az eljáró versenytanács az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társasággal szemben kiszabott bírság vonatkozásában a vele egy vállalkozáscsoportba tartozó

- MÉH Hulladékgazdálkodási Zártkörűen Működő Részvénytársaságot és
- az Észak-magyarországi MÉH Nyersanyaghasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaságot

nevesíti, mivel a Tpv. 78. § (5) bekezdése alapján majdani külön végzésben egyetemlegesen kívánja kötelezni a bírság be nem hajtott részének megfizetésére, amennyiben a bírságot az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság önként nem fizeti meg, és a végrehajtás sem vezet eredményre.

A határozat felülvizsgálatát az ügyfél a közléstől számított harminc napon belül kérheti a Versenytanácsnál benyújtott, vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel. A Fővárosi

Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart, mely kérelmet az ügyfél a keresetlevélben terjesztheti elő.

Az eljáró versenytanács meghozta továbbá az alábbi

v é g z é s t.

- I. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak magatartásának a tisztességtelen piaci magatartás a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 11. § (2) bekezdés c), g) pontja valamint az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 101. cikk (1) bekezdés d) pontja alapján történő vizsgálata vonatkozásában a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

A végzés ellen a közléstől számított 8 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, de a Versenytanácsnál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott jogorvoslati kérelemnek van helye. A jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban bírálja felül, amely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye, azonban a bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen is jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.

I n d o k o l á s

I.

Az eljárás megindításának körülményei

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2015. március 10-én versenyfelügyeleti eljárást indított
 - az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Alcufer),
 - a FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: Fe-Group),
 - a JÁSZ-PLASZTIK Kft. (a továbbiakban: Jász-Plasztik),
 - az Észak-dunántúli MÉH Nyersanyag-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (jelenlegi megnevezése: MÉH Hulladékgazdálkodási Zártkörűen Működő Részvénytársaság, a továbbiakban: Észak-dunántúli MÉH),
 - az Észak-magyarországi MÉH Nyersanyaghasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: Észak-magyarországi MÉH),
 - az AKKUCITY Akkumulátor és Akkumulátorhulladék Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Akkucity) és
 - a VENTUM Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Venum)eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben.
2. A vizsgálatot elrendelő, a versenyfelügyeleti eljárást megindító, Vj/2-4/2015. sz. végzés indokolása szerint az eljárás alá vont, akkumulátor begyűjtő vállalkozások 2013-tól kezdődően egyeztetéseket folytattak a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának felosztásáról. Az egyeztetések kiterjedtek arra is, hogy az eljárás alá vont vállalkozások elősegítsék a Jász-Plasztik

3.

által létrehozott savas ólom akkumulátor feldolgozó üzem piacszerzését, meghatározzák a Jász-Plasztik által alkalmazandó felvásárlási árakat, hátrányos helyzetbe hozva a megállapodásban nem részes vállalkozásokat, valamint, hogy korlátozzák a versenyt a Magyarországon begyűjtött savas ólom akkumulátorok feldolgozásának piacán. Ezzel a Tpvt. 11. § (2) bekezdés a), c), d) és g) pontjaiban foglalt tényállás megvalósításával valószínűsíthetően megsértették a Tpvt. 11. § (1) bekezdésében előírt tilalmat.

3. Mivel a fenti magatartás a tagállamok közötti kereskedelem érintettségéről szóló bizottsági közlemény szerint alkalmas lehet arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre érzékelhető hatást gyakoroljon, az valószínűsíthetően egyúttal az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésében, illetve annak a), c) és d) pontjaiban foglalt tilalmat is megsértette.
4. A versenyfelügyeleti eljárás előzménye, hogy a Vj/67/2014. számú versenyfelügyeleti eljárás során, az eljárás elrendelésével egyidejűleg, 2014. szeptember 18-án a GVH több helyszínen, egyebek mellett az Alcufer és a Fe-Group eljárás alá vont vállalkozások székhelyein a Tpvt. 65/A. §-ának (1) bekezdése szerinti helyszíni kutatást fogantatosított. Az Alcufer-től birtokba vett elektronikus iratok leválogatása alkalmával felmerült, hogy egyes iratok a Vj/67/2014. számú eljárás tárgyához nem kapcsolódó, a bírói engedélyben nem foglalt, de a Tpvt. 11. §, illetve az EUMSZ. 101. cikkének megsértésére utalnak. A GVH ezért a Tpvt. 65/A. § (9) bekezdése alapján utólagos bírói engedélyt kért ezen iratok Vj/2/2015. számú versenyfelügyeleti eljárásban bizonyítékként történő felhasználhatósága érdekében. Az iratok bizonyítékként történő felhasználását a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.Kpk.45.310/2015/2. számú végzésével engedélyezte.
5. A jelen versenyfelügyeleti eljárás szintén a Tpvt. 65/A. §-ának (1) bekezdése szerinti helyszíni kutatással indult, amely vizsgálati cselekmény fogantatosítására az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik eljárás alá vontak székhelyein, valamint az Alcuferrel egy vállalkozáscsoportba tartozó "Horváth H+R" Kft. Győr, Mészáros L. u. 13. alatti székhelyén került sor. A vizsgálati cselekményt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.Kpk.45.448/2015/2. számú végzésével engedélyezte.
6. A vizsgálók 2015. október 28-án Vj/2-96-97/2015. alszámokon a Versenytanács elé terjesztették a versenyfelügyeleti eljárás iratait és a vizsgálati jelentést, ezzel a versenyfelügyeleti eljárás a Tpvt. 47. §-a alapján versenytanácsai szakaszba került.
7. Az eljáró versenytanács 2016. február 25-én kelt, Vj/2-98/2015. sz. végzésével az Akkucityvel és a Ventummal szemben a versenyfelügyeleti eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés i) pontja alapján megszüntette.
8. A vizsgálatot lezáró jelentés és a versenyfelügyeleti eljárás iratanyaga alapján az eljáró versenytanács a Tpvt. 73/A. §-ának (1) bekezdése szerint az eljárás alá vontak egyezségi kísérletben történő felhívásáról döntött, mivel az eljárás gyors és eredményes befejezése szempontjából célszerűnek tartotta nyilatkozattételre felhívni az eljárás alá vont vállalkozásokat arra vonatkozóan, hogy részt kívánnak-e venni egyezségi kísérletben. Az eljáró versenytanács 2016. február 26-án kelt, Vj/2-99/2015. számon iktatott, egyezségi kísérletre való felhívására a Fe-Group 2016. március 18-án kelt, Vj/2-106/2015. számon iktatott, határidőben tett nyilatkozatában jelezte, hogy a Tpvt. 73/A. §-a szerinti egyezségi kísérletben részt kíván venni. Az Alcufer és a Jász-Plasztik az eljáró versenytanács ezen felhívására akként nyilatkozott, hogy nem kívánnak az egyezségi kísérletben részt venni.
9. Az egyezségi kísérletben való részvétel esetén az eljáró versenytanács a Tpvt. 73/A. § (2) bekezdése alapján, a Fe-Group ügyfél-nyilatkozatának beérkezése után a közös álláspont kialakítására szóbeli ügyfélmeghallgatást rendelt el, amelyre 2015. május 2-án, 6-án és 17-én került sor, amely utóbbi alkalommal az eljáró versenytanács és a Fe-Group közös álláspontra jutott a Tpvt. 73/A. § (2) bekezdése szerint. (Vj/2-122/2015.)

10. A Fe-Group – törvényes határidőben – 2016. május 31-én postára adott, Vj/2-126/2015. sz. beadványában a Tpvt. 73/A. § (3) bekezdése szerinti egyezségi nyilatkozatot nyújtott be a Tpvt. 73/A. § (2) bekezdése szerinti közös álláspontnak megfelelően.
11. Ezt követően az eljáró versenytanács 2016. június 8-án kelt, Vj/2-127-133/2015. alszámok alatt előzetes álláspontot adott ki, amelyet 2016. június 9-én adott postára. Az előzetes álláspontot a visszaérkezett tértivevények tanúsága szerint az Alcufer jogi munkatársa 2016. június 14-én, a Fe-Group jogi munkatársa 2016. június 13-án, a Jász-Plasztik jogi munkatársa 2016. június 15-én, az Észak-dunántúli MÉH jogi munkatársa 2015. június 15-én, az Észak-magyarországi MÉH jogi munkatársa 2016. június 13-án vette kézhez.
12. A Fe-Group az előzetes álláspont kézhezvételét követően a Tpvt. 73/A. § (4) bekezdése értelmében a törvényes határidőn belül, Vj/2-168/2015. sz. nyilatkozatában akként nyilatkozott, hogy az előzetes álláspont tartalma érdemben megegyezik az egyezségi nyilatkozatában foglaltakkal.

II.

Az eljárás alá vont vállalkozások

II. 1. Alcufer

13. Az 1990-ben alapított Alcufer vas, színesfém, papír, műanyag, fa, üveg, gumi, roncsautó, elektromos és elektronikai, építési-bontási, valamint akkumulátor hulladék újrafeldolgozáshoz kapcsolódó hulladékgazdálkodási tevékenységet folytat.
14. Az Alcufer két magánszemély ([személyes adat] – 25,5 %, [személyes adat] – 25,5 %), és a "Horváth R+K" Kft. (49 %) tulajdonában áll.
15. A "Horváth R+K" Kft.-nek három tulajdonosa van: [személyes adat] (40%), [személyes adat] (40%) és [személyes adat] (20%). Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint figyelemmel egyrészt arra, hogy a "Horváth R+K" Kft. tagjai közül [személyes adat] és [személyes adat] vesznek részt a vállalkozások piaci működésében, és ők rendelkeznek a döntéshozatalhoz szükséges szakértelemmel, másrészt arra, hogy a harmadik tag az [személyes adat], a döntéshozatalhoz csak [személyes adat] és [személyes adat] kell(ett) közös megegyezésre jutnia. Ezért [személyes adat] és [személyes adat] irányítják közösen a "Horváth R+K" Kft.-t. Az Alcufer tehát [személyes adat] és [személyes adat] közösen irányítják közvetlenül és "Horváth R+K" Kft.-n keresztül közvetetten.
16. Az Alcufer irányítása alá tartozik az E-ELEKTRA Zrt., a Kemenes Fém Kft., a HURECO Hulladékhasznosító és Környezetvédelmi Korlátolt Felelősségű Társaság és a CAR-REC Kft. Más, független vállalkozással közösen irányítja a HUNGAROHAB Nonprofit Kft.-t.
17. Az Alcufer 35 %-os tulajdoni hányaddal rendelkezik a karcagi székhelyű Elektronikai Hulladékhasznosító Kft.-ben, amelynek tagjai között az eljárás alá vont Fe-Group is megtalálható.
18. A "Horváth R+K" Kft. tulajdonrészrel rendelkezik az eljárás alá vont MÉH Nyersanyaghasznosító Zrt.-ben (99,81%) és Észak-magyarországi MÉH Zrt.-ben (59,05%).
19. Az Alcufer 11 megyében, így a Dunántúl szinte valamennyi megyéjében, valamint Pest, Bács-Kiskun, Jász-Nagykun-Szolnok és Nógrád megye területén végez akkumulátor hulladékgyűjtést, jellemzően telephelyi átvétellel. Egyes esetekben, külön szerződés alapján, az átadó partner telephelyén történik az akkumulátor hulladékgyűjtés. Az Alcufer akkumulátor hulladékgyűjtési tevékenysége alapvetően az ólomakkumulátort érinti.
20. Az Alcufer a begyűjtött akkumulátor hulladékot export engedéllyel rendelkező hulladék kereskedőknek – egyebek mellett a Ventumnak – értékesíti, akik a hulladékot az Alcufer telephelyén átvesszik, majd külföldi feldolgozóknak értékesítik. Az Alcufer 2015 óta rendelkezik akkumulátor hulladék kivitelére vonatkozó export engedéllyel a csehországi kohó felé. (Vj/2-38/2015.)
21. Az Alcufer 2015. évre vonatkozó éves beszámolójának kiegészítő melléklete szerint az Alcufer 2015. évi éves beszámolójában szereplő mérlegfőösszege 15.458.328.000,- Ft egyezően az eszköz és a

forrás oldalon. Az előző évi, azaz 2014. évi éves beszámolóban szereplő mérlegfőösszeg 15.255.043.000,- Ft volt, a növekedés mértéke 203.285.000,- Ft. Az Alcufer tevékenysége során terméket nem állít elő, saját termelésű készlettel nem rendelkezik. A társaság 1.113.266.000,- Ft bankbetéttel és 28.010.000,- Ft készpénz állománnyal rendelkezik, a 2015. évben céltartalékot nem képzett. A 2015. évben átlagos statisztikai állományi létszáma összesen 382 fő volt.

22. Az Alcufer 2014. évi nettó árbevétele 46.131.230.000,- Ft volt, 2015. évi nettó árbevétele 44.375.954.000,- Ft volt. A 2015. év vonatkozásában az értékesítés nettó árbevételének 61 %-át az Európai Unió tagországaiban értékesített hulladék fém értékesítésének export árbevétele adja. A belföldi értékesítés nettó árbevétele 17.119.153.000,- Ft, ebből hulladékértékesítés 15.024.851.000,- Ft, szolgáltatás 2.094.302.000,- Ft. Ólomakkumulátor hulladék értékesítéséből és az akkumulátor begyűjtői díjból 2013-ban [üzleti titok] Ft, 2014-ben [üzleti titok] Ft árbevétele származott. (Vj/2-160/2015.)

II. 2. Fe-Group

23. A magánszemélyek ([személyes adat] – 68 %, [személyes adat] – 32 %) tulajdonában álló Fe-Group 1994-ben alakult.
24. A vállalkozás fő tevékenysége hulladék újrahasznosítása, amely a papír, vas, acél, nem vas fém, valamint az akkumulátor (ólomakkumulátor és egyéb akkumulátor) hulladéokra terjed ki.
25. Az akkumulátor hulladék begyűjtését kisebb részben saját, budapesti telephelyén, emellett partnereinek telephelyein, így hulladékkereskedők telephelyein, lakossági hulladékudvarokban, továbbá a vállalkozás által üzemeltetett ideiglenes átvételi helyeken, illetve a felhasználók, hulladéktermelők által üzemeltetett munkahelyi, valamint veszélyes hulladék gyűjtőhelyeken történő átvétellel bonyolítja le. A vállalkozás partnerei az ország több településén jelen vannak, a legnagyobb számban Pest, Szolnok és Bács-Kiskun megye területén. (Vj/2-35/2015.)
26. A Fe-Group [üzleti titok] felé is rendelkezik export engedélyekkel. (Vj/2-35/2015.)
27. A Fe-Group irányítása alá tartoznak a Folipet Műanyagtermék- és Hulladékkereskedelmi, továbbá Hulladékfeldolgozó Kft. és a Minaqua Ásványvíz Termelő és Forgalmazó Kft. (Vj/2-35/2015.)
28. A Fe-Group az eljárás alá vont Alcuferrel együtt tulajdonos az Elektronikai Hulladékhasznosító Kft-ben.
29. A Fe-Group a 2015. évre vonatkozó éves beszámolója szerint a 2015-ös üzleti évben 56.526.000,- Ft-os adózott eredményt realizált, mely után osztalékot nem fizetett, így a 2015. évi mérlegszerinti eredménye 56.526.000,- Ft, céltartalékot nem képzett. A Fe-Group a 2015-ös üzleti évben környezetvédelmet közvetlenül szolgáló beruházást nem hajtott végre, azonban környezetvédelmi tevékenységét folyamatosan végezte. A 2015. évben átlagos statisztikai állományi létszáma összesen 164 fő volt.
30. A vállalkozás 2014. évi nettó árbevétele 5.545.907.000,- Ft volt, 2015. évi nettó árbevétele 4.684.015.000,- Ft volt, az értékesítés nettó árbevétele az előző gazdasági évhez képest 15,5 %-kal csökkent, exportértékesítése 100%-ban termékexport volt. Az ólomakkumulátor hulladék értékesítéséből és az akkumulátor begyűjtői díjból 2013-ban [üzleti titok] Ft árbevétele, 2014-ben [üzleti titok] Ft árbevétele származott. (Vj/2-116/2015., Vj/2-119/2015.)

II. 3. Jász-Plasztik

31. A magánszemélyek ([személyes adat] – 79 %, [személyes adat] – 15 %, [személyes adat] – 6 %) tulajdonában álló Jász-Plasztik 1990-ben alakult.
32. A Jász-Plasztik fő tevékenysége műanyag termékek gyártása. Tevékenységi körébe tartozik még a szerszámkészítő, vakolatgyártó, vámügyintézési tevékenység, az élelmiszeripari műanyag és alumínium csomagolóanyag, valamint ólomakkumulátor gyártása, emellett egyéb termelő és kereskedelmi tevékenységeket is végez.
33. A vállalkozás irányítása alatt álló Jász-Plasztik Autócentrum Kft. Mercedes, KIA és Suzuki márkájú gépjármű forgalmazásával és szervizelésével foglalkozik. A vállalkozás irányítása alatt álló további vállalkozások: az AGRIA VINO 2010 Bortermelő és Kereskedelmi Kft., a JÁSZ-PLASZTIK RENT Kereskedelmi és Szolgáltató Kft., a Szászbereki Általános Szolgáltató Kft., a JASPLASTIK-SK spol.s.r.o. és az SC JASZ PLASZT RO SRL.
34. A Jász-Plasztik 1994-től gyárt ólomakkumulátort, előbb süllysápi és szászbereki, jelenleg jászberényi telephelyén.
35. A Jász-Plasztik az ország egész területén végez ólomakkumulátor (vissza)gyűjtést, alapvetően a partnereiknél (ólomakkumulátor, illetve fémkereskedő vállalkozásoknál) elhelyezett konténerek felhasználásával. Telephelyi átvétellel is gyűjt ólomakkumulátor hulladékot, jászberényi, pécsi és süllysápi telephelyein. 2015-től ügynöki rendszerben is végez gyűjtési tevékenységet. (Vj/2-57/2015.)
36. A begyűjtött ólomakkumulátor hulladékot feldolgozónak adja el, vagy bérfeldolgozás keretében megbízza azt a hulladék feldolgozásával akként, hogy a kinyert ólom a Jász-Plasztikhoz kerül, amit a Jász-Plasztik az akkumulátor gyártása során felhasznál. A Jász-Plasztik Ausztria és Szlovénia irányába rendelkezik export engedélyekkel. (Vj/2-36/2015.)
37. A Jász-Plasztik 2015. évre vonatkozó éves beszámolója szerint a vállalkozás valamennyi tevékenysége kiterjed a hazain kívül a külföldi országok piacaira is. A Kft. az 2015. évi mérlegben összesen 106.517.000,- Ft céltartalékot mutatott ki, mely garanciális kötelezettségek fedezetére képzett céltartalék, mivel olyan saját gyártású és import akkumulátorokat forgalmaz, melyekre a jelenleg érvényben lévő jogszabályok alapján 1 év garanciát vállal. Az előző évekhez hasonlóan az összes akkumulátor értékesítés árbevétele után 3 %-os mértékű céltartalékot képzett. A társaság úgy döntött, hogy a 2015. évi adózott eredményből 500.000.000,- Ft osztalék kerül kifizetésre, így a társaság mérleg szerinti eredménye 3.439.009.000,- Ft. A 2015. évben átlagos statisztikai állományi létszáma összesen 2732 fő volt.
38. A vállalkozás 2014. évi nettó árbevétele 13.870.722.000,- Ft volt, 2015. évi nettó árbevétele 65.762.683.000,- Ft volt. Az ólomakkumulátor hulladék értékesítéséből és az akkumulátor begyűjtői díjből 2013-ban [üzleti titok] Ft, 2014-ben [üzleti titok] Ft árbevétele származott.

II. 4. Észak-dunántúli MÉH

39. A MÉH Hulladékgazdálkodási Zártkörűen Működő Részvénytársaság – korábbi megnevezése szerint Észak-dunántúli MÉH Nyersanyag-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság – 1992-ben jött létre átalakulással, jogelődje az Észak-dunántúli MÉH Nyersanyaghasznosító Vállalat. A vállalkozás újrahasznosítható hulladékok begyűjtésével, feldolgozásával, ipari felhasználásra történő előkészítésével és azok nagykereskedelmi értékesítésével foglalkozik.
40. A vállalkozás [személyes adat] és [személyes adat] közös, közvetett irányítása alatt áll, a "Horváth R+K" Kft.-n (99,82%) keresztül.
41. Az Észak-dunántúli MÉH tulajdonrészrel rendelkezik az Észak-magyarországi MÉH-ben (39,13%), az Észak-dunántúli MÉH Rt. Műszaki és Szolgáltató Kft.-ben (99,13%), a termékdíj képviselői és

tanácsadói szolgáltatást nyújtó ÖKO-Pack Kft. (12 %) és a Magyarországon keletkező roncsautók átvételének, kezelésének és hasznosításának megszervezését végző CAR-REC Nonprofit Kft. (20%) vállalkozásokban.

42. A vállalkozás a Dunántúlon végez ólomakkumulátor hulladékbegyűjtést, jellemzően győri, székesfehérvári, veszprémi, szombathelyi és pápai telephelyein történő átvétellel.
43. A vállalkozásnak van export engedélye. Az ólomakkumulátor hulladékot kereskedőként keresztül értékesíti, 2012-ben a Ventummal is kapcsolatban állt. (Vj/2-38/2015.)
44. A vállalkozás 2014. évi nettó árbevétele 6.780.061.000,- Ft volt, 2015. évi nettó árbevétele 5.602.746.000,- Ft volt.

II. 5. Észak-magyarországi MÉH

45. Az Észak-magyarországi MÉH 1992-ben átalakulással jött létre, jogelődje az Észak-Magyarországi MÉH Rt. (Vj/2-53/2015.) A vállalkozás újrahasznosítható hulladékok begyűjtését, feldolgozását, ipari felhasználásra történő előkészítését és azok nagykereskedelmi értékesítését végzi. Tevékenysége vas, acél, színesfém, papír, műanyag, fa, üveg, gumi, roncsautó, elektromos és elektronikai, építési-bontási hulladékok mellett akkumulátor (ólom és elhanyagolható mértékben lúgos akkumulátor) hulladékokra terjed ki.
46. A vállalkozás [személyes adat] és [személyes adat] közös, közvetett irányítása alatt áll, a "Horváth R+K" Kft. (59,13%) és az Észak-dunántúli MÉH Zrt. (39,13%) vállalkozásokon keresztül. A vállalkozás tulajdonosai között több települési önkormányzat is megtalálható.
47. Az Észak-magyarországi MÉH tulajdonrészrel rendelkezik a termékdíj képviselői és tanácsadói szolgáltatást nyújtó ÖKO-Pack Kft. (11,73%) és a Magyarországon keletkező roncsautók átvételének, kezelésének és hasznosításának megszervezését végző CAR-REC Nonprofit Kft. (20%) vállalkozásokban.
48. Az ólomakkumulátor hulladékot jellemzően telephelyi átvétellel gyűjti be, miskolci, gyöngyösi, egri, salgótarjáni és nyíregyházi telephelyein, de termelő egységeknél, közszolgáltatóknál és ipari üzemeknél végez begyűjtést.
49. A vállalkozás export engedéllyel nem rendelkezik.
50. A vállalkozás 2014. évi nettó árbevétele 4.992.571.000,- Ft volt, 2015. évi nettó árbevétele 6.044.966.000,- Ft volt.

III.

Az érintett piac

51. Az érintett piac a Tpv. 14. §-ának (1) bekezdése szerint a megállapodás tárgyát alkotó áru és a földrajzi terület által determinált. Földrajzi piac az, amelyen kívül a fogyasztó nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy az áru értékesítője nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut értékesíteni. Az érintett piac meghatározásának a célja az adott vizsgált magatartás kapcsán a versenynyomás feltérképezése a releváns tények és körülmények alapján. Az érintett piac meghatározásának alapvető kérdése a versenynyomás gyakorlásának valós lehetősége. Ha a piacot befolyásoló hatás elméleti lehetősége nem érvényesülhet, akkor kínálati helyettesíthetőségről nem beszélhetünk. Az érintett piac az a piac, amely tekintetében a versenykorlátozó, kizáró, illetőleg torzító hatás jelentkezik.

III. 1. Az (ólom)akkumulátor hulladék termék

52. Az akkumulátorok három típusa ismert: az elemek és hordozható akkumulátorok, a nagyméretű lúgos akkumulátorok, továbbá az elsősorban gépjárművek indító áramforrásaként használt ólomakkumulátor. Az ólomakkumulátor kénsavat is tartalmaz, ezért a savas ólomakkumulátor elnevezése is ismert. A hulladékjegyzékről szóló 72/2013. (VIII.27.) VM rendelet az ólomakkumulátor kifejezést használja.
53. Az eljárás alá vontak az akkumulátor hulladék körében alapvetően ólomakkumulátor hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységet végeznek, a Jász-Plasztik a vizsgált időszakban építés alatt álló kohója szintén ólomakkumulátor feldolgozását végzi.
54. A vizsgált magatartás az ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére, valamint feldolgozásra történő beszerzésére, illetve értékesítésére terjedt ki, amely tevékenységek az eljáró versenytanács álláspontja szerint egyaránt hulladékgazdálkodásnak minősülnek.
55. Az ólomakkumulátor körébe tartoznak az indító-, a targonca, a helyhez kötött- és a biztonságtechnikai akkumulátorok. (Vj/2-40/2015.)

III. 2. Az ólomakkumulátor hulladékkal kapcsolatos gyűjtési és feldolgozási tevékenység jellemzői

56. Az (ólom)akkumulátor hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenység részletesen szabályozott. A főbb jogszabályok:
 - a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Htv.);
 - az elem- és akkumulátorhulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló 445/2012. (XII.29.) Korm. rendelet;
 - a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény (Ktdt.);
 - a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló 439/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet;
 - az országhatárt átlépő hulladékszállításról szóló 180/2007. (VII.3.) Korm. rendelet.
57. A Htv. 2. § 17. pontja szerint a gyűjtés a hulladék összegyűjtése hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából, a gyűjtés magában foglalja a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását is. A Htv. 2. § 17a. pontja szerint a gyűjtő olyan gazdálkodó szervezet, amely a hulladékot a hulladékbirtokostól, illetve hulladékgazdálkodási létesítményekből összegyűjti, átveszi. A Htv. 2. § 35. pontja szerint a kereskedő olyan gazdálkodó szervezet, amely a hulladékot saját vagy más nevében megvásárolja, és azt követően eladja.
58. Más hulladékhoz hasonlóan ólomakkumulátorral kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenység is – amely a hulladék gyűjtését, szállítását, kezelését, a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet, valamint a hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetését is magában foglalja – a Htv. 62. § (1) bekezdése és 2. § 26. pontja értelmében csak a környezetvédelmi hatóság, az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel birtokában végezhető.
59. Az elhasznált ólomakkumulátor gyűjtésére jellemzően az akkumulátort forgalmazó kiskereskedők (gépjárműszervizek, autósboltok, üzemanyagtöltő állomások, stb.) átvételi helyein, valamint a felhasználók (hulladéktermelők) által üzemeltetett munkahelyi és veszélyes hulladék gyűjtőhelyeken, továbbá lakossági hulladékudvarokban kerül sor. (Vj/2-35/2015.)
60. Az ólomakkumulátor hulladék gyűjtése a veszélyes hulladékok tárolási követelményeinek megfelelő zárt, saválló konténerekben történik. A hulladékkal megtelt konténerek szállítását a szállítási (és adott esetben kereskedelmi) engedéllyel rendelkező vállalkozások, míg azok telephelyi gyűjtését és

esetleges átcsomagolását gyűjtési engedéllyel rendelkező hulladékgazdálkodó vállalkozások végzik. Az ólomakkumulátor hulladék végül a feldolgozóhoz kerül. (Vj/2-35/2015.)

61. A feldolgozóknak az ólomakkumulátor hulladékgyűjtők felé fizetett átvételi árát nagyban befolyásolja az ólom londoni fémtőzsdei (London Metal Exchange, LME) jegyzésének alakulása. (Vj/2-36/2015.)
62. A gyűjtők kétféle módon adhatják át az ólomakkumulátor hulladékot a feldolgozónak, megállapodásuktól függően: vagy a gyűjtő telephelyén kerül sor az átvételre, vagy a feldolgozó kohójába való leszállítással. (Vj/2-62/2015.) A gyűjtő telephelyén történő átvétel esetén a feldolgozó viseli a szállítási költséget, a kohóba történő szállítás esetén pedig a gyűjtő.
63. Az ólomakkumulátor hulladék kohóban történő feldolgozása során egyebek mellett ólmot és polipropilén granulátumot nyernek ki, illetve állítanak elő (Vj/2-39/2015., Vj/2-35/2015.), amelyeket alapvetően az akkumulátor gyártás során használnak fel. (Vj/2-36/2015.) Az ólomakkumulátor hulladék iránti kereslet alakulása ezért összefügg az új akkumulátorok iránti igény alakulásával.

III. 3. Az ólomakkumulátor hulladékgyűjtési piaci szegmens szereplői és jellemzői

64. Akkumulátor hulladék begyűjtésével számos vállalkozás foglalkozik Magyarországon, számuk több százra tehető. (Vj/2-40/2015.) Általában nem egy hulladéktípus, jelen esetben az (ólom)akkumulátor kereskedelmét, gyűjtését végzik a vállalkozások. (Vj/2-35/2015., Vj/2-42/2015.)
65. Mivel az ólomakkumulátor hulladék gyűjtése fémkereskedelmi engedélyt is igényel, ezért feltehetően a közel 800, fémkereskedelmi engedéllyel rendelkező vállalkozás jelentős része is foglalkozik az ólomakkumulátor hulladék kereskedelmével, gyűjtésével. (Vj/2-42/2015.)
66. A vállalkozások méretei igen eltérőek: megtalálhatóak közöttük az egészen kis létszámú, 1-2 főt foglalkoztató vállalkozástól kezdve a több száz főt foglalkoztató vállalkozások is, értelemszerűen különböző kapacitással. A hulladék kereskedelmi, illetve a kisebb-közepes hulladékgyűjtő vállalkozások általában továbbértékesítik az akkumulátor hulladékot, olyan nagyobb gyűjtő vállalkozások felé, akik gondoskodnak az akkumulátor hulladék hasznosításáról, annak feldolgozó felé történő értékesítésével.
67. A magyarországi ólomakkumulátor hulladék mennyisége évi 18-20 ezer tonnára tehető. (Vj/2-55/2015., Vj/2-62/2015., Vj/2-42/2015.) Az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik a legnagyobb magyarországi akkumulátorgyűjtők, együttesen a magyarországi akkumulátor hulladék gyűjtési piac meghatározó részét képviselik. A Fe-Group kb. 10 ezer, az Alcufer kb. 4 ezer, a Jász-Plasztik kb. 3 ezer tonna ólomakkumulátor hulladékot gyűjtött be a vizsgált időszakban, éves szinten. (Vj/2-55/2015., Vj/2-62/2015., Vj/2-57/2015., Vj/2-39/2015.)
68. Jelentősebb piaci szereplők még az Inter-Metal Recycling Kft. (a továbbiakban: Inter-Metal) és az ERECO Kelet-Európai Hulladékfeldolgozó és Környezetvédelmi Zrt. (a továbbiakban: Erecó). Vj/2-62/2015.)

III. 4. Az ólomakkumulátor hulladék feldolgozási piaci szegmens szereplői és jellemzői

69. A hulladék akkumulátor feldolgozás céljából történő szállítási távolsága akár 500-700 km is lehet. (Vj/2-62/2015.) A szállítási távolságot egyrészt befolyásolja a kohók nyersanyag igénye, mivel alapanyag hiány esetén messzebről is megéri beszerezni a hulladék akkumulátort. A kohók tulajdonosai ugyanis általában akkumulátorgyártással foglalkoznak elsődlegesen, aminek az alapanyag igényét a kohóval biztosítják. Másrészt a szállítás jövedelmező lehet nagyobb távolságból akkor is, ha az akkumulátor hulladékot egy olyan teherautó szállítja, amely egyébként üresen tartana visszafelé egy leszállított akkumulátor fuvar után (inverz logisztika).

70. A magyarországi hulladékgyűjtők az ólomakkumulátor hulladékot hazai feldolgozó hiányában a környező országokban (Szlovénia¹, Ausztria², Szlovákia, Csehország³, Románia⁴, Bulgária⁵) működő kohókba szállítják közvetlenül vagy közreműködő útján. Az észak-nyugat magyarországi területekhez inkább a szlovákiai és a csehországi, a dél-nyugat magyarországi területekhez az ausztriai és a szlovén, a dél-alföldi területekhez pedig a romániai kohó fekszik közel. (Vj/2-55/2015.) Budapestről is több, a fuvarozási költségek mellett is jövedelmező szállítási távolságon belül található kohó érhető el. (Vj/2-55/2015.)
71. Az akkumulátor hulladék külföldi feldolgozóba történő szállítására az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség által az országhatáron át történő szállításra kiadott kiviteli (export) engedély birtokában kerülhet sor az országhatárt átlépő hulladékszállításról szóló 180/2007. (VII.3.) Korm. rendelet 1. §-a értelmében.
72. A vizsgált időszakban az eljárás alá vontak közül a Fe-Group, a Jász-Plasztik és az Alcufer (2015-től), az Észak-dunántúli MÉH, valamint az Akkucity (2014 májusától) és a Ventum rendelkezett kiviteli engedéllyel. További, a vizsgált időszakban kiviteli engedéllyel rendelkező vállalkozások: Akksi Kft., Banner Batterien Kft., Biomark 2000 Kft., Eresco, Inter-Metal Loacker Kft., Natur Protect Kft., Saubermacher Kft.⁶ (Vj/2-36/2015)
73. A Jász-Plasztik mellett a magyar ólomakkumulátorgyártó piacon jelenlévő két fontosabb szereplő a Johnson Control International Kft. és a Banner Batterien Hungária Kft. A Johnson Control egyebek mellett akkumulátor gyártását és forgalmazását végző multinacionális vállalkozás, amelynek leányvállalata, a Johnson Control International Kft. Magyarországon is jelen van. A Banner Batterien osztrák akkumulátorgyártó vállalkozás, amelynek leányvállalata, a Banner Batterien Hungária Kft. Magyarországon is értékesít akkumulátort.

III. 5. A Jász-Plasztik ólomakkumulátor hulladékfeldolgozója

74. A Jász-Plasztik néhány éve ólomakkumulátor hulladék feldolgozó kohó építését kezdte meg, Jászberényben. A kohó átadása – bár a vizsgált időszakban több lehetséges átadási dátum is felmerült – folyamatosan húzódott. (Vj/2-57/2015.)
75. A Fe-Group véleménye szerint nem egyértelmű a magyarországi kohó majdani jövedelmezősége, a környező kohók jelentős alapanyag igénye miatt. (Vj/2-55/2015.)
76. A Ventum nyilatkozata szerint a környező kohók közül az osztrák, a szlovén és a csehországi kohó is alapanyag beszerzési gondokkal küzd. (Vj/2-62/2015.)
77. A Fe-Group és a Jász-Plasztik nyilatkozata szerint egy kohó legalább évi 10-15 ezer tonnányi hulladék feldolgozásától kezdődően működőképes, és évi 20 ezer tonna felett termel egyértelműen nyereséget. (Vj/2-55/2015.) Eszerint tehát a jászberényi kohó működtetéséhez legalább a magyarországi éves ólomakkumulátor hulladékgyűjtés – amely 18-20 ezer tonna hulladékot jelent – felének megfelelő mennyiségű alapanyag szükséges.
78. Az Alcufer nyilatkozata szerint pedig a teljes magyarországi ólomakkumulátor hulladék éves mennyisége jelenti az alsó határát annak az alapanyag mennyiségnek, amelyre érdemes lehet kohót építeni. (Vj/2-42/2015.)

¹ A szlovéniai kohó üzemeltetője az MPI RECIKLAZA d.o.o.

² Az ausztriai kohó üzemeltetője a BMG Metall und Recycling GmbH.

³ A csehországi kohó üzemeltetője a Kovohute Pribram nástupnická a.s.

⁴ A romániai kohó üzemeltetője a Monbat Recycling Srl.

⁵ A bulgáriai kohó üzemeltetője a Monbat Recycling Plc.

⁶ Forrás: Országos Hulladékgazdálkodási Terv 2014-2020 című irat 143. oldala (nih.gov.hu/download.php?docID=28337), amely dokumentumot a Kormány megtárgyalta és a 2014–2020 közötti időszakra szóló Országos Hulladékgazdálkodási Tervről szóló 2055/2013. (XII. 31.) Korm. határozattal elfogadta.

79. Ugyanakkor a kapacitás igény abban az esetben másként érvényesül, ha a kohó tulajdonosa – a Jász-Plasztikhoz hasonlóan – az akkumulátor hulladék feldolgozása mellett egyúttal akkumulátorgyártással is foglalkozik. Az akkumulátor gyártási tevékenység folyamatos üzembiztosítása (alapanyaggal történő ellátása) miatt akkor is érdemes lehet a kohó üzemeltetése, ha az csökkentett kapacitással működik. (Vj/2-62/2015.)
80. Mivel a Jász-Plasztik a vizsgált időszakban csupán évi 3 ezer tonnányi mennyiségű akkumulátor hulladékot gyűjtött, saját gyűjtése mellett mindenképpen igénybe kell majd vennie egyéb akkumulátor hulladék beszerzési forrást, a kohója alapanyag ellátása érdekében.

III. 6. Összegzés

81. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint mindezekre tekintettel a jelen ügyben vizsgált magatartásokkal összefüggésben a Tptv. 14. §-a értelmében érintett termékpiac az ólomakkumulátor hulladék gazdálkodásának piaca, amelynek egyes szegmensei az ólomakkumulátor gyűjtése, az ólomakkumulátor hulladék tárolása és feldolgozásra történő értékesítése, illetve beszerzése.
82. Az Európai Bizottság joggyakorlata⁷ szerint a veszélyes hulladékok gazdálkodása különálló termékpiacot képez. Az Európai Bizottság az általa vizsgált ügyekben az érintett földrajzi piac meghatározását nyitva hagyta, ugyanakkor ezen ügyekben voltak adatok arra vonatkozóan, hogy a veszélyes hulladékok ténylegesen exportálhatók.
83. Az eljáró versenytanács szerint a jogsértéssel érintett terméket, az ólomakkumulátor hulladékot magyarországi feldolgozó hiányában a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az Európai Unió más tagállamaiban – így Ausztriában, Csehországban, Szlovákiában, Szlovéniában, Bulgáriában és Romániában – működő feldolgozók felé értékesítették a vizsgált időszakban. Mindezekre tekintettel – a jelen ügyben rendelkezésre álló értékesítési adatok alapján – az érintett földrajzi piac szélesebb a nemzetinél.

IV.

A feltárt tényállás

84. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik 2013-ban ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére irányuló konzorciumot kívánt létrehozni. Az ezzel kapcsolatos egyeztetéseken az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.], a Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.], a Jász-Plasztik részéről pedig [Jász-Plasztik munkatársa] vettek részt. Az alábbi táblázat szemlélteti a feltárt tényállás szerint érintett személyeket:

Érintett neve	Érintett beosztása
[Fe-Group munkatársa 1.]	Fe-Group [személyes adat]
[Fe-Group munkatársa 2.]	Fe Group [személyes adat]
[Fe-Group munkatársa 3.]	Fe-Group [személyes adat]
[Jász-Plasztik munkatársa]	Jász-Plasztik [személyes adat]
[Alcufer munkatársa 1.]	Alcufer [személyes adat]
[Alcufer munkatársa 2.]	Alcufer [személyes adat]
[Ventum munkatársa]	Ventum [személyes adat]

⁷ COMP/M.43.18 Veolia/Cleanaway, COMP/M.2897 – SITA Sverige AB/Sydskraft Ecoplus, COMP/M.1059 – Suez Lyonnaise des Euax/BFI, COMP/M.916 – Lyonnaise des Euax/Suez

IV. 1. A konzorciumi szerződés létrehozásának előkészületei

85. [Fe-Group munkatársa 1.] 2013. június 26-án a [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] részére küldött, „Július 2-ai megbeszélés helyszíne” tárgyú e-mailben leírta, hogy a három vállalkozás előzetesen egyeztetett a majdani, az e-mail szövege szerint „akkumulátor hulladék begyűjtő konzorcium” témában tartandó megbeszélés helyszínéről és időpontjáról. Az e-mail szerint a megbeszélésre 2013. július 2-án, a Lion’s Garden Hotelben került sor. Az e-mail a helyszín elérhetőségét is tartalmazta. (Vj/2-90/2015.)
86. A Fe-Group és a Jász-Plasztik ügyfélnyilatkozata szerint az e-mail megküldését megelőzően telefonon beszéltek egymással, ennek során azonban csak érintőlegesen tértek ki a megbeszélés tárgyára. (Vj/2-55/2015., Vj/2-57/2015.)
87. Az Alcufer ügyfélnyilatkozata szerint [Fe-Group munkatársa 1.] kereste meg a témával kapcsolatban, és elmondta neki, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] szívesen venné, ha beszállítanának majd a készülő jászberényi kohóba. Az Alcufer [Alcufer munkatársa 1.] állítása szerint korábban csak hallott [Jász-Plasztik munkatársá]-ról, személyesen azonban még nem ismerte. (Vj/2-61/2015.)

IV. 2. A 2013. július 2-ai találkozó

88. Az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik egybehangzó ügyfélnyilatkozata szerint az akkumulátor hulladék gyűjtésére irányuló konzorciummal kapcsolatos megbeszélésre valóban sor került 2013. július 2-án a Lion’s Garden Hotelban. (Vj/2-55/2015., Vj/2-57/2015., Vj/2-61/2015.)
89. A Fe-Group ügyfélnyilatkozata szerint a 2013. július 2-i megbeszélésen a három vállalkozás [személyes adat], [Alcufer munkatársa 1.], [Fe-Group munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] egy esetleges közös akkumulátor hulladékgyűjtő konzorciummal kapcsolatos érdekeket „tisztázták”. A Fe-Group szerint a Jász-Plasztik érdeke az volt, hogy kohója folyamatosan megfelelő mennyiségű alapanyaghoz jusson, míg az akkumulátor hulladékgyűjtő vállalkozások kedvező átvételi árat szerettek volna kapni a Jász-Plasztiktól. Kitért arra is, hogy „az ország érdeke” a működő kohó volt. Mivel a Fe-Group szerint a megbeszélésen nem találták ki olyan „módszer”, eszközrendszert, amely mindhárom vállalkozás érdekét szolgálta volna, a megbeszélésen „felkérték” [Fe-Group munkatársa 1.]-et, hogy állítson össze egy ezzel kapcsolatos anyagot. (Vj/2-55/2015.)
90. Az Alcufer ügyfélnyilatkozata szerint a megbeszélésen [Jász-Plasztik munkatársa] elmondta, hogy szívesen venné, ha az építés alatt álló kohójába az Alcufer majd beszállítana. [Alcufer munkatársa 1.] erre azt válaszolta, hogy szívesen szállít be, de szerződéses kötelezettségei vannak, mire [Jász-Plasztik munkatársa] azt reagálta, hogy „később lenne csak aktuális a beszállítás”, ha a kohó felépül. [Fe-Group munkatársa 1.] is jelezte [Jász-Plasztik munkatársa] felé, hogy szállítana a jászberényi feldolgozóba. Az Alcufer összességében „puhatolózó” megbeszélésnek minősítette a találkozót. Az Alcufer a Fe-Groupal egyezően előadta, hogy a megbeszélésen arra jutottak, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] „felvázol egy együttműködési lehetőséget”. Az Alcufer ügyfélnyilatkozata szerint kétszer vagy háromszor találkozott személyesen a Fe-Group és a Jász-Plasztik [személyes adat] az akkumulátor hulladékgyűjtő konzorciummal kapcsolatban. (Vj/2-61/2015.)
91. A Jász-Plasztik ügyfélnyilatkozata szerint nem emlékezett a megbeszélésen elhangzottakra. Előadása szerint egy rövid megbeszélésről volt szó, amelyen [Fe-Group munkatársa 1.] elmondta, hogy van „ötlete” arra nézve, hogy „hogyan lehet több [akkumulátor] hulladékot begyűjteni”. (Vj/2-57/2015.)

IV. 3. A Fe-Group belső e-mailjei

92. A 2013. július 2-i megbeszélést követően az akkumulátor hulladékgyűjtő konzorciummal kapcsolatban a Fe-Group alkalmazottai több e-mailt váltottak egymással, alapvetően az akkumulátor hulladékgyűjtési konzorcium előkészítése körében. Majd a Fe-Group több e-mailben kereste meg az Alcufer-t és a Jász-Plasztikot, megküldve nekik a konzorciumi szerződés egyes változatait. A két vállalkozás egy alkalommal sem válaszolt írásban a Fe-Group e-mailjeire.
93. [Fe-Group munkatársa 1.] a Fe-Group [Fe-Group munkatársa 2.]-nek adta feladatul az akkumulátor hulladékgyűjtési konzorcium előkészítő anyagának összeállítását, aki **2013. július 19-i**, „*akku stratégia*” tárgyú e-mailjében küldte meg [Fe-Group munkatársa 1.]-nek „*az akkumulátor hulladék begyűjtés stratégiájára vonatkozó anyagot*”. Ennek kapcsán az e-mailhez három mellékletet csatolt: a „*Területi felosztás akku begyűjtés 2014.docx*”, a „*FGI partnerek 2012 kohó konz.xls*” és az „*Akkustratégia2014 kohó konz.xlsx*” elnevezésű iratokat. (Vj/2-90/2015.)
- A „*Területi felosztás akku begyűjtés 2014.docx*” elnevezésű, „*Akkumulátor hulladék begyűjtés – területi elosztás*” fejlécű irat Magyarország térképét tartalmazza, amelyen három, különböző háttérszínnel megjelölt, jól körülhatárolt terület látható. A térképhez fűzött magyarázat szerint az egyes háttérszínek az Alcuferhez, a Jász-Plasztikhoz, illetve a Fe-Grouphoz kapcsolódnak. (Vj/2-55/2015., Vj/2-57/2015.) Az e-mail szövege ezen melléklet kapcsán azt tartalmazza, hogy „*Térkép a területi felosztásról*”.
 - Az „*FGI partnerek 2012 kohó konz.xls*” elnevezésű melléklet a Fe-Group akkumulátor hulladék begyűjtésével kapcsolatos 2012. évi adatait tartalmazza, így az egyes partnereinek a nevét, székhelyét, valamint az egyes partnerektől begyűjtött akkumulátor hulladék éves mennyiségét. Az e-mail szövegében ezen melléklet kapcsán az olvasható, hogy „*azokat a partnereket tartalmazza, akik az új felosztás szerint*” a Fe-Grouphoz tartoznak.
 - Az „*Akkustratégia2014 kohó konz.xlsx*” elnevezésű, „*JP akkumulátor hulladék feldolgozó üzemének hulladékkal történő ellátása*” fejlécű irat bevezetésében az szerepel, hogy a Jász-Plasztik, az „*Alcufer-csoport*” és a Fe-Group „*közös konzorcium létrehozását határozta el a magyarországi akkumulátor feldolgozó kohó ellátására*”. Az irat a jászberényi kohó kapacitását kb. 20 ezer tonnában, beüzemelésének várható idejét 2014. második félévében jelöli meg.
 1. Az irat 1. pontja az export engedéllyel rendelkező akkumulátorhulladék-gyűjtők nevét, az export engedélyükben szereplő országot, valamint az export engedélyükben megjelölt, engedélyezett akkumulátor hulladék mennyiségét tartalmazza, amely adatok nyilvánosan elérhetőek.⁸
 2. Az irat 2. „*Szállítási távolságok*” című pontja kitér arra, hogy az export engedéllyel rendelkező vállalkozások közül az Akksi Kft. telephelye közel azonos távolságra van az osztrák kohóhoz és Jászberényhez. Leírja azt is, hogy Zalaegerszeg térségéhez és a Délnyugat-Dunántúl területéhez közelebb fekszik a szlovén kohó, mint az építés alatt álló jászberényi kohó.
 3. Az irat 3. pontja táblázatos formában mutatja be az akkumulátor hulladékból kinyerhető ólom londoni tőzsdei árának (LME) alakulását, a 2011. január – 2013. június közötti időszakban, havi bontásban. A táblázat az ólom tőzsdei árának alakulása mellett a Fe-Group akkumulátor hulladékra vonatkozó – feldolgozótól kapott – értékesítési ára, valamint – akkumulátor hulladékért általa fizetett – átvételi ára Ft/kg-ban kifejezett összegét is tartalmazza. Az értékesítési árhoz

⁸ Lásd Országos Hulladékgazdálkodási Terv 2014-2020 című irat (nih.gov.hu/download.php?docID=28337)

fűzött megjegyzés szerint a táblázatban az adott hónapra megadott értékesítési ár a legjobb értékesítési feltétel volt, a Fe-Group telephelyén történő átvétellel. Az átvételi árhoz fűzött megjegyzés szerint a táblázatban az átvételi ár az adott hónap legmagasabb átvételi ára, a Fe-Group telephelyén történő átvétellel. A táblázatot követően egyes időszakokra vonatkozó kalkulációk szerepelnek, amely azt mutatja be, hogy a Fe-Group értékesítési, illetve átvételi („beszerzési”) árai az ólom tőzsdei árának hány százalékát tették ki.

4. Az irat 3.1., „*Árképzés*” elnevezésű pontban leírja, hogy az akkumulátor hulladék értékesítési ára a kohók felé az LME ólom jegyzési ára 39-42 %-a között mozog. Amennyiben a külföldi kohók nem számolhatnak majd a Fe-Group által addig feléjük értékesített akkumulátor hulladék mennyiséggel, feltehetően más forrásból próbálják majd pótolni a kiesett mennyiséget, a „*jelenlegi, vagy azt meghaladó árszinten*”. Az irat kitér arra, hogy évi 20 ezer tonna akkumulátor hulladék beszerzése a legális hulladékkereskedők bevonásával érhető el, ezért a legmagasabb átvételi („beszerzési”) árakkal kell számolniuk. Az irat szerint az LME ólom jegyzési árának 50 %-ának megfelelő akkumulátor hulladék „beszerzési” áránál egy kohó már nem veszteséges. Az irat szerint a kohók maximált „beszerzési” ára LME 43,5-44 % lehet, a nagy ólomkereslet miatt, illetve annak érdekében, hogy a Jász-Plasztik kohója üzembe helyezésével ne veszítsék el magyarországi piacaikat. Az irat szerint a Jász-Plasztiknak is az LME ólom jegyzési ára 44 %-ának megfelelő árat kell alkalmaznia a konzorciumi tagok felé, és még mindig marad mozgástere a többi feldolgozóval szemben, a szállítási költség megtakarítása miatt. Az irat tartalmazza azt is, hogy a konzorciumi tagoknak „*a partnereik felé kiadott átvételi árakat maximalizálni*” kell. Kifejti az anyag azt is, hogy amennyiben a Jász-Plasztik végzi az akkumulátor hulladék szállítását is, kedvezőbb szállítási költséggel szembesül, mint egy külföldi kohó, ráadásul inverz logisztikával⁹ ez a költség tovább csökkenthető. A 3.1. pont azzal a mondattal zárul, hogy „*az átvételi árak maximalizálása a konzorciumi tagok között*”.
5. Az irat 4., „*A begyűjtés területi elhelyezkedése*” című pontjában külön-külön elemzi az „*Alcufer-csoport*”, a Jász-Plasztik és a Fe-Group akkumulátor hulladék gyűjtési tevékenységének területi alakulását, és annak kapcsán különböző javaslatokat fogalmaz meg. Az „*Alcufer-csoport*” (amelybe beleérti az Észak-dunántúli MÉH-et, az Észak-magyarországi MÉH-et és a Ventum-ot is, bár kérdőjelesen) telephelyeinek felsorolása után leírja, hogy az Alcufer-csoportnak – „*telephelyi adottságait figyelembe véve*” – „*elsősorban a lakossági átvételt kellene erősítenie*”, illetve a „*nyugati*” – azaz dunántúli – területen az ipari területekről és a hulladékkereskedőktől kell begyűjtenie. A Jász-Plasztik kapcsán kifejti, hogy elsősorban a kohója térségében, illetve az attól délre, dél-keletre eső területeken kell erősítenie gyűjtési tevékenységét. Kitér arra, hogy a Romániába irányuló illegális export megfékezhető kedvező átvételi feltételek kialakításával, illetve Romániából is importálhat akkumulátor hulladékot. Leírja mintegy a Jász-Plasztik feladataként a viszonteladói hálózata megtartását és erősítését. A Fe-Group akkumulátor hulladék gyűjtési partnerei kapcsán leírja, hogy Magyarország

⁹ Az inverz logisztika ebben az esetben azt jelenti, hogy az ólomakkumulátor termék szállítását végző szállító jármű visszafelé gyűjtésre szánt ólomakkumulátor hulladékot számít.

északi, északi-keleti részén¹⁰ találhatóak. Az anyag a 4. pont végén általánosságban megjegyzi, hogy a konzorciumi tagok „*tradicionális partner*” a „*vonatkozó területeken kívül is*” megtarthatnak, de kizárólag az érintett konzorciumi taggal történő egyeztetés alapján. Minden konzorciumi tag vonatkozásában kivételt képeznek továbbá a területi elhelyezkedéstől függetlenül a szerződéses ipari, termelői begyűjtési partnerek is, akikről a konzorciumi tagok szintén egyeztetnek.

6. Az irat 5., „*Szállítás és gyűjtés*” című pontja szerint a szállítás során lehetőleg egységes konténert használnak, amelyet a Jász-Plasztik biztosít. A Jász-Plasztik kapcsán kitér arra, hogy az csak a tagok által végzett, illetve a tagok megbízásából történt beszállításokat fogadja, amelyre garanciát várnak a Jász-Plasztiktól, mert a konzorcium megvalósulásával az Alcufer és a Fe-Group korábbi értékesítési lehetőségei megszűnhetnek.
7. Az irat 6., „*Tisztázandó kérdések*” című pontja több megvitatásra váró kérdést vet fel. Így tisztázandónak tartja, hogy az Alcufer-csoportba az Észak-magyarországi MÉH, az Észak-dunántúli MÉH és a Ventum is beleértendő-e, illetve, hogy hogyan biztosítható a Johnson Control egyéni teljesítése. Nem látja világosnak a többi, nem konzorciumi tag, de akkumulátor hulladékot exportáló vállalkozás helyzetét. Kérdésként fogalmazza meg, hogy ezek a vállalkozások konzorciumi tagon keresztül, vagy alacsonyabb áron, közvetlenül a kohóba szállítsanak-e. Az anyag szerint végül tisztázni kell, hogy a konzorciumi tagoknak mennyi lehet az éves begyűjtési mennyisége, a „*felvázolt területi megosztás alapján*”.

94. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] az e-mailről ügyfényilatkozata keretében elmondta, hogy [Fe-Group munkatársa 2.] az utasítására felmérte, hogy „*kik vannak a piacon, hogyan lehetne földrajzilag felosztani a területet, hogy szervezett begyűjtés folyhasson*”. Az e-mail mellékleteit „*előkészítő dolgozat*”-nak nevezte. Az 1. számú mellékletéről előadta, hogy ha egy adott településen az Alcufernek van telephelye, akkor az Alcufer „*onnan nyilván átveszi a hulladékot, és nincs értelme más telephelyet nyitni. Ez nem is felosztás tulajdonképpen, hanem az egyes érdekeltségek bejelölése*”. A 2. számú mellékletéről előadta, hogy a települések listája a szervezett begyűjtés miatt volt fontos: „*ki hová szállítson be, ki mit mondjon a vevőinek, hogy ki fogja elszállítani tőle a hulladékot*”. A 3. számú mellékletéről előadta, hogy bár [Fe-Group munkatársa 2.] tényként kezeli az akkumulátor hulladékgyűjtő konzorcium létrejöttét, csak vélelmezte azt. A „*tagoknak a partnereik felé kiadott beszerzési ár maximalizálása*” mondat előadása szerint nem maximált átvételi árat jelentett, hanem azt, hogy igyekeznek minél többet fizetni az akkumulátor hulladék átvételekor, a Jász-Plasztik alapanyag igényének biztosítása érdekében. Az „*átvételi árak maximalizálása a tagok között*” mondatról előadta, hogy akkor fizethető magas átvételi ár az akkumulátor hulladékért, ha a Jász-Plasztik magas áron veszi át a hulladék gyűjtőtől az akkumulátor hulladékot. A 4. pontban szereplő, területi és vevő felosztásra utaló iratrészekről előadta, hogy megpróbálnak iránymutatást adni a szállítási költségek csökkentésének lehetséges eszközeiről. Példaként hozta, hogy ha egy adott településen, ahol az Alcufer telephelyet működtet, a Fe-Groupnak vannak partnerei, „*akkor azt lehet mondani, hogy az Alcufer kezelje le*” az adott ügyfeleket, és év végén majd elszámol egymással a két vállalkozás. Elmondta azt is a 4. pontban foglaltakkal kapcsolatban, hogy jó lett volna, ha egy vállalkozás végzi a nagy szerződéses partnereknél a hulladékgyűjtést. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] hangsúlyozta, hogy

¹⁰ Az anyag részletezi is, hogy Magyarország északi, észak-keleti része alatt a következő területeket érti: Budapest, Pest megye, Komárom-Esztergom megye, Nógrád megye, Heves megye, Borsod-Abaúj-Zemplén megye, Szabolcs-Szatmár megye és Hajdú-Bihar megye.

az e-mail mellékletei belső anyagok voltak, azokat más vállalkozással nem osztották meg. Előadta még, hogy „ennek az egész anyagnak az volt a lényege, hogy legyen ötlete a munkatársaknak”. (Vj/2-55/2015.)

95. A Fe-Group [Fe-Group munkatársa 2.] előadta, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] kérésére készítette az e-mailhez csatolt anyagot, ugyanis felmerült a Fe-Group, az Alcufer és a Jász-Plasztik között egy konzorcium létrehozásának „lehetősége”. Az általa készített stratégiai anyag arra vonatkozott, hogy hogyan lehet biztosítani a Jász-Plasztik kohójának kiszolgáltatását. Az anyag az ő ötleteit tartalmazza, de [Fe-Group munkatársa 1.]-től kapott a témával kapcsolatos iránymutatást. Az e-mail 1. számú mellékletében csatolt térképről előadta, hogy az az egyes vállalkozások partnereinek elhelyezkedését mutatja be, a térkép készítésének időpontjában. Az e-mail szövegében szereplő „új felosztás szerint” fordulatról elmondta, hogy az a tényleges partneri eloszlásra vonatkozott. A 3. számú melléklet kapcsán „a tagoknak a partnereik felé kiadott árat maximalizálni kell” mondatról elmondta, hogy az azt jelenti, hogy „meg kell határozni egy körülbelüli árat, amin a begyűjtés történik”. Hozzátette, hogy ez egy ötlet volt részéről, és egy olyan ár kialakítására vonatkozott, „aminél többet nem adnak a partnereknek”. A 3. számú melléklet 4. pontjáról elmondta, hogy a cél az volt, hogy minél több akkumulátor hulladékot gyűjtsenek be, a szállítási költségek optimalizálásával. Ennek része volt az is, hogy az Alcufer erősítse a lakossági hulladék átvételét. [Fe-Group munkatársa 2.] előadása szerint az anyag más vállalkozáshoz nem jutott el. (Vj/2-78/2015.)
96. A fenti e-mailre [Fe-Group munkatársa 1.] **2013. július 23-án** válaszol [Fe-Group munkatársa 2.]-nek, a „Re: akku stratégia” tárgyú e-mailben. (Vj/2-90/2015.) Ebben felhívja [Fe-Group munkatársa 2.]-t arra, hogy készítsen egy térképet, amelyen feltüntetik a környező kohókat és kijelölik a magyarországi szállítási súlypontokat. Ez alapján ki kell kalkulálnia a jászberényi telephelyi szállítással várhatóan elérhető szállítási költség megtakarítást. Az e-mail szerint ezen számítás felhasználható lenne ahhoz, hogy a „környező kohók áraihoz képest a Jász-Plasztik a szállítási költségmegtakarításból áldozzon be a vételárból”, vagyis a Jász-Plasztik a szállítási költség megtakarítása egy részét adja át a két akkumulátor hulladék begyűjtőnek, az Alcufernek és a Fe-Groupnak. Az e-mailben [Fe-Group munkatársa 1.] megkéri [Fe-Group munkatársa 2.]-t, hogy gondolja át az akkumulátor hulladékgyűjtés területi alapú megosztását, mert a konzorciumi tagok valamennyien országosan gyűjtenek be, ezért [Fe-Group munkatársa 1.] számára kérdéses, hogy az egyes vállalkozások gyűjtése területi határok közé „bekényszeríthető”-e. [Fe-Group munkatársa 1.] azt a kérdést intézi [Fe-Group munkatársa 2.]-höz, hogy „van-e esetleg más elv, ami alapján piac megosztást lehet csinálni”? Felveti még, hogy „az árakon kívül van-e más kereskedelmi módszer, amellyel a begyűjtés költségei csökkenthetőek és/vagy a területi elhatárolás felülírható”?
97. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] előadta, hogy nem volt elégedett a [Fe-Group munkatársa 2.] által korábban megküldött anyagokkal, ezért további munkát várt tőle. Nem értett egyet a [Fe-Group munkatársa 2.] anyagaiban megjelenő azon részekkel, hogy az egyes akkumulátorhulladék-gyűjtési területeket fel lehet osztani. [Fe-Group munkatársa 1.] nyilatkozata szerint „nem is területeket osztana, hanem a partnereket osztaná fel”, de nem tudta, ez milyen módon érhető el. (Vj/2-55/2015.)
98. [Fe-Group munkatársa 2.] **2013. augusztus 15-én** küldött e-mailjében válaszolt [Fe-Group munkatársa 1.] korábbi felvetéseire, „akku stratégia – kiegészítés” tárgyú e-mailjében. (Vj/2-90/2015.) Az e-mailhez mellékelte, „Akku távolságok, fuvardíj.xlsx” elnevezésű anyag fejléce szerint az a Jász-Plasztik „akkumulátor hulladék feldolgozó üzemének hulladékkal történő ellátása” tárgyban született kiegészítés. A melléklet szerint a kiegészítés a 2013. július 19-i anyaghoz kapcsolódik. A mellékletben elsőként térképen berajzolva szerepelnek a külföldi kohók és az akkori, Magyarországról indított szállítási irányok. Ezt követően, táblázatos formában látható hat magyarországi település és Jászberény, valamint öt külföldi kohó (Ausztria, Bulgária, Románia, Szlovénia, Csehország) közötti szállítási távolság, km-ben feltüntetve. A táblázat szerint az ott

szereplő öt magyarországi településhez közelebb fekszik a jászberényi kohó, mint a külföldi kohók. Kivétel ez alól Zalaegerszeg, amelyhez a szlovén kohó van közelebb. A melléklet másik táblázata a 2013. évi fuvardíjakat tartalmazza, euro/tonnában kifejezve. A fuvardíjakat a hat magyarországi település és a jászberényi, illetve a már működő kohók relációjában is vizsgálja, mind a Fe-Groupra, mind az Alcufer-csoportra vonatkozóan. A táblázat tartalmazza a jászberényi és a működő kohókba történő szállítás fuvardíj-különbözeteinek átlagát, mind a Fe-Group, mind az Alcufer-csoport kapcsán. A táblázathoz kötődően az olvasható, hogy a Fe-Group és az Alcufer-csoport esetében egységesen 50 euro/tonna, azaz 14,75 Ft/kg a szállítási költség különbözet, jászberényi szállítással, amit a Jász-Plasztik az átvételi árban érvényesíthet. Ezt követően a „*Fe-Group/Alcufer/JP átvételi árakat maximalizálni kell!*” mondat szerepel. A melléklet végén, a „*Területi felosztás*” alcím alatt [Fe-Group munkatársa 2.] kifejti, hogy megtartaná az eredeti tervezetben vázolt területi felosztást. Kitér arra, hogy a területi felosztás elsősorban nagy beszállítókra épült, ezt kell a három vállalkozás között érvényesíteni. Az Alcufer-ről leírja, hogy telephelyein a lakossági átvételt kellene erősítenie, területi felosztástól függetlenül. A kisebb beszállítókról azt írja, hogy azok a területi felosztástól függetlenül maradnak a vállalkozásoknál, illetve a fuvardíjak függvényében átirányíthatóak az Alcufer vagy a Jász-Plasztik telephelyeire.

99. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] előadta, hogy az e-mail melléklete szállítási költség kalkulációt tartalmaz. Utalt arra, hogy a „*maximált ár*” tartalma megegyezik a 2013. július 19-i e-mail kapcsán általa előadottakkal. Elmondása szerint [Fe-Group munkatársa 2.] maga is hezitált még a területi felosztás kapcsán a megfelelő megoldáson. (Vj/2-55/2015.)
100. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 2.] elmondta, hogy az átvételi árak maximalizálása a jászberényi kohó ellátása érdekében bírhatott jelentőséggel. A „*területi felosztás*” kifejezés kapcsán megismételte, hogy az a három vállalkozás akkor meglévő partnereinek eloszlására vonatkozott, amelyet megpróbált az anyagban optimalizálni. (Vj/2-78/2015.)

IV. 4. A konzorciumi szerződés

101. [Fe-Group munkatársa 1.] a **2013. augusztus 21-i**, „*Akku konzorcium*” tárgyú e-mailben a Fe-Group egyes munkatársainak, köztük [Fe-Group munkatársa 2.]-nek küldött egy konzorciumi szerződés tervezetet, azzal, hogy [Fe-Group munkatársa 2.] nézze át és egészítse ki azt mellékletekkel, például az árképlettel, vagy részletesebb leírással, így a „*területi megoszlás*” kapcsán. [Fe-Group munkatársa 1.] azzal zárja az e-mailt, hogy tervei szerint pár nap múlva – az e-mailben konkrétan „*hétfő*” szerepel, ami 2013. augusztus 26. volt – majd összefésüli az elkészült anyagokat. (Vj/2-90/2015.) Az e-mailhez a „*Konzorciumi szerződés.doc*” elnevezésű mellékletként csatolta a konzorciumi szerződés tervezetét. Eszerint a szerződő felek egyrészt az Alcufer, illetve az irat szövegezése szerint az „*Alcufer csoporthoz tartozó*” vállalkozások, így az Észak-magyarországi MÉH, az Észak-Dunántúli MÉH és a Vantum, valamint a Fe-Group, mint „*hulladék begyűjtők*”, másrészt a Jász-Plasztik, mint „*begyűjtő és hulladék feldolgozó*”.
102. A konzorciumi szerződés tervezetének preambuluma szerint a hulladék begyűjtők fő tevékenysége a savas ólom akkumulátor hulladék begyűjtése, átmeneti tárolása és szervezett exportja. E tevékenység elvégzése során begyűjtő hálózatot hoztak létre, kereskedelmi partnerkapcsolatokat alakítottak ki a legfontosabb hulladékelektelési helyeken, továbbá telephelyeiken kifejezetten savas ólomakkumulátor tárolás céljára akkumulátorhulladék tárolókat alakítottak ki és a teljes begyűjtési folyamat elvégzése érdekében jelentős speciális konténerállományt és szállító gépjárműparkot hoztak létre. A preambulom rögzíti azt is, hogy a Jász-Plasztik ólomakkumulátor hulladék feldolgozót épít, amelynek üzembe helyezése 2014. első félévében várható. A konzorciumi szerződés tervezet 2., „*A megállapodás*” című pontja szerint a felek folyamatos együttműködésben állapodnak meg, amelynek keretében a hulladék begyűjtők „*prioritásnak tekintik*” a magyarországi akkumulátor kohó ellátását, ugyanakkor a hulladék feldolgozó

prioritásnak tekinti a „*meglévő komplex infrastruktúra minél jobb kihasználását és ily módon az erőforrások szinergiáinak minél magasabb szintű létrehozását*”.

103. A konzorciumi szerződés tervezet 3. „*A megállapodás végrehajtása*” című pontja egyebek mellett az alábbiakat tartalmazza:

– A 3. a) pont szerint a begyűjtők:

- „*eddig piaci aktivitásuk növelésével továbbra is törekszenek a veszélyes hulladéknak tekinthető savas ólomakkumulátor hulladék minél nagyobb arányú visszagyűjtésére és – más piaci szereplőkkel is együttműködve – megközelítőleg 100 % visszagyűjtési arány elérését tekintik céljuknak.*”
- „*A meglévő és e célra létrehozott infrastruktúrájukat (telephelyek, vállalalkozási alapú begyűjtési rendszerek, konténerek, járművek, szakképzett személyi állomány stb.) fenntartják és mindazon helyeken, ahol ezt a begyűjtés teljes körűsége szükségessé teszi, fejlesztik.*”
- „*Begyűjtési rendszereiket úgy földrajzilag, mind partnerstruktúra tekintetében összehangolják annak érdekében, hogy a piaci tevékenységben a szinergiák erősítése megvalósítható legyen.*”
- az általuk összegyűjtött ólom akkumulátor megvásárlására – éves keretszerződés és havi szerződések keretében – „*elsőbbséget biztosítanak a feldolgozó részére mindaddig, amíg a feldolgozó által az áru ellenértékéért kifizetett ár (a mindenkori szállítási költségekkel is kompenzálva) megegyezik, vagy felette van a mérvadó ólomkohók felvásárlási áraival*”.
- „*Ennek megfelelően az ólom tőzsdei jegyzési áraihoz viszonyított felvásárlási árképletet alakítanak ki (1. sz. melléklet), amely árképletet havonta akként korrigálnak, ahogy azt a környező ólomkohók piaci árai szükségessé teszik.*”

– A 3. b) pont a feldolgozó kapcsán rögzíti:

- „*mindenkor garantálja a Magyarországról származó és/vagy Magyarországon begyűjtött savas ólom akkumulátor hulladék átvételét.*”
- „*Feldolgozási technológiáját és üzemvitelét úgy alakítja, hogy azok mindenkor megfeleljenek a hatályos környezetvédelmi és jogszabályi előírásoknak.*”
- „*Felvásárlási áraiban preferálja a konzorcium tagjait akként, hogy a környező kohóárak és/vagy világpiaci árszínvonal megfizetése mellett a szállítási költségmegtakarítás 80 %-át átadja a begyűjtő részére mindaddig, amíg a magyarországi begyűjtési helyzet stabilizálódik és letisztul. E folyamatot követően Felek kölcsönösen törekednek a felvásárlási árak ésszerű korlátozására anélkül, hogy ezzel bármiféle versenyszabályt megsértenének.*”

– A 3. c) pont szerint a szerződő felek közösen:

- „*törekszenek a magyarországi piacon minél nagyobb részesedés megszerzésére, infrastruktúrájuk összehangolásával a közös egyeztetett, de nem egyedi (tehát a versenyszabályokat tiszteletben tartó) árpolitika kialakításával*”;
- „*Szolgáltatások színvonalát hulladék keletkezési helyek és partnerek irányába maximálisan növelik és költséggazdálkodásban kiemelt helyet szánnak a begyűjtéshez kapcsolódó szállítási, logisztika megszervezésének ezen eszközökkel valamennyiük és kölcsönös piaci előnyeit biztosítják.*”
- „*A logisztika konkrét megszervezésére külön munkabizottságot hoznak létre.*”
- „*Felek közösen lépnek fel az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség felé a minél magasabb mértékű begyűjtési és feldolgozási támogatás megszerzése érdekében és a begyűjtők versenyképességét úgy is biztosítják, hogy a*

konzorciumhoz tartozó begyűjtők állami támogatási mértéke mindenkor legalább azonos legyen a piac egyéb szereplőivel.”

- *„Felek ennek megfelelően az ügynökség felé annak pályázati felhívása alapján közös konzorciumi pályázatot nyújtanak be. Ennek szabályait külön e célra létrehozott konzorciumi szerződésben határozzák meg.”*
- A konzorciumi szerződés tervezet 4., *„A konzorciumi szerződés megvalósítása és ellenőrzése”* elnevezésű pontja szerint
 - a felek megállapodnak abban, hogy a konzorciumi szerződés mellett kétoldalú szállítási keret-, illetve részszerződéseket kötnek, valamint, hogy a megkötött szállítási szerződések alapján – a tényleges teljesítéssel összevetve – a hulladék feldolgozó *„adatszolgáltatásokat nyújt a konzorciumi tagok felé, amelyből látható az egyes konzorciumi tagok begyűjtése mennyiségben, szállítási költségben és árban. A konzorciumi tagok ezzel kontrollálják, hogy valamennyi tag eleget tett a jelen konzorciumi szerződésben vállalt kötelezettségének.”*
 - *„Felek az OHÜ felé történő elszámolást a külön konzorciumi szerződésben határozzák meg.”*
 - a felek negyedévente, szükség esetén gyakrabban vezetői megbeszélést tartanak, amelyen *„elemzik kialakult helyzetet és határozzák meg az esetleges szükséges további teendőket beleértve a kétoldalú szerződések megkötésének főbb szempontjait esetleg jelen konzorciumi szerződés szükséges módosításait”.*
 - a konzorcium vezetői az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik, rotációs alapon. A konzorcium első vezetője a Jász-Plasztik.
- A konzorciumi szerződés tervezet 5., a *„Felmondás szabályai”* elnevezésű pontja szerint
 - a felek a konzorciumi szerződést *„hosszú távra”* kötik, és azt rendes felmondással nem szándékoznak felmondani;
 - *„Rendkívüli felmondásnak helye abban az esetben van, ha a konzorcium tagvállalatát bizonyíthatóan a konzorcium fennállásának következtében vagy jelen szerződésből fakadó kötelezettsége teljesítése közben gazdasági kár éri, vagy ilyen előre prognosztizálható.”*
 - a konzorciumi szerződést a felek határozatlan időre kötik.

104. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] a konzorciumi szerződés 3. a) pontja harmadik bekezdése kapcsán előadta, hogy *„a cél az lett volna, hogy ugyanazokat a partnereket ne kezdjék el támadni”.* A *„szinergia”* megvalósítása nyilatkozata szerint a fuvarozási költség optimalizálását jelentette volna, amelynek érdekében elszállították volna egymás akkumulátor hulladékát, ha az útba esett volna. Kiemelte, hogy a konkrét földrajzi vagy ügyfél struktúra kérdése nem merült fel a vállalkozások között, addig nem jutottak el a megbeszélések során. A 3. a) pont negyedik bekezdése kapcsán előadta, hogy az volt a cél, hogy a Jász-Plasztik fizesse meg azt az ólomakkumulátor hulladék átvételi árat, amit a környező kohók. A 3. b) pont első bekezdéséről elmondta, hogy előfordulhat olyan világpiaci helyzet, hogy az akkumulátor hulladéka nem lesz szükség; a két hulladékgyűjtő vállalkozás érdeke volt ezért annak rögzítése, hogy a Jász-Plasztik átvegye az általuk begyűjtött hulladékot. A 3. b) pont harmadik bekezdése kapcsán előadta, hogy a szállítási költségmegtakarítás kapcsán megjelölt 80 %-os mértéket ő vetette fel, de soha nem tudtak megállapodni a mértékéről. A *„magyarországi begyűjtési helyzet stabilizálódik és tisztul”* mondatrész azt jelentette, hogy *„akkor lehet más árat megállapítani”*, ha a piaci szereplők száma csökken, hiszen információi szerint nagyon sok vállalkozás rendelkezett Magyarországon gyűjtési engedéllyel, ezért minden piaci szereplő a *„maximális”* árat kínálja az ólomakkumulátor hulladékért. A bekezdés utolsó mondatáról elmondta, hogy az volt a mögöttes elgondolás, hogy a szervezett gyűjtés érdekében ki kellene találniuk egy árstruktúrát a teljes vertikumra, így a

feldolgozóra és a hulladék gyűjtőkre. Kiemelte, hogy árakat nem akart meghatározni. A 3. c) pont első bekezdéséről elmondta, hogy a szervezett gyűjtési rendszer kialakítását látja gazdaságosnak. A negyedik-ötödik bekezdésekről pedig előadta, hogy az akkumulátor hulladékgyűjtési konzorcium nem kapcsolódott az OHÜ Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Kft. (OHÜ) felé benyújtandó ajánlat kapcsán létrehozandó konzorciumhoz. Azért volt fontos, hogy még az OHÜ tendere előtt¹¹ megállapodjanak, hogy a szállításokat tervezni lehessen. A szállítási szerződéseket ugyanis az OHÜ felé le kellett adni. A jászberényi kohó üzembe helyezéséig pedig az akkumulátor hulladék gyűjtésére irányuló konzorciumi szerződés pótolta volna a konkrét szállítási szerződéseket. Hozzátette még, hogy az OHÜ konzorcium csak tárgyévi teljesítéshez kapcsolódott volna, ráadásul azon kötelezően konzorciumban¹² kellett volna indulniuk. Az akkumulátor hulladék konzorcium azonban a tagok által szabadon választott együttműködési forma lett volna. (Vj/2-55/2015.)

105. A konzorciumi szerződés tervezetét és annak 1. számú mellékletét **2013. augusztus 27-én** küldte meg [Fe-Group munkatársa 1.] [Alcufer munkatársa 1.]-nek, az „akkumulátor konzorciumi szerződés” tárgyú e-mail csatolmányaként. Az e-mailben [Fe-Group munkatársa 1.] leírja, hogy ahogy [Alcufer munkatársa 1.]-gyel és [Jász-Plasztik munkatársá]-val korábban „megállapodtak”, elkészítette az akkumulátor hulladék kezelését végző konzorcium egy „tervezetét”. [Fe-Group munkatársa 1.] megkéri [Alcufer munkatársa 1.]-et, hogy nézze azt át, és beszéljenek róla. Az e-mail-ben leírtak szerint [Fe-Group munkatársa 1.] csak a [Alcufer munkatársa 1.]-gyel folytatott megbeszélését követően, az ő véleményének ismeretében küldi meg majd az anyagot [Jász-Plasztik munkatársá]-nak is. (Vj/2-90/2015.)
106. Az Alcufer részére **2013. augusztus 27-én** átküldött, „Konzorciumi szerződés.doc” elnevezésű konzorciumi szerződés tervezet tartalma a Fe-Group munkatársainak 2013. augusztus 21-én megküldött változathoz képest annyiban módosul, hogy
- megjelenik a szerződő felek között az Akkucity, mint a Fe-Group „érdekeltségébe” tartozó hulladék begyűjtő vállalkozás;
 - tartalmaz keltezést, ami 2013. augusztus 27.;
 - feltüntetik benne az aláírók nevét, akik az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik.
107. A konzorciumi szerződés tervezete mellett az annak 1. számú mellékletét képező, „Árképlet és alkalmazási példája” elnevezésű irat is csatolmányként szerepel, „1. sz. melléklet.xlsx” elnevezéssel. Az Árképlet I. pontja levezeti, hogy adott LME ólom jegyzési ár és Ft/euro árfolyam mellett, budapesti átvétellel, az LME ólom jegyzési ár 42 %-ában megjelölt akkumulátor hulladék felvásárlási árat feltételezve, hogyan alakul egy külföldi és a jászberényi kohó tényleges beszerzési költsége, a felvásárlási ár mellett a szállítási költséget is figyelembe véve. A példában a külföldi kohó román, és az LME ólom jegyzési ár 42 %-a 201 Ft/kg. A számítás szerint a romániai kohó esetében 14,75 Ft/kg, a jászberényi kohó esetében pedig 1,5635 Ft/kg a szállítási költség. A két szállítási költség különbözetének, ami 13,1865 Ft/kg, kiszámítja a 80 %-át, amelynek összege 10,542 Ft/kg. A szállítási költség különbség 80 %-át hozzáadja az LME ólom jegyzési ár 42 %-ához (201,24 Ft/kg), így 211,79Ft/kg árat kap, amely az LME ólom jegyzési ár 44,2 %-ának felel

¹¹ Az OHÜ Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Kft. 2014. augusztus 11-én írt ki nyílt közbeszerzési eljárást, „2014. évre szolgáltatási-megrendelési keretszerződés a környezetvédelmi termékdíjról szóló, 2011. évi LXXXV. törvény 22. § (1) bekezdése alapján Magyarország közigazgatási területén keletkező ólomakkumulátor hulladék (EWC 16 06 01*) gyűjtése, szállítása, hasznosításra történő átadása” tárgyban. Az ajánlattételi határidő 2014. szeptember 22. volt.

(Forrás: http://kozbeszerzes.hu/adatbazis/mutat/hirdetmeny/portal_15443_2014/)

¹² A Közbeszerzési Értesítőben megjelent ajánlati felhívásban nem szerepelt olyan kifejezett előírás, amely szerint kötelezően konzorciumban kellett volna ajánlatot adni. A Közbeszerzési Értesítőben 2014. december 3-án megjelent tájékoztató szerint a tender mindhárom részének nyertese az AKKU 2014 Konzorcium lett, amelynek tagjai a Fe-Group, az Észak-dunántúli MÉH, az Inter-Metal és a Gazdaságfejlesztő és Tanácsadó Kft. voltak. (Forrás: http://kozbeszerzes.hu/adatbazis/mutat/hirdetmeny/portal_24626_2014/)

meg. A kalkuláció mellé fűzött megjegyzés szerint ez a „JP felvásárlási ára a konz. tagoktól”. A táblázat az LME ólom jegyzési ár 42%-ának megfelelő 201,24 Ft/kg-os ár mellett azt a megjegyzést tartalmazza, hogy „JP felvásárlási ára egyéb exportőröktől”. Az LME ólom jegyzési ár 40 %-ának megfelelő 191,66 Ft/kg ár mellett pedig az olvasható, „max. felvásárlási ár nem exportáló hulladék kereskedőktől, egyéb forrásból”.

108. Az árképlet II. pontjában található „Összefoglaló tábla” szerint „JP a konzorciumi tagoknak [...] fizeti a fuvardíj különbözet 80 %-át, OHÚ támogatás külön megállapodásban kerül rögzítésre”. Ezt követően táblázatba foglalva szerepelnek a Jász-Plasztik által három különböző, római számmal megjelölt vevőkör: a „konzorciumi tagok” (I.), a „konzorciumi tagon kívüli exportálók” (II.), valamint a „Nem exportáló hulladékkereskedők, egyéb hulladéktermelők” (III.) felé fizetendő, különböző mértékű felvásárlási árak. A felvásárlási árak kalkulációjának alapja minden esetben az LME ólom jegyzési ár meghatározott százaléka. Míg az I. és a II. vevőkör esetében ez egyaránt az LME ólom jegyzési ár 42-42 %-a, a III. vevőkörnél csak annak 40 %-a. Az I. vevőkört képező konzorciumi tagok esetében ráadásul az LME ólom jegyzési ár 42%-a alapján kalkulált felvásárlási árat megemeli a fuvardíj különbözet 80 %-ának (10,5492 Ft/kg) hozzáadásával.
109. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] előadta, hogy az e-mailben említett korábbi találkozó a 2013. július 2-i megbeszélés lehetett. Az árképletről pedig azt mondta, hogy „az egy példa volt arra, hogy hogyan lehetne a teljes kereskedelmet lefedő árrendszert működtetni”. A [Fe-Group munkatársa 2.] által kalkulált, a különböző beszállítók felé a Jász-Plasztik által fizetendő, eltérő mértékű átvételi árakról azt nyilatkozta, hogy nem volt helyes a [Fe-Group munkatársa 2.] által alkalmazott megkülönböztetés. Maga [Fe-Group munkatársa 1.] nem is értett egyet vele, de mivel nem volt jobb ötlete, átküldte az Alcufernek. Kiemelte, hogy [Alcufer munkatársa 1.] az egész, az Alcufernek megküldött anyaggal nem értett egyet. (Vj/2-55/2015.)
110. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] előadta, hogy az e-mailt megkapta, de nem is nagyon foglalkozott a konzorciumi szerződéssel. Előadása szerint nem olvasta azt végig pontról pontra. Annak 3. a) pontja harmadik bekezdését értelmezni sem tudta. A 3. b) pontja első bekezdéséről elmondta, hogy az elfogadhatatlan lenne az Alcufer számára, mert azzal opcionális vételi jogot biztosítana. A 3. b) pont harmadik bekezdését és az Árképletet szintén nem tudta értelmezni.
111. [Fe-Group munkatársa 1.] **2013. október 2-án** küldi meg [Jász-Plasztik munkatársá]-nak a konzorciumi szerződést és annak az árképletet tartalmazó 1. számú mellékletét, „Akkumulátor konzorciumi szerződés” tárgyú e-mailjében. Az e-mailben [Fe-Group munkatársa 1.] „tegnapi megbeszélésükre” hivatkozva küldi meg az anyagokat. Az átküldött mellékletek („Konzorciumi szerződés.doc”, „1.sz.melléklet.xlsx”) tartalmilag megegyeznek a [Alcufer munkatársa 1.] részére 2013. augusztus 27-én átküldött mellékletekkel. (Vj/2-90/2015.)
112. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] előadta, hogy azért küldte át az anyagot a Jász-Plasztiknak is, mert nem volt jobb ötlete, és hogy [Jász-Plasztik munkatársa] is gondolkozzon el rajta. Az e-mailben említett, 2013. október 1-jei találkozóról elmondta, hogy nem személyes megbeszélésről volt szó, hanem telefonon megkereste mind a két vállalkozást. A [Jász-Plasztik munkatársá]-val folytatott beszélgetésről előadta még, hogy az akkumulátor hulladék konzorcium kérdése csak járulékosan került szóba, mert más volt az elsődleges témájuk. (Vj/2-55/2015.)
113. A Jász-Plasztik részéről [Jász-Plasztik munkatársa] [Fe-Group munkatársa 1.]-hez hasonlóan úgy nyilatkozott, hogy 2013. október 1-jén telefonon beszélhetett [Fe-Group munkatársa 1.]-gyel. Előadása szerint nem tudta, hogy [Alcufer munkatársa 1.] is megkapta az anyagot. Az árképletről előadta, hogy az [Fe-Group munkatársa 1.] elképzelése volt, nem tudja, mit tartalmaz. A szállítási költségmegtakarítás gyűjtőkkel történő megosztásáról azt mondta, hogy az veszteséget jelentett volna számára. Előadása szerint a Jász-Plasztik semmit nem ajánlott fel a szállítási díj különbözetből a gyűjtők felé. A konzorciumi szerződés 3. a) harmadik bekezdése kapcsán úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, az mit jelent, az eleve [Fe-Group munkatársa 1.] ötlete volt. Nem tudta értelmezni a konzorciumi szerződés 3. b) pontja harmadik bekezdését sem. Előadása szerint

ugyanis kohója valamennyi magyarországi akkumulátor hulladékot fel tudná majd dolgozni, ezért értelmetlen lenne preferálnia a Fe-Groupot. A „*begyűjtési helyzet stabilizálódik és letisztul*” részről elmondta, hogy feltehetően az illegális gyűjtők visszaszorítására gondolt [Fe-Group munkatársa 1.], amit a fordított áfa¹³ bevezetése meg is oldott. [Jász-Plasztik munkatársa] nyilatkozata szerint nem értett egyet „*a felvásárlási árak ésszerű korlátozása*” résszel sem. A 3. c) pont első bekezdéséről elmondta, hogy a Jász-Plasztiknak nem volt érdeke az ott említett infrastrukturális összehangolás, mert inverz szállítást folytat.

114. [Fe-Group munkatársa 1.] **2013. október 9-én** a [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] részére írt, „*akkumulátor konzorcium*” tárgyú e-mailje a következőket tartalmazza: „*Mint tudjátok, a korábbi megbeszélésünk alapján konzorciumi szerződés tervezetet október 1-én megvitattuk. Az akkori megállapodásainknak megfelelően a kért minimális módosításokat átvezettem és ennek megfelelően a módosított konzorciumi szerződést mellékelten átküldöm. Kérem, hogy ismételten nézzétek át és szíveskedjetez jelezni azt, hogy mikor tudjuk a konzorciumi szerződést aláírni és az abban foglaltaknak megfelelően munkatársaink felé a végrehajtásra vonatkozó utasítást kiadni.*” (Vj/2-90/2015.)
115. A mellékletben csatolt, „*Konzorciumi szerződés 2013.10.09.doc*” a korábbi, mind az Alcufernek, mind a Jász-Plasztiknak átküldött konzorciumi szerződés egy változata, a következő módosításokkal:
- kiegészül a 3. a) pont 5. bekezdése a felvásárlási árképlet kapcsán a következő mondattal: „*Ennek érdekében a résztvevő cégek kereskedelmi vezetői havonta – a piaci árak kiajánlása előtt – megbeszélést tartanak és kijelölik a tárgyhavi irányadó árat!*”;
 - megjelenik a 3. c) pontban, hogy a „*felek saját forgalmuk növelésére csak a konzorciumban nem résztvevő piaci szereplők irányába törekszenek, a konzorciumi tagok egymás piacát tiszteletben tartják*”;
 - kiegészül az aláírók köre, az Észak-magyarországi MÉH, az Észak-dunántúli MÉH és a Venum vállalkozásokkal.
116. Az e-mail mellékletében szerepel az Árképlet („*1.sz.melléklet.xlsx*”) is, változatlan tartalommal.
117. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] nem tudott válaszolni arra a kérdésre, hogy melyik vállalkozás tett javaslatot a konzorciumi szerződés módosítására. Elmondta még, hogy a módosítással nem érintett részekben sem értettek egyet a felek. (Vj/2-55/2015.)
118. A Jász-Plasztik részéről [Jász-Plasztik munkatársa] hangsúlyozta, hogy a konzorciumi szerződés egyetlen részét sem fogadták el a felek. (Vj/2-57/2015.)
119. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] nem emlékezett arra, hogy 2013. október 1-jén megvitatták volna a konzorciumi szerződést. Azt sem tudta felidézni, hogy hol és kivel találkozott, de értelmezése szerint az e-mail szövege szerint mégiscsak találkoztak. Abban azonban biztos volt, hogy pontról pontra akkor sem beszélték át a konzorciumi szerződést. (Vj/2-60/2015.)
120. [Fe-Group munkatársa 1.] **2013. október 21-én**, „*Akku konzorcium*” tárgyban küld e-mailt [Alcufer munkatársa 1.]-nek és [Jász-Plasztik munkatársá]-nak. Ebben leírja, hogy a személyes tárgyalásukat követően megküldte nekik „*a megbeszélte akkumulátor hulladék begyűjtő konzorciummal kapcsolatos konzorciumi szerződés tervezetet*”. Majd vastag betűvel kiemelve, így folytatja: „*Az eddigiekben a szerződés tervezetre észrevételt nem kaptam*”. Végül javasolja, hogy mivel „*nagy valószínűséggel*” találkoznak október 25-én, Karcagon, akkor szakítsanak időt a szerződés aláírására.
121. **2013. október 25-én** Karcagon került sor az Alcufer és a Fe-Group közös érdekeltiségébe tartozó Elektronikai Hulladékhasznosító Kft. üzemépitésével kapcsolatos rendezvényre. (Vj/2-61/2015.) A

¹³ Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 142. § (1) bekezdésének d) pontja szerint az adót a termék beszerzője fizeti a törvény 6. számú mellékletében szereplő termékek kapcsán. Ennek 29. pontjába szerepel a használt elektromos akkumulátor hulladék is, 2011. január 1-jétől.

- rendelkezésre álló adatok szerint a rendezvényen [Fe-Group munkatársa 1.] és [Alcufer munkatársa 1.] vett részt, [Jász-Plasztik munkatársa] nem. (Vj/2-57/2015.)
122. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] úgy nyilatkozott, hogy Karcagon nem is került szóba a konzorciumi szerződés kérdése. (Vj/2-61/2015.)
123. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] megerősítette, hogy Karcagon nem beszéltek a konzorciumi szerződésről. (Vj/2-55/2015.)
124. **2013. november 12-én** [Fe-Group munkatársa 1.] megküldi az „*akku konzorciumi szerződés*” tárgyú e-mailt [Jász-Plasztik munkatársá]-nak és [Alcufer munkatársa 1.]-nek, azzal, hogy módosította a „*konzorciumi szerződést*”, [Alcufer munkatársa 1.] kérésének megfelelően. Az e-mailhez csatolta a konzorciumi szerződés egy újabb változatát („*Konzorciumi szerződés 2013.11.12.doc*”) és annak Árképletet tartalmazó mellékletét („*1. számú melléklet.xlsx*”). (Vj/2-90/2015.)
125. A konzorciumi szerződés tartalma annyiban különbözik a korábbi változattól, hogy
- megjelenik benne az Észak-magyarországi MÉH és az Észak-dunántúli MÉH vállalkozások képviselőinek neve;
 - a 3. a) pont 5. bekezdésében vastag betűvel kiemelve jelenik meg a következő, a korábbi változatban is szereplő mondat: „*Ennek érdekében a résztvevő cégek kereskedelmi vezetői havonta – a piaci árak kijánlása előtt – megbeszélést tartanak és kijelölik a tárgyhavi irányadó árat!*” Új elemként pedig a következő mondat jelenik meg ebben a szövegrészben: „*A megbeszélést a mindenkori konzorciumvezető hívja össze.*”
 - a 3. c) pontban új, önálló bekezdésként jelenik meg, hogy „*a feldolgozó önmaga, a begyűjtők is eddigi úgynevezett egyéni termékdíj mentesség körében megkötött szerződéseket fenntartják, annak teljesítése nem jelen szerződés sérelmének értelmezhető.*”
 - a 3. c) pontban a logisztika megszervezésére létrehozandó külön munkabizottság létrehozása kapcsán rögzítik, hogy azt a mindenkori konzorciumvezető kezdeményezi;
 - megjelenik a hatályba lépés dátuma, 2014. január 1.;
 - az aláírás dátuma 2013. november 12-re módosul;
 - az aláírók köre az Alcuferre, a Fe-Groupra és a Jász-Plasztikra szűkül.
126. Az e-mail mellékletében szerepel az Árképlet („*1.sz.melléklet.xlsx*”) is, a 2013. augusztus 27-i és 2013. október 2-i e-mailekből ismert változattal megegyező tartalommal.
127. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] elmondta, hogy azért kellett a konzorciumi szerződést módosítani, hogy az Alcufer partnere, a Johnson Control számára ne derüljön ki, hogy az Alcufer mással tárgyal. A módosítás körében másra nem emlékezett. Elmondta ugyanakkor, hogy a három vállalkozás nem akarta feladni a konzorcium létrehozásának ötletét, nem akarták beismerni, hogy nem tudják megoldani a felmerülő problémákat. (Vj/2-55/2015.)
128. A Jász-Plasztik részéről [Jász-Plasztik munkatársa] nem emlékezett arra, hogy olvasta volna az anyagot. [Jász-Plasztik munkatársa] nem szokta olvasni az e-mailjeit, csak azt, ami érdekli. (Vj/2-5/2015.)
129. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] arra a kérdésre, hogy miért javasolta a konzorciumi szerződés módosításait, elmondta, hogy csak annyi javaslata volt, hogy az egyes vállalkozások vezetőinek nevét jelenítsék meg, „*ha egyszer majd alá akarják írni*”. Itt ugyanis már felmerült, hogy meg kellene küldeni a konzorciumi szerződés anyagát a MÉH-eknek és a Ventumnak. [Alcufer munkatársa 1.] nem emlékezett arra, hogy további módosításokat javasolt volna.
130. **2013. december 30-án** [Fe-Group munkatársa 1.] egy, kizárólag a Fe-Group alkalmazottainak szóló, „*Jász-Plasztik megbeszélés*” tárgyú e-mailben foglalta össze a [Jász-Plasztik munkatársá]-val 2013. december 21-én tartott megbeszélésén elhangzottakat. (Vj/2-90/2015.)
- Az e-mail 1.), „*HAF létesítése*” című pontjában a Jász-Plasztik akkumulátor hulladék feldolgozója kapcsán leírja, hogy az eredeti ütemtervhez képest csúszik a beüzemelése:

2014 szeptemberében várható a próbaüzem megkezdése, majd 2015. január 1-jén a teljes üzemindulás.

- Az e-mail 2. pontjában az akkumulátor begyűjtő konzorcium kapcsán leírja, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] változtatni akar az „előterjesztésen”, a következők szerint:
 - a konzorciumi tagok csak a Jász-Plasztiknak szállíthatnak, de megfizeti a begyűjtőknek a külföldi kohók által alkalmazott, „kialakult nemzetközi árat”, az árképlet („képlet”) szerint;
 - a begyűjtők és a Jász-Plasztik a szállítási költség megtakarítást fele-fele arányban osszák meg, valamint
 - a szállítási költség megtakarítás ne az árban jelenjen meg, hanem év végén, mennyiségi bónuszként legyen kifizetve.
- Az e-mail szerint ezért „új tárgyalást” kell tartani a konzorcium tárgyában, [Alcufer munkatársa 1.] bevonásával.
- Az e-mail azzal a gondolattal zárul, hogy a Fe-Group nyer kilenc hónapot, az akkumulátor begyűjtése talpra állításához.

131. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] azt nyilatkozta, hogy az e-mailben említett megbeszélésre Jászberényben került sor. Előadta, hogy a [Jász-Plasztik munkatársa] által javasolt kizárólagos beszállítás, az 50-50 %-os szállítási költségmegtakarítás megosztás, valamint annak mennyiségi bónuszként történő kifizetése elfogadhatatlan volt a Fe-Group számára. A Fe-Group értelmezése szerint messze állt egymástól a felek elképzelése a konzorciumi szerződésről, de azért tovább próbálkoztak. (Vj/2-55/2015.)

132. **2014. január 7-én** írt újra [Fe-Group munkatársa 1.] [Alcufer munkatársa 1.]-nek és [Jász-Plasztik munkatársa]-nak. A „Konzorciumi szerződés ismételt megküldése” tárgyú e-mailben beszámol arról, hogy az „ünnep” alatt beszélt [Jász-Plasztik munkatársa]-val, aki a „piaci helyzet alapos vizsgálata alapján [...] új koncepciót” vázolt fel. Eszerint „egyértelmű preferenciát” szeretne a jászberényi kohónak, a „külföldi” kohók ellátásával szemben. Ez az e-mail szerint együtt jár azzal is, hogy a Jász-Plasztik az egyéni mentességhez¹⁴ kapcsolódó hulladékkezelési teljesítéseket is magához akarja vonni. [Fe-Group munkatársa 1.] ezt azzal magyarázza, hogy a Banner is a Jász-Plasztikkal akar bémunkában dolgoztatni, ha felépül a kohója. [Fe-Group munkatársa 1.] módosította a konzorciumi szerződést az „új koncepciónak” megfelelően, a változtatásokat piros színnel jelölve. Kérte, hogy [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] olvassák azt át, és jelezzék, hogy „elfogadható-e” a módosított konzorciumi szerződés, vagy ismét tárgyalást kell tartaniuk. Az e-mail úgy zárul, hogy az OHÜ pályázati kiírásai várhatóan hamarosan megjelennek, addigra pedig „a konzorcium ügyében a végleges döntést meg kell hoznunk”. (Vj/2-90/2015.)

133. A mellékletben csatolt, „Konzorciumi szerződés 2013 11 12 javított 2014.01.06.doc” elnevezésű fájl szerint a konzorciumi szerződés a következőkben változott:

- a 2., „A megállapodás” című pontban, a feldolgozó prioritása kapcsán leírtak a következőkre módosulnak: „feldolgozó prioritásnak tekinti a meglévő komplex begyűjtői infrastruktúra minél jobb kihasználást, a belföldi hulladék átvétel folyamatosságát, és nemzetközi piaci árának megfizetését [...]”;

¹⁴ Az elem- és akkumulátor hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről szóló 445/2012. (XII.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Akkumulátor rendelet) 5-6. §-ai szerint az akkumulátor gyártót gyűjtési, illetve kezelési kötelezettség terheli. Ezen kötelezettségének a gyártó a) termékdíj-átalány fizetéssel, b) közvetítő szervezetek, valamint c) egyéni hulladékkezelés útján tehet eleget (Akkumulátor rendelet, 8. §). Egyéni hulladékkezelés keretében a gyártók gyűjtési, illetve kezelési kötelezettségüknek személyesen, vagy ún. átvállaló útján tehetnek eleget. Átvállaló lehet minden olyan vállalkozás, amely a rá átruházni kívánt hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére hulladékgazdálkodási engedélye szerint jogosult. Az egyéni hulladékkezelés intézménye a korábbi szabályozásban ismert egyéni mentességet váltotta fel. Lásd utóbbival kapcsolatban az Országos Hulladékgazdálkodási Terv 141. oldalát, valamint a Ktdt. 14/A. §-át.

- a 3. a) pont 4. bekezdése módosul, eszerint a begyűjtők „kizárólagosságot” biztosítanak a feldolgozónak, a korábbi „elsőbbség” helyett;
- a 3. b) pont 3. bekezdése szerint a feldolgozó a szállítási költségmegtakarítás 50 %-át adja át a begyűjtőknek, valamint új, 4. bekezdésként megjelenik, hogy „a piaci helyzet stabilizálódásáig kizárólag a konzorcium begyűjtő tagjaitól vesz át akkumulátor hulladékot, saját begyűjtésén túl”;
- a 3. c) pontban az egyéni termékdíj mentesség kapcsán kötött szerződések kapcsán megjelenik, hogy azokat 2014-ben még fenntartják, majd a konzorciumi szerződés szövege kiegészül azzal, hogy 2014 után egyéni mentességhez kapcsolódó feladatokat a begyűjtők nem vállalnak, azt a konzorcium „közös oldja meg”;
- pontosítják a 4. pont tartalmát, egyrészt annak rögzítésével, hogy a kétoldalú szállítási keret és részszerződéseket a jászberényi kohó üzembe helyezését követően kötik meg, másrészt az OHÜ felé történő elszámolás kapcsán egyértelműen utalnak a konzorciumi szerződés 3. pontjában hivatkozott konzorciumi szerződésre.

134. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] előadta, hogy a Jász-Plasztik azt szeretne volna elérni, hogy a Banner nevű vállalkozás a jászberényi feldolgozóban, bér munkában végeztesse el az akkumulátor hulladéka feldolgozását, annak érdekében, hogy a feldolgozott akkumulátor hulladék mennyiségének növelésével a Jász-Plasztik egyéni mentességhez jusson a termékdíj fizetése körében. Nem emlékezett arra, hogy a konzorciumi szerződés egyes módosításai pontosan kinek a javaslatára születtek. Elmondta még, hogy a 2014. év azért került be a konzorciumi szerződésbe, mert jelezték neki a felek, hogy meglévő szerződéseikre tekintettel csak 2014. évet követően tudnak kötelezettséget vállalni. (Vj/2-55/2015.)
135. A Jász-Plasztik részéről [Jász-Plasztik munkatársa] előadta, hogy feltehetően nem is olvasta el az e-mailt. Tagadta, hogy a konzorciumi szerződés kapcsán új koncepciót javasolt volna [Fe-Group munkatársa 1.]-nek, vagy akár az egyéni mentesség kérdését felvetette volna. Az egyéni mentesség kapcsán megjegyezte, hogy az e-mailben leírt javaslat eleve kivitelezhetetlen volt, a jogszabályi rendelkezések miatt, valamint, hogy a Banner el is vinné az ólmot a Jász-Plasztiktól, ha bér munkában dolgoztatna fel akkumulátor hulladékot. A szállítási költségmegtakarítás megosztásának 50-50 %-ra történő módosításáról előadta, hogy az [Fe-Group munkatársa 1.] javaslata lehetett. (Vj/2-57/2015.)
136. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] a Jász-Plasztik egyéni mentességgel kapcsolatos javaslatáról elmondta, hogy az azt jelentette volna, hogy az Alcufernek a Johnson Controltól származó akkumulátor hulladékot a Jász-Plasztiknak kellett volna szállítania, és a Jász-Plasztik állította volna ki az egyéni teljesítéshez szükséges igazolást a Johnson Control felé. Az Alcufer így kikerült volna az egyéni mentességgel kapcsolatos teljesítésből, ami már olyan mértékben sértette volna az Alcufer érdekeit, hogy nem írta volna alá a konzorciumi szerződést. (Vj/2-61/2015.)
137. **2014. február 24-én** „Jászplasztik egyeztetés” tárgyú e-mailjében [Fe-Group munkatársa 1.] beszámol munkatársainak a két nappal korábban, 2014. február 22-én [Jász-Plasztik munkatársá]-val folytatott megbeszéléséről. (Vj/2-90/2015.)
- Az e-mail 1. pontjában, az akkumulátor forgalom kapcsán leírja, hogy „pillanatnyilag nem érzékelhető jelentős ütközés cégeink között a begyűjtői piacon”.
 - Az e-mail 2., „Akkumulátor hulladék/OHÜ” elnevezésű pontjában
 - kitér arra, hogy „végigtárgyalták” a konzorciumi szerződés „tervezetet”, és „megállapodtak bizonyos módosításokban”. Leírja, hogy „az ügy folytatása”, hogy a módosított konzorciumi szerződés tervezetet megküldi [Jász-Plasztik munkatársá]-nak, illetve [Alcufer munkatársa 1.]-nek, és március közepén összeülnek „véglegesíteni” azt.

- kifejti, hogy a Jász-Plasztik tervei szerint 6000 tonna akkumulátor hulladékot gyűjt be, amelyből 2000 tonna szükséges az egyéni mentesség biztosításához, és 4000 tonna mennyiségre szándékozik az OHÜ tenderén pályázni;
- leírja, hogy a Jász-Plasztik kész önállóan is indulni az OHÜ tenderén, de a kiírt csomagok függvényében közös (konzorciumi) pályázat benyújtására is hajlandó;
- megemlíti a jászberényi kohó kapcsán, hogy a kohó építése folyamatban van, elkezdődött a berendezések beszállítása, a próbaüzem várhatóan 2014 augusztusában indul, a teljes kapacitású üzem pedig 2015. január 1-jén;
- leírja, hogy a Jász-Plasztik minden akkumulátor hulladékot megvásárol 2015-ben, és ekkortól az OHÜ felé is konzorciumban pályázna.

138. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] előadta, hogy az e-mailben szereplő megbeszélés személyes megbeszélés lehetett a Jász-Plasztik székhelyén. [Fe-Group munkatársa 1.] nem tudott válaszolni arra a kérdésre, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] mivel indokolta az általa felvetett módosítási javaslatokat.

139. A Jász-Plasztik részéről [Jász-Plasztik munkatársa] előadta, hogy a Fe-Group-pal folytatott megbeszélésen nem nézték át pontról pontra a konzorciumi szerződést, [Fe-Group munkatársa 1.] csak vázlatosan foglalta össze annak tartalmát. Tagadta, hogy elfogadta volna a megbeszélésen, hogy a kiszállítás a Jász-Plasztik fuvarszervezőivel történjen. Tagadta azt is, hogy a két vállalkozás piaci helyzete szóba került volna a megbeszélésen. (Vj/2-57/2015.)

140. **2014. február 25-én**, a „*Konzorciumi szerződés 3. számú módosítása*” tárgyú e-mailben [Fe-Group munkatársa 1.] átküldi a konzorciumi szerződés egy újabb változatát [Alcufer munkatársa 1.]-nek és [Jász-Plasztik munkatársá]-nak. Az e-mail szerint [Fe-Group munkatársa 1.] a korábbi megbeszélésük alapján elkészített konzorciumi szerződést külön-külön mindkét vállalkozás képviselőjével „*egyeztette*”, és a módosítási javaslatokat átvezette. Leírja, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] javaslatot tett egy személyes találkozóra, amelyre március második hetében kerülne sor, a konzorciumi szerződésben foglaltak megtárgyalására és „*véglegesítésére*”. [Fe-Group munkatársa 1.] azt javasolja, hogy március 13-án tartsák a találkozót, figyelemmel arra is, hogy az OHÜ pályázatainak megjelenésekor¹⁵ a „*végleges szerződés*” rendelkezésre kell, hogy álljon. Leírja még, hogy telefonon majd egyeztetnek a pontos időpontról és a helyszínről. (Vj/2-90/2015.) A mellékletben csatolt konzorciumi szerződésben a következő, piros betűszínnel jelölt módosítások szerepelnek:

- a 3. a) pont 4. bekezdése szerint a begyűjtők csak a begyűjtött akkumulátor hulladék mennyiségének 90 %-ára biztosítanak kizárólagosságot a feldolgozónak;
- a 3. b) pont 1. bekezdése kiegészül azzal a fordulattal, hogy a feldolgozó a „*pillanatnyi helyzettől függetlenül*” garantálja a begyűjtőktől az akkumulátor hulladék mindenkori átvételét;
- a 3. c) pontban az OHÜ felé benyújtandó pályázat kapcsán megjelenik, hogy „*a kiírástól függően már 2014-ben, de 2015-től mindenképpen*” nyújtanak be konzorciumi pályázatot;
- a 3. c) pont kiegészül a következő bekezdéssel: „*Felek begyűjtői aktivitásukat 2015. január 01-től egymással szemben befagyasztyják, egymás piacait nem támadjuk, ugyanakkor mindent elkövetnek a begyűjtői piac más szereplőinek (így Banner B, Johson Controll csoport) begyűjtői piacának megszerzésére*”;
- a hatályba lépés dátumaként 2014. március 30. jelenik meg, és a hatályba lépés konkrét dátuma mellett is kiemelik, hogy a konzorciumi szerződés határozatlan időre jön létre.

141. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] elmondta, hogy ironikus hangvétellű az e-mailje, mert már látta, hogy nem jutnak egyetértésre. A Fe-Group szeretett volna más kohónak is

¹⁵ Az OHÜ 2014. augusztus 11-én írt ki nyílt közbeszerzési eljárást.

beszállítani, ezért került be a konzorciumi szerződésbe, hogy az akkumulátor hulladék 90 %-át szállítják a Jász-Plasztiknak. Az egymás piacainak meg nem támadása kapcsán elmondta, hogy az azért került be a tervezetbe, mert megkezdődött a Fe-Group akkumulátor hulladék gyűjtésének jelentős mértékű csökkenése. (Vj/2-55/2015.)

142. A Jász-Plasztik részéről [Jász-Plasztik munkatársa] tagadta, hogy bármilyen, személyes megbeszélésre vonatkozó javaslatot tett volna. (Vj/2-57/2015)
143. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] előadta, hogy valószínűleg semmilyen módosítási javaslatot nem tett a mellékletben csatolt konzorciumi szerződéssel kapcsolatban. (Vj/2-61/2015.)
144. **2014. március 13-án** [Fe-Group munkatársa 1.] [Alcufer munkatársa 1.]-nek írt, „*Időpont egyeztetés*” tárgyú e-mailjében emlékezteti [Alcufer munkatársa 1.]-et arra, hogy megküldte februárban a konzorciumi szerződést, olyan tartalommal, amelyet az Alcufer és a Jász-Plasztik szempontjai alapján „*elképezhetőnek*” tart. Leírja, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] szeretne személyesen is találkozni, szerződés egyeztetés és „*az egész akkumulátor téma*” kérdéseinek átbeszélése céljából. [Fe-Group munkatársa 1.] egyúttal három lehetséges megbeszélési alkalmat (1.) március 19. vagy 20. – gödöllői konferencia; 2.) március 27., 3.) március 31. – április 4. között) is megad. (Vj/2-90/2015.)
145. **2014. március 27-én** [Fe-Group munkatársa 1.] „*Tárgyalási időpont*” tárgyú e-mailjében arra emlékezteti [Jász-Plasztik munkatársa]-t és [Alcufer munkatársa 1.]-et, hogy az „*akkumulátor hulladék ellátási megállapodás*”, illetve az OHÜ pályázat miatt **2014. április 4-én** az M0-ás autópálya szigetszentmiklósi leágazásánál találkoznak, egy étteremben. (Vj/2-90/2015.) A három vállalkozás nyilatkozata szerint már nem jött létre az e-mailben említett találkozó. (Vj/2-55/2015., Vj/2-57/2015., Vj/2-61/2015.)
146. A konzorciumi szerződés ezen időszakban átvezetett változásait az alábbi táblázat szemlélteti:

Szerződés első verziója ¹⁶	Szerződés módosításai ¹⁷	Szerződés utolsó ¹⁸ változata
<p>2) pont, Megállapodás</p> <p>Felek – különös tekintettel az előzőekben felsorolt törvényi előírásokra- folyamatos együttműködésben állapodnak meg, amelynek keretében begyűjtők prioritásnak tekintik a hazai ólomakkumulátor feldolgozó anyagellátását, ugyanakkor feldolgozó prioritásnak tekinti a meglévő komplex infrastruktúra minél jobb kihasználását és ily módon az erőforrások szinergiáinak minél magasabb szintű létrehozását.</p>	<p>2) Megállapodás</p> <p>Felek – különös tekintettel az előzőekben felsorolt törvényi előírásokra- folyamatos együttműködésben állapodnak meg, amelynek keretében <u>begyűjtők prioritásnak tekintik a hazai ólomakkumulátor feldolgozó anyagellátását</u>, ugyanakkor feldolgozó prioritásnak tekinti a meglévő komplex <u>begyűjtői infrastruktúra minél jobb kihasználását a <u>belföldi hulladék átvétel folyamatosságát, és nemzetközi piaci árának megfizetését</u></u>, és ily módon az erőforrások szinergiáinak minél magasabb szintű létrehozását.</p> <p><u>2014.01.07-i módosítás</u></p>	<p>2) Megállapodás</p> <p>Felek – különös tekintettel az előzőekben felsorolt törvényi előírásokra- folyamatos együttműködésben állapodnak meg, amelynek keretében <u>begyűjtők prioritásnak tekintik a hazai ólomakkumulátor feldolgozó anyagellátását</u>, ugyanakkor feldolgozó prioritásnak tekinti a meglévő komplex <u>begyűjtői infrastruktúra minél jobb kihasználását a <u>belföldi hulladék átvétel folyamatosságát, és nemzetközi piaci árának megfizetését</u></u>, és ily módon az erőforrások szinergiáinak minél magasabb szintű létrehozását</p>
<p>3) a) pont 3. bek.</p> <p>A begyűjtők:</p> <p>-Begyűjtési rendszereiket úgy földrajzilag, mind partnerstruktúra tekintetében összehangolják annak érdekében, hogy a piaci tevékenységben a szinergiák erősítése megvalósítható legyen.</p>	<p>-</p>	<p>3) a) pont 3. bek.</p> <p>A begyűjtők:</p> <p>-Begyűjtési rendszereiket úgy földrajzilag, mind partnerstruktúra tekintetében összehangolják annak érdekében, hogy a piaci tevékenységben a szinergiák erősítése megvalósítható legyen.</p>

¹⁶ 2013.08.27-i e-mail Fe-Grouptól Alcufernek (Vj/2-90/2015.), és a 2013.10.02-i e-mail Fe-Grouptól Jász-Plasztiknak (Vj/2-90/2015.)

A szerződések tartalmukban megegyeznek, így a Fe-Group belső egyeztetése után ezt tekinthető első, a feleknek elküldött verzióknak.

¹⁷ A módosítások jelölése akként történt, hogy a szerződéstervezet első verziójában fellelt, versenyjogilag problémás kikötések mellé helyeztük a későbbi tervezetekben megjelenő szerződéspontokat. Amennyiben nem történt az adott ponttal kapcsolatos módosítás, „ – „, szimbólummal jelöltük, míg amennyiben történt, a módosított szövegrész piros színnel került feltüntetésre a módosítás dátuma mellett. Előfordul, hogy az „első verzióhoz” képest bizonyos pontok többször módosultak, úgy a cella megosztásra került, és az összes módosítás átvezetésre került, azzal hogy a legutolsó verzióban szereplő módosításokban piros színt csak az a mondat/szó kapott, ami az előző, és nem az „első verzióhoz” képest módosult. Amennyiben az „első verzió” oszlopban „– „, szimbólum szerepel, az azt jelenti, hogy az adott pont csak később került bele a szerződésbe.

¹⁸ 2014.02.25-i e-mail alapján.

<p>3) a) pont 4. bek. A begyűjtők: -Az általuk összegyűjtött és átmeneti tároló helyen kezelt savas ólomakkumulátor hulladék megvásárlására – éves keretszerződés és havi szerződések keretében- elsőbbséget biztosítanak a feldolgozó részére mindaddig, amíg a feldolgozó által az áru ellenértékeként kifizetett ár (a mindenkori szállítási költségekkel is kompenzálva) megegyezik, vagy felette van a környező mérvadó ólomkohók felvásárlási áraival.</p>	<p>3. a) pont 4. bek. A begyűjtők: -Az általuk összegyűjtött és átmeneti tároló helyen kezelt savas ólomakkumulátor hulladék megvásárlására – éves keretszerződés és havi szerződések keretében- kizárólagosságot biztosítanak a feldolgozó részére mindaddig, amíg a feldolgozó által az áru ellenértékeként kifizetett ár (a mindenkori szállítási költségekkel is kompenzálva) megegyezik, vagy felette van a környező mérvadó ólomkohók felvásárlási áraival. 2014.01.07-i módosítás</p> <p>3. a) pont 4. bek. A begyűjtők: Az általuk összegyűjtött és átmeneti tároló helyen kezelt savas ólomakkumulátor hulladék megvásárlására – éves keretszerződés és havi szerződések keretében- a begyűjtött anyag 90%-os mennyiségére kiterjedő <u>kizárólagosságot</u> biztosítanak a feldolgozó részére mindaddig, amíg a feldolgozó által az áru ellenértékeként kifizetett ár (a mindenkori szállítási költségekkel is kompenzálva) megegyezik, vagy felette van a környező mérvadó ólomkohók felvásárlási áraival. 2014.02.25-i módosítás</p>	<p>3. a) pont 4. bek. A begyűjtők: Az általuk összegyűjtött és átmeneti tároló helyen kezelt savas ólomakkumulátor hulladék megvásárlására – éves keretszerződés és havi szerződések keretében- a begyűjtött anyag 90%-os mennyiségére kiterjedő kizárólagosságot biztosítanak a feldolgozó részére mindaddig, amíg a feldolgozó által az áru ellenértékeként kifizetett ár (a mindenkori szállítási költségekkel is kompenzálva) megegyezik, vagy felette van a környező mérvadó ólomkohók felvásárlási áraival.</p>
<p>3) a) pont 5. bek. A begyűjtők: -Ennek megfelelően az ólom tőzsdei jegyzési áraihoz viszonyított felvásárlási árképletet alakítanak ki (1. sz. melléklet), amely árképletet havonta akként korrigálnak, ahogy azt a környező ólomkohók piaci árai szükségessé teszik.</p>	<p>3) a) pont 5. bek. A begyűjtők: -Ennek megfelelően az ólom tőzsdei jegyzési áraihoz viszonyított felvásárlási árképletet alakítanak ki (1. sz. melléklet), amely árképletet havonta akként korrigálnak, ahogy azt a környező ólomkohók piaci árai szükségessé teszik. Ennek érdekében a résztvevő cégek kereskedelmi vezetői havonta- a piaci árak kiejánlása előtt- megbeszélést tartanak és kijelölik a</p>	<p>3) a) pont 5. bek. A begyűjtők: -Ennek megfelelően az ólom tőzsdei jegyzési áraihoz viszonyított felvásárlási árképletet alakítanak ki (1. sz. melléklet), amely árképletet havonta akként korrigálnak, ahogy azt a környező ólomkohók piaci árai szükségessé teszik. Ennek érdekében a résztvevő cégek kereskedelmi vezetői havonta- a piaci árak</p>

	<p>tárgyhavi irányadó árat! 2013.10.09-i módosítás</p>	<p>kiajánlása előtt- megbeszélést tartanak és kijelölik a tárgyhavi irányadó árat! A megbeszélést a mindenkori konzorciumvezető hívja össze.</p>
	<p>3) a) pont 5. bek. A begyűjtők: -Ennek megfelelően az ólom tőzsdei jegyzési áraihoz viszonyított felvásárlási árképletet alakítanak ki (1. sz. melléklet), amely árképletet havonta akként korrigálnak, ahogy azt a környező ólomkohók piaci árai szükségessé teszik. Ennek érdekében a résztvevő cégek kereskedelmi vezetői havonta- a piaci árak kiajánlása előtt- megbeszélést tartanak és kijelölik a tárgyhavi irányadó árat! A megbeszélést a mindenkori konzorciumvezető hívja össze. 2013.11.12-i módosítás</p>	
<p>3. b) pont 3. bek. A feldolgozó: -Felvásárlási áraiban preferálja a konzorcium tagjait akként, hogy a környező kohóárak és/vagy világpiaci árszínvonal megfizetése mellett a szállítási költségmegtakarítás 80%-át átadja a begyűjtő részére mindaddig, amíg a magyarországi begyűjtési helyzet stabilizálódik és letisztul. E folyamatot követően Felek kölcsönösen törekednek a felvásárlási árak ésszerű korlátozására anélkül, hogy ezzel bármiféle versenyszabályt megsértenének.</p>	<p>3. b) pont 3. bek. A feldolgozó: -Felvásárlási áraiban preferálja a konzorcium tagjait akként, hogy a környező kohóárak és/vagy világpiaci árszínvonal megfizetése mellett a szállítási költségmegtakarítás 50%-át átadja a begyűjtő részére mindaddig, amíg a magyarországi begyűjtési helyzet stabilizálódik és letisztul. E folyamatot követően Felek kölcsönösen törekednek a felvásárlási árak ésszerű korlátozására anélkül, hogy ezzel bármiféle versenyszabályt megsértenének. 2014.01.07-i módosítás</p>	<p>3. b) pont 3. bek. A feldolgozó: -Felvásárlási áraiban preferálja a konzorcium tagjait akként, hogy a környező kohóárak és/vagy világpiaci árszínvonal megfizetése mellett a szállítási költségmegtakarítás 50%-át átadja a begyűjtő részére mindaddig, amíg a magyarországi begyűjtési helyzet stabilizálódik és letisztul. E folyamatot követően Felek kölcsönösen törekednek a felvásárlási árak ésszerű korlátozására anélkül, hogy ezzel bármiféle versenyszabályt megsértenének.</p>

-	3. b) pont 4. bek. A feldolgozó: -A piaci helyzet stabilizálódásáig kizárólag a konzorcium begyűjtő tagjaitól vesz át akkumulátor hulladékot, saját begyűjtésén túl. 2014.01.07-i módosítás	3. b) pont 4. bek. A feldolgozó: -A piaci helyzet stabilizálódásáig kizárólag a konzorcium begyűjtő tagjaitól vesz át akkumulátor hulladékot, saját begyűjtésén túl.
3. c) pont 1. bek. Felek közösen: -törekszenek a magyarországi piacon minél nagyobb részesedés megszerzésére, infrastruktúrájuk összehangolásával a közös, egyeztetett, de nem egyedi (tehát a versenyszabályokat tiszteltben tartó) árpolitika kialakításával.	-	3. c) pont 1. bek. Felek közösen: -törekszenek a magyarországi piacon minél nagyobb részesedés megszerzésére, infrastruktúrájuk összehangolásával a közös, egyeztetett, de nem egyedi (tehát a versenyszabályokat tiszteltben tartó) árpolitika kialakításával.
-	3. c) pont 2. bek. Felek közösen: -Felek saját forgalmuk növelésére csak a konzorciumban nem résztvevő piaci szereplők irányába törekszenek, a konzorciumi tagok egymás piacát tiszteletben tartják. 2013.10.09-i módosítás	3. c) pont 2. bek. Felek közösen: -Felek saját forgalmuk növelésére csak a konzorciumban nem résztvevő piaci szereplők irányába törekszenek, a konzorciumi tagok egymás piacát tiszteletben tartják.
3. c) pont 3. bek. Felek közösen: Szolgáltatások színvonalát hulladék keletkezési helyek és partnerek irányába maximálisan növelik és költséggazdálkodásban kiemelt helyet szánnak a begyűjtéshez kapcsolódó szállítási logisztika megszervezésének, ezen eszközzel valamennyiük és kölcsönös piaci előnyeit biztosítják.	-	3. c) pont 3. bek. Felek közösen: Szolgáltatások színvonalát hulladék keletkezési helyek és partnerek irányába maximálisan növelik és költséggazdálkodásban kiemelt helyet szánnak a begyűjtéshez kapcsolódó szállítási logisztika megszervezésének, ezen eszközzel valamennyiük és kölcsönös piaci előnyeit biztosítják.
-	3. c) pont 4. bek. Felek közösen: -A feldolgozó önmaga, a begyűjtők is eddigi úgynevezett egyéni termékdíj mentesség körében	3. c) pont 4. bek. Felek közösen: -A feldolgozó önmaga, a begyűjtők is eddigi úgynevezett egyéni termékdíj mentesség

	<p>megkötött szerződéseket fenntartják, annak teljesítése nem jelen szerződés sérelmének értelmezhető.</p> <p>2013.11.12-i módosítás</p>	<p>körében megkötött szerződéseket fenntartják, annak teljesítése nem jelen szerződés sérelmének értelmezhető.</p>
	<p>3. c) pont 4. bek. Felek közösen: -A feldolgozó önmaga, a begyűjtők is eddigi úgynevezett egyéni termékdíj mentesség körében megkötött szerződéseket 2014 évre fenntartják, annak teljesítése nem jelen szerződés sérelmének értelmezhető. 2014 évet követően a begyűjtők nem vállalnak egyéni teljesítéshez kapcsolódó feladatokat, ha ilyen felmerül azt a konzorcium közösen oldja meg.</p> <p>2014.01.07-i módosítás</p>	<p>3. c) pont 8. bek. Felek közösen: -Felek begyűjtői aktivitásukat 2015. január 01-től egymással szemben befagyasztják, egymás piacait nem támadjuk, ugyanakkor mindent elkövetnek a begyűjtői piac más szereplőinek (így: Banner B., Jonson-Controll csoport) begyűjtői piacainak megszerzésére.</p>
-	<p>3. c) pont 8. bek. Felek közösen: -Felek begyűjtői aktivitásukat 2015. január 01-től egymással szemben befagyasztják, egymás piacait nem támadjuk, ugyanakkor mindent elkövetnek a begyűjtői piac más szereplőinek (így: Banner B., Jonson-Controll csoport) begyűjtői piacainak megszerzésére.</p> <p>2014.02.25-i módosítás</p>	
<p>4) pont 1. bek. Felek megállapodnak abban, hogy jelen konzorciumi szerződés mellett kétoldalú szállítási keret és részszerződéseket kötnek, amelyek alapján azt a tényleges teljesítésekkel összevetve feldolgozó adatszolgáltatásokat nyújt a konzorcium tagjai felé, amelyből látható az egyes konzorciumi tagok begyűjtése mennyiségben, szállítási költségben és árban. A konzorciumi tagok ezzel kontrollálják, hogy valamennyi tag eleget tett-e a jelen konzorciumi szerződésben vállalt kötelezettségeknek.</p>	<p>4. pont 1. bek. Felek megállapodnak abban, hogy jelen konzorciumi szerződés mellett az ólomkohó üzembe helyezését követően kétoldalú szállítási keret és részszerződéseket kötnek, amelyek alapján azt a tényleges teljesítésekkel összevetve feldolgozó adatszolgáltatásokat nyújt a konzorcium tagjai felé, amelyből látható az egyes konzorciumi tagok begyűjtése mennyiségben, szállítási költségben és árban. A konzorciumi tagok ezzel kontrollálják, hogy valamennyi tag eleget tett-e a jelen konzorciumi</p>	<p>4. pont 1. bek. Felek megállapodnak abban, hogy jelen konzorciumi szerződés mellett az ólomkohó üzembe helyezését követően kétoldalú szállítási keret és részszerződéseket kötnek, amelyek alapján azt a tényleges teljesítésekkel összevetve feldolgozó adatszolgáltatásokat nyújt a konzorcium tagjai felé, amelyből látható az egyes konzorciumi tagok begyűjtése mennyiségben, szállítási költségben és árban. A konzorciumi tagok ezzel kontrollálják, hogy</p>

	sz szerződésben vállalt kötelezettségeknek. 2014.01.07-i módosítás	valamennyi tag eleget tett-e a jelen konzorciumi szerződésben vállalt kötelezettségeknek.
5) pont 1. bek. -Felek kinyilvánítják azon szándékaikat, hogy jelen konzorciumi szerződést hosszú távra kötik és azt rendes felmondással nem szándékoznak felmondani.	-	5) pont 1. bek. -Felek kinyilvánítják azon szándékaikat, hogy jelen konzorciumi szerződést hosszú távra kötik és azt rendes felmondással nem szándékoznak felmondani.
-	6. pont Jelen megállapodás 2014. január 1-én lép életbe. 2013.11.12-i módosítás	Jelen megállapodás 2014. március 30-án lép életbe, és határozatlan idejű.
	6. pont Jelen megállapodás 2014. március 30-án lép életbe, és határozatlan idejű. 2014.02.25-i módosítás	

147. [Alcufer munkatársa 1.] a konzorciumi szerződés azon változatát, amelyet 2014. február 25-én kapott meg a Fe-Grouptól, a 2014. április 4-re tervezett találkozót megelőzően, **2014. április 2-án** továbbítja egyrészt az Alcufer [Alcufer munkatársa 2.]-nek, másrészt a Ventum [Ventum munkatársa]-nak. A Ventum [Ventum munkatársa]-t előzetesen telefonon is felhívta [Alcufer munkatársa 1.], azzal, hogy átküld majd egy anyagot a jászberényi kohóval kapcsolatban, mert szeretné megtudni, mi arról a Ventum véleménye. (Vj/2-62/2015.) Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] a konzorciumi szerződés megküldés okáról úgy nyilatkozott, hogy „*már ekkor nagyon mondani kellett valamit a dologra*”.
148. [Alcufer munkatársa 2.] még aznap, **2014. április 2-án** véleményezi a megküldött anyagot, és leírja, hogy az Alcufer partnerei közé tartozó Johnson Controlnak a konzorcium részére történő átengedése csak az Alcufer részére, OHŰ-támogatásból fizetett kompenzáció ellenében lenne elfogadható, valamint kifejti, hogy az egymás piacainak meg nem támadása kapcsán példaként hozott, „*támadható*” vállalkozásként nevesített két vállalkozás az Alcufer, illetve az Észak-dunántúli MÉH partnerei, ezért a példák nem megfelelőek.
149. [Ventum munkatársa] a [Alcufer munkatársa 1.]-nek küldött, **2014. április 3-i**, „*konzorcium-bizalmas vélemény*” tárgyú e-mailje mellékletében csatolt, „*Telefon előtti előzetes vélemény a Konzorciumi szerződéshez*” fejlécű iratban fejti ki véleményét a konzorciumi szerződésről. A konzorciumi szerződés preambuluma kapcsán leírja, hogy egyedül az Alcufer-csoport rendelkezik országos telephely hálózattal. Kifejti azt is, hogy az Alcufer-csoport – amibe beleérti a Ventumot is – jelentős nagyságú, egyéni mentességhez kötődő szerződéssel rendelkezik. Véleménye szerint etikátlan és értelmezhetetlen, hogy a Jász-Plasztik miatt az Alcufer-csoport nem végezhetne a jövőben egyéni mentességgel kapcsolatos begyűjtést. Ezt a Ventum versenykorlátozónak tekinti, és véleménye szerint a Jász-Plasztik visszaél gazdasági erőfölényével is. Kifogásolja a Ventum azt is, hogy az akkumulátorgyártó Jász-Plasztik hozzáférhet a versenytárs akkumulátorgyártók forgalmi adataihoz. A Ventum véleménye szerint a Jász-Plasztik célja a konzorciumi szerződéssel az, hogy megszerezze az Alcufer által kiépített begyűjtői rendszert, a versenytárs akkumulátorgyártókról adatokhoz jusson, és a begyűjtött akkumulátor hulladék 90 %-át is megszerezze. A Ventum különböző módosítási javaslatokat is megfogalmaz az Alcufer felé. Így például felveti, hogy a begyűjtő vállalkozások alapítsanak kereskedőházat, vagy javasolja az egyéni teljesítés esetén a bér munkában történő feldolgozást. Az e-mail szövegében a Ventum utal arra, hogy várja [Alcufer munkatársa 1.] konzorcium szerződéssel kapcsolatos telefonhívását.
150. A Ventum részéről [Ventum munkatársa] úgy nyilatkozott, hogy ténylegesen is beszélt telefonon [Alcufer munkatársa 1.]-gyel, az e-mail átküldése után. A telefonbeszélgetés során [Alcufer munkatársa 1.] jelezte, hogy egyetértett [Ventum munkatársa]-val abban, hogy ne írják alá a konzorciumi szerződést. A Ventum kiemelte, hogy a konzorciumi szerződés tervezettel kapcsolatos megbeszélésekbe, annak előkészítésébe, szövegezésébe nem vonták be, és ilyet nem is írt alá. Annak aláírása nem is állt volna érdekében, mert a Ventum akkumulátor hulladék kivitelével foglalkozott, a konzorcium egyik tagja, az Alcufer részére. (Vj/2-62/2015., Vj/2-39/2015.)
151. Az Alcufer részéről [Alcufer munkatársa 1.] úgy nyilatkozott, hogy a Ventum mellett az Észak-dunántúli MÉH és az Észak-magyarországi MÉH számára is megküldte e-mailben a konzorciumi szerződést, és azok szintén előnytelennek tartották a szerződést. (Vj/2-61/2015.)
152. **2014. október 30-án** [Fe-Group munkatársa 3.] a Fe-Group [személyes adat] küldött „JP kohó állása” tárgyú belső e-mailjében beszámolt [Jász-Plasztik munkatársa]-val folytatott megbeszéléséről, amely szerint a kohó technológiája már összeszerelésre került, így a kohó próbaüzemét 2015. január és március között tervezi.
153. A Fe-Group részéről [Fe-Group munkatársa 1.] elmondta, hogy miután látták, hogy nem tudnak megállapodni, – külön egyeztetés nélkül – befejeződtek a tárgyalások, de ő úgy gondolta, hogy megvárja a kohó tényleges üzembe helyezését, és akkor majd meglátják, „*hogyan lesz*”, azaz hogyan alakul a piaci helyzet. (Vj/2-55/2015.)

154. Az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik egyaránt úgy nyilatkozott, hogy további vállalkozások nem kapcsolódtak be a közöttük lezajlott egyeztetési folyamatba. Ezzel ellentétes tartalmú bizonyíték nem került feltárára. (Vj/2-61/2015., Vj/2-55/2015., Vj/2-57/2015.)
155. A Fe-Group – törvényes határidőben – 2016. május 31-én postára adott, Vj/2-126/2015. sz. beadványában a Tptv. 73/A. § (3) bekezdése szerinti egyezségi nyilatkozatot nyújtott be a Tptv. 73/A. § (2) bekezdése szerinti közös álláspontnak megfelelően.

IV. 5. A konzorciumi szerződés aláírásának meghiúsulása

156. A Fe-Group szerint csak néhány megbeszélés jött létre a vállalkozások között, arról, hogyan oldanák meg egy esetleges magyar kohó ellátását. A Fe-Group alapvetően „ötletelésnek” nevezte a megbeszéléseket, és bár előadása szerint az érdekek jól strukturáltak voltak, az elérésükhöz szükséges eszközrendszer nem tudták megteremteni hozzá, ezért a konzorciumi szerződést nem is írták alá. Előadta, hogy a telefonos megbeszélések során is mindig csak indifferens dolgokról beszéltek, illetve egyik fél sem akarta kimondani, hogy nem tudják létrehozni a konzorciumi szerződést. Kifejtette, hogy a konzorciumi szerződés módosításokkal nem érintett részeiben sem értettek egyet a felek. A konzorciumi szerződés kapcsán felmerült egyes pontok elfogadhatatlanok voltak a Fe-Group számára, így például a szállítási költség megtakarítás fele-fele arányú megosztása, vagy a kizárólagosan a Jász-Plasztik felé történő szállítás. A konzorciumi szerződést a vállalkozás belső jogászai sem látták. (Vj/2-55/2015.)
157. A Jász-Plasztik szintén „ötletelésnek” minősítette a megbeszéléseket. Nyilatkozata szerint csak egy megbeszélésen vett részt, 2013. július 2-án. [Jász-Plasztik munkatársa] előadása szerint a kezdetektől jelezte [Fe-Group munkatársa 1.]-nek, hogy nem érdekli a konzorciumi szerződés. A Fe-Group által a Jász-Plasztiknak küldött e-mailekről előadta egyrészt, hogy az e-mailben átküldött anyagokat nem is olvasta át, és nem is válaszolt rájuk, másrészt, hogy az e-mailben megküldött tervezetek neki semmiben nem feleltek meg, módosítást pedig soha nem is javasolt. Ennek oka nyilatkozata szerint az volt, hogy a Jász-Plasztiknak nem állt érdekében átengedni a begyűjtő vállalkozásoknak a szállítási díj különbözetét. Hangsúlyozta, hogy a jászberényi kohó ellátását piaci kondíciókkal, közvetlen beszerzéssel kívánja megoldani. Előadta még, hogy a vállalkozás [személyes adat] sem tudott a konzorciumi szerződésről, ami véleménye szerint szintén alátámasztja azt, hogy a konzorciumi szerződést nem fogadták el. (Vj/2-57/2015.)
158. Az Alcufer szintén „ötletelésnek” tartotta az egyeztetéseket. Előadása szerint a három vállalkozás közötti, két vagy három egyeztetés során előrelépés nem történt, a konzorciumi szerződést nem fogadták el. Kiemelte, hogy a Fe-Group által küldött e-mailekre nem is reagált, és az átküldött szerződés tervezeteket a vállalkozáson/vállalkozáscsoporton belül sem küldte tovább véleményezésre, csak 2014 áprilisában. Ráadásul a konzorciumi szerződésben vázolt együttműködés előnytelen lett volna az Alcufer számára. Ugyanakkor nem kívánt elzárkózni egy jövőbeni üzleti kapcsolattól, mert nem tartotta kizártnak, hogy szállít majd a jászberényi kohóba is. (Vj/2-61/2015.)

V.

Jogi háttér

159. A Tptv. 1. §-a szerint a törvény hatálya kiterjed a természetes és a jogi személynek, valamint a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak - ideértve a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepét is a VI. fejezetben szabályozott magatartások kivételével (a továbbiakban az előzőek együtt: vállalkozás) a Magyar Köztársaság területén tanúsított piaci magatartására, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik.

160. A Tpv. 1. §-ának (2) bekezdése alapján az EUMSZ 101. cikkének alkalmazása során az e cikk hatálya alá tartozó piaci magatartásra is a Tpv. eljárási rendelkezéseit kell alkalmazni akkor, ha a Szerződés 81. és 82. cikkében foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1/2003/EK tanácsi rendelet) alapján a GVH eljárásának van helye.
161. A Tpv. 11. §-a szerint tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, a köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. Nem minősül ilyennek a megállapodás, ha egymástól nem független vállalkozások között jön létre.
162. A Tpv. 11. § (2) bekezdése szerint ez a tilalom vonatkozik különösen:
- a) a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározására;
 - b) az előállítás, a forgalmazás, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozására vagy ellenőrzés alatt tartására;
 - c) a beszerzési források felosztására, illetve a közülük való választás lehetőségének korlátozására, valamint az üzletfelek meghatározott körének valamely áru beszerzéséből történő kizárására;
 - d) a piac felosztására, az értékesítésből történő kizárásra, az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására;
 - e) a piacra lépés akadályozására;
 - f) arra az esetre, ha azonos értékű vagy jellegű ügyletek tekintetében az üzletfeleket megkülönböztetik, ideértve olyan árak, fizetési határidők, megkülönböztető eladási vagy vételi feltételek vagy módszerek alkalmazását, amelyek egyes üzletfeleknek hátrányt okoznak a versenyben;
 - g) a szerződéskötés olyan kötelezettségek vállalásától történő függővé tételére, amelyek természetüknél fogva, illetve a szokásos szerződési gyakorlatra figyelemmel nem tartoznak a szerződés tárgyához.
163. A Tpv. 13. §-a értelmében nem esik a tilalom alá a megállapodás, ha csekély jelentőségű. Csekély jelentőségű a megállapodás, ha a megállapodást kötő feleknek és az azoktól nem független vállalkozásoknak az együttes részesedése az érintett piacon a tíz százalékot nem haladja meg, kivéve, ha az
- a) a vételi vagy az eladási árak versenytársak közötti közvetlen vagy közvetett meghatározására, vagy
 - b) a piac versenytársak által történő felosztására vonatkozik.
164. A Tpv. 15. §-a alapján nem függetlenek az egy vállalkozáscsoportba tartozó vállalkozások, valamint azok a vállalkozások, amelyeket ugyanazok a vállalkozások irányítanak. Egy vállalkozáscsoportba tartozik a vállalkozás azokkal a vállalkozásokkal,
- a) amelyeket a 23. § (2) vagy (3) bekezdésében foglaltak szerint önállóan irányít;
 - b) amelyek az a) pont szerint irányítják;
 - c) amelyeket a b) pont szerinti vállalkozás az a) pont szerint irányít;
 - d) amelyeket az a)-c) pont szerinti vállalkozások és a vállalkozás közül kettő vagy több közösen irányít.
165. A Tpv. 17. §-a szerint mentesül a 11. §-ban foglalt tilalom alól a megállapodás, ha
- a) az hozzájárul a termelés vagy a forgalmazás ésszerűbb megszervezéséhez, vagy a műszaki vagy a gazdasági fejlődés előmozdításához, vagy a környezetvédelmi helyzet vagy a versenyképesség javulásához;
 - b) a megállapodásból származó előnyök méltányos része a fogyasztóhoz, illetve az üzletfélhez jut;

- c) a gazdasági verseny velejáró korlátozása vagy kizárása a gazdaságilag indokolt közös célok eléréséhez szükséges mértéket nem haladja meg; és
- d) nem teszi lehetővé az érintett áruk jelentős részével kapcsolatban a verseny kizárását.
166. A Tpv. 20. §-a szerint annak bizonyítása, hogy a megállapodás a tilalom alól a 16. § vagy a 17. § alapján mentesül, azt terheli, aki a mentesülésre hivatkozik.
167. Az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 81. és 82. cikkében¹⁹ foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2004. május 1. napjától hatályos 1/2003/EK tanácsi rendelet²⁰ (a továbbiakban: 1/2003/EK rendelet) 3. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a nemzeti versenyjog alkalmazása nem vezethet azoknak a megállapodásoknak, vállalkozások társulásai döntéseinek vagy összehangolt magatartásoknak a megtiltásához, amelyek befolyásolhatják ugyan a tagállamok közti kereskedelmet, de a versenyt az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ.) 101. cikkének (1) bekezdése szerinti értelemben nem korlátozzák, az EUMSZ. 101. cikke (3) bekezdése feltételei alkalmazásának eleget tesznek vagy valamelyik, az EUMSZ. 101. cikke (3) bekezdésének alkalmazására kiadott rendelet hatálya alá esnek.
168. Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:
- a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;
 - b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;
 - c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;
 - d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
 - e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.
169. Az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése szerint az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor
- vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja;
 - vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja;
 - összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartások csoportja
- hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:
- a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;
 - b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.
170. Az EUMSZ. 101. és 102. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 1/2003/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy amikor a tagállamok versenyhatóságai az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdése szerinti megállapodásokra,

¹⁹ 2009. december 1-i hatállyal az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 81. és 82. cikke az EUMSZ. 101. és 102. cikke lett. Az új 101. és 102. cikkek tartalmilag azonosak a korábbi 81. és 82. cikkel. A jelen határozat szempontjából a 101. és 102. cikk alatt a 81. és 82. cikkekre utalást kell érteni, ahol ez szükséges.

²⁰ Hivatalos Lap 2004. évi magyar különkiadás, 8. fejezet, 2. kötet 205. o.

vállalkozások társulásainak döntéseire vagy összehangolt magatartásokra – amelyek befolyásolhatják a tagállamok közti kereskedelmet – nemzeti versenyjogot alkalmaznak, akkor az ilyen megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásokra az EUMSZ. 101. cikkét ugyancsak alkalmazniuk kell.

171. Annak eldöntésére, hogy az adott megállapodás vagy összehangolt magatartás alkalmas-e arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet, az Európai Bizottság „Íránymutatás a kereskedelemre gyakorolt hatásnak a Szerződés 101. és 102. cikke szerinti fogalmáról” c. közleménye (a továbbiakban: TKKÉ közlemény)²¹ szolgál eligazításul.
172. A TKKÉ közlemény szerint a kereskedelemre gyakorolt hatás kritériuma egy olyan önálló, uniós jogi kritérium, amelyet minden esetben egyedileg kell értékelni. A tagállamok közötti kereskedelem érintettségének fennállása joghatóság elhatároló kritérium, amely meghatározza az uniós versenyjog alkalmazásának hatókörét. A TKKÉ közlemény 13. pontja szerint a kereskedelemre gyakorolt hatás kritériuma az EUMSZ. 101. és 102. cikke alkalmazásának hatókörét azokra a megállapodásokra és magatartásokra korlátozza, amelyek alkalmasak arra, hogy az Unión belül legalább minimális szinten, határokon átnyúló hatást gyakoroljanak. Az Európai Bíróság joggyakorlata szerint a megállapodás vagy magatartás arra való alkalmasságának, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre hatást gyakoroljon, „érzékelhetőnek” kell lennie.²²
173. A 101. cikk megfogalmazásából, valamint az állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a kereskedelemre gyakorolt hatás kritériumának alkalmazásakor különösen három kitéltet kell megvizsgálni:
- a tagállamok közötti kereskedelem,
 - a hatás meglétének lehetősége, és
 - az érzékelhetőség.
174. A Bizottság „De minimis” közleményének²³ 1. és 5. pontja alapján az EUMSZ. 101. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazható az olyan megállapodásokra, összehangolt magatartásokra és vállalkozások társulásai által hozott döntésekre (a továbbiakban együtt: megállapodás), melyek versenyre kifejtett hatása nem érzékelhető (csekély jelentőségű). A „De minimis” közlemény 2. pontja (a 11. pontjában foglalt megállapodás típusok kivételével) egyértelműen kizárja az EUMSZ. 101. cikke (1) bekezdésének alkalmazhatóságát, ha a megállapodásban részes felek piaci részesedései nem haladják meg a Közlemény 7-9. pontjai szerinti küszöbértékeket. Ez a küszöbérték a „De minimis” közlemény 7. pontja a) alpontja értelmében versenytárs vállalkozások közötti megállapodás esetében a felek együttes piaci részesedésének 10%-ában került meghatározásra.
175. Az 1/2003/EK rendelet 5. cikke szerint a tagállamok versenyhatóságai egyedi ügyekben alkalmazhatják az EUMSZ. 101. és 102. cikkét. E célból saját kezdeményezésükre vagy panasz alapján a következő határozatokat hozhatják:
- előírhatják a jogsértő magatartás befejezését,
 - ideiglenes intézkedéseket rendelhetnek el,
 - kötelezettségvállalásokat fogadhatnak el,
 - pénzbírságot, kényszerítő bírságot vagy a nemzeti joguk által biztosított egyéb szankciót szabhatnak ki.

Amennyiben a birtokukban lévő információk alapján a tilalom feltételei nem teljesülnek, olyan határozatot is hozhatnak, hogy részükről semmilyen intézkedés nem indokolt.

²¹ Az Európai Bizottság Közleménye – Íránymutatás a kereskedelemre gyakorolt hatásnak a Szerződés 81. és 82. cikke szerinti fogalmáról (2004/C 101/07) [HL C101., 2004.4.27. 81. o.].

²² 22/71. sz. Béguelin-ügy (EBHT 1971., 949. o., 16. pont.)

²³ A Bizottság közleménye az Európai Közösséget létrehozó szerződés 81. cikke (1) bekezdése szerint a versenyt érzékelhetően nem korlátozó, csekély jelentőségű (de minimis) megállapodásokról (Hivatalos Lap C 368., 2001.12.22., 13-15. o.)

176. Az eljáró versenytanács a versenyfelügyeleti eljárás érdemét érintően a következő döntéseket hozhatja:
- A Tptv. 53. § (3) bekezdése alapján, ha a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy hivatalból az eljárás nem a megfelelő ügyfél ellen indult, a megfelelő ügyfél az eljárásba az előző ügyfél egyidejű elbocsátásával bevonható. Ennek hiányában az eljáró versenytanács az eljárást megszünteti.
 - A Tptv. 76. § (1) bekezdése értelmében az eljáró versenytanács határozatában e) megállapíthatja a jogsértés tényét, k) bírságot szabhat ki, illetve
 - A Ket. 31. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a hatóság az eljárást megszünteti, ha az eljárás folytatására okot adó körülmény már nem áll fenn.
 - A Ket. 31. § (1) bekezdés i) pontja alapján a hatóság az eljárást megszünteti, ha hivatalbóli eljárásban a tényállás a határozat meghozatalához szükséges mértékben nem volt tisztázható, és további eljárási cselekménytől sem várható eredmény.
177. A Ket. 74. § (1) bekezdése értelmében, ha a kötelezés jellege megengedi, a hatóság részletekben történő teljesítést is megállapíthat.
178. A Tptv. 73. § (1) bekezdése alapján, ha a vizsgálatot lezáró jelentés alapján a 72. § (1) vagy (3) bekezdése szerinti intézkedésekre vagy az eljárás megszüntetésére nincs szükség, az eljáró versenytanács megküldi az ügyfél részére az ügyre vonatkozó előzetes álláspontját, amely tartalmazza a megállapított tényállást, az azt alátámasztó bizonyítékokat, a tényállás értékelését, a döntés meghozatalához szükséges szempontok és következtetések lényegének, valamint az esetleges bírság kiszabása körében figyelembe venni kívánt szempontoknak az ismertetését. Az előzetes álláspontra az ügyfél az eljáró versenytanács által megállapított – a vizsgáló jelentésére való nyilatkozattétel lehetősége biztosításának (3) bekezdés szerinti megtörténtét követően legfeljebb harmincnapos – határidőn belül nyilatkozatot, észrevételt tehet.
179. A Tptv. 73/A. § (1) bekezdése szerint, ha a 11. § vagy a 21. §, illetve az EUMSZ. 101. vagy 102. cikke alapján hivatalból indult eljárásban a vizsgálatot lezáró jelentés alapján az eljáró versenytanács a feltárt tényállásra és az azt alátámasztó bizonyítékokra figyelemmel az eljárás gyors és eredményes befejezése szempontjából azt célszerűnek tartja, az ügyfelet felhívhatja, hogy írásban jelezze, kíván-e a (2) bekezdés szerinti egyezségi kísérletben részt venni. A (2) bekezdés szerint, ha az ügyfél az (1) bekezdés szerinti felhívásra válaszul az eljáró versenytanács által meghatározott – legfeljebb tizenöt napos – határidőn belül írásban jelzi, hogy kész egyezségi kísérletben részt venni, az eljáró versenytanács az ügyfelet meghallgatja, ennek során közli az ügyféllel, hogy vele szemben mely magatartás miatt, milyen bizonyítékok alapján, várhatóan milyen jogsértést állapítana meg, és milyen szempontok alapján, milyen összeghatárok között szabna ki bírságot. Ha az ügyfél és az eljáró versenytanács az eljárás gyors és eredményes befejezését nem veszélyeztető időn belül e tényezők tekintetében közös álláspontra jut, az eljáró versenytanács – legfeljebb tizenöt napos határidő tűzésével – felhívja az ügyfelet arra, hogy nyújtsa be egyezségi nyilatkozatát. Az e § szerinti nyilatkozattételi határidők elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.
180. A Tptv. 73/A. § (3) bekezdése értelmében az egyezségi nyilatkozat a (2) bekezdés szerint kialakult közös álláspontra megfelelően tartalmazza
- a) az ügyfélnek a jogsértő magatartásban való részvételét elismerő egyértelmű nyilatkozatát,
 - b) a magatartásnak és jogi megítélésének, a magatartás céljának, megvalósítása módjának, időtartamának, valamint az ügyfél abban való részvétele módjának és mértékének tényszerű és tömör leírását,
 - c) az ügyfél által elfogadhatónak ítélt legmagasabb bírságösszeget,

d) az ügyfél nyilatkozatát arról, hogy az eljáró versenytanács a (2) bekezdésben előírtakról megfelelően tájékoztatta és lehetőséget adott azzal kapcsolatos álláspontjának megfelelő kifejtésére,

e) az ügyfél nyilatkozatát arról, hogy ha az előzetes álláspont és a határozat tartalma az elismerő nyilatkozatban foglaltakkal megegyezik, további eljárási lépéseket, így különösen további iratbetekintést és tárgyalás tartását nem kezdeményezi, továbbá

f) az ügyfél nyilatkozatát arról, hogy előzetesen lemond a határozattal szembeni jogorvoslat jogáról.

181. A Tpvt. 73/A. § (4) bekezdése értelmében a 73. § (1) bekezdésétől eltérve, az egyezségi nyilatkozatot tevő ügyfél az előzetes álláspontra legfeljebb tizenöt napon belül köteles egyértelműen nyilatkozni arról, hogy az előzetes álláspont tartalma érdemben megegyezik az egyezségi nyilatkozatban foglaltakkal, vagy hogy az egyezségi nyilatkozatot visszavonja.
182. A Tpvt. 73/A. § (5) bekezdése szerint az egyezségi nyilatkozat a határozattal szembeni jogorvoslati határidő leteltéig és kizárólag akkor vonható vissza, ha az eljáró versenytanács előzetes álláspontjának, illetve azt követően határozatának tartalma az egyezségi nyilatkozatban foglaltaktól érdemben eltér, ideértve azt az esetet is, ha a kiszabott bírság összege a (3) bekezdés c) pontja szerinti összeget meghaladja. Ebben az esetben a (3) bekezdés a) pontja szerinti elismerő nyilatkozat bizonyítékként nem vehető figyelembe.
183. Az eljáró versenytanács a Tpvt. 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a GVH hatáskörébe tartozó jogsértő magatartást valósít meg. A Tpvt. 78. § (1b) bekezdése értelmében a bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve azon – a határozatban azonosított – vállalkozáscsoport a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja.
184. A Tpvt. 78. § (2) bekezdése szerint a bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a nettó árbevétel a határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló alapján kell meghatározni. Ha a vállalkozás működési ideje az adott évben egy évnél rövidebb, az adatokat éves szintre kell vetíteni. Ha a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hiteles adat, az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó. Beszámolóval nem rendelkező, újonnan alapított vállalkozás esetében az eljárás megindításának évére vonatkozó üzleti tervet, ennek hiányában a vállalkozás által a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására közölt, a számvitelről szóló törvénynek a közbenső mérleg készítésére vonatkozó szabályai szerint az eljárás megindításának napjával mint fordulónappal kiszámított nettó árbevételt kell figyelembe venni.
185. A Tpvt. 78. § (3) bekezdése értelmében a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
186. A Tpvt. 78. § (5) bekezdése szerint, ha a bírságot a vállalkozás-csoport jogsértést megvalósító tagja önként nem fizeti meg, és a végrehajtás sem vezet eredményre, az eljáró versenytanács külön végzéssel a vállalkozás-csoportnak a határozatban nevesített tagjait egyetemlegesen kötelezi a bírság, illetve annak be nem hajtott része megfizetésére. A (7) bekezdés alapján e végzés ellen külön jogorvoslatnak (82. §) van helye.
187. A Tpvt. 79. §-a értelmében az eljáró versenytanács határozatában tíz százalékkal csökkenti az e törvény egyéb rendelkezései alapján kiszabandó bírság mértékét azzal a vállalkozással szemben, amelyik a 73/A. § szerinti egyezségi nyilatkozatot tett.

VI.

Az eljárás alá vontak álláspontja

188. Az eljárás alá vontak álláspontját az eljáró versenytanács tematikusan, rövidítve ismerteti a jelen fejezetben eltekintve azok teljeskörű idézéstől, ugyanakkor előrebocsátja, hogy valamennyi előadást értékelt a döntés meghozatala során. Az Észak-magyarországi MÉH és az Észak-dunántúli MÉH részletes írásos észrevételeket nem terjesztett elő, rövid nyilatkozatukban nem kérték tárgyalás tartását, pusztán arra szorítkoztak, hogy a GVH mellőzze a Tptv. 78. § (5) bekezdése szerinti nevesítésüket majdani döntésében az Alcuferrel szemben kiszabott bírság vonatkozásában.
189. A Fe-Group az előzetes álláspont közlését követően a Tptv. 73/A. § (4) bekezdése alapján törvényes határidőben benyújtott nyilatkozatában akként foglalt állást, hogy az előzetes álláspont tartalma érdemben megegyezik az egyezségi nyilatkozatában foglaltakkal, továbbá részletfizetési kérelmet nyújtott be, amelyet az eljáró versenytanács a VIII. részben ismertet és értékeli.
190. A vizsgálati kifogásokat és az eljárásjogi kifogásokat az eljáró versenytanács a IX. részben külön értékeli.

VI. 1. A konzorciumi szerződés

A) Alcufer

191. Az eljárás alá vont tagadta jogsértés elkövetését, álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok egy nemzetgazdaságilag fontos, környezetvédelmi szempontból előnyös együttműködést támasztanak alá. Az Alcufer az együttműködés ötletétől ugyan nem zárklózott el, de a kezdetektől nem kívánta a javasolt tartalmú megállapodást megkötni és ismeretei szerint a másik két tárgyalópartner között érdemi nézetkülönbségek álltak fenn az egész tárgyalási folyamat során. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint az akarategyezés létrejötte nem bizonyított.
192. Az eljárás alá vont szerint bármilyen jogellenes tartalmú megállapodás létrejöttét – a jogsértés teljes tagadásán túlmenően – 2013. augusztus 27-ig semmilyen bizonyíték nem támasztja alá. Véleménye szerint megalapozatlanul tekinti a GVH a jogsértés kezdetének 2013. június 26-át, mivel a 2013. július 2-ai találkozón és az azt megelőző találkozókon csak általános koncepcióként került szóba, hogy a felek konzorcium keretében működjenek együtt.
193. Az Alcufer nyilatkozata szerint [Alcufer munkatársa 1.] [Jász-Plasztik munkatársá]-t korábban nem is ismerte, a júliusi találkozón [Fe-Group munkatársa 1.] mutatta be őket egymásnak. Előadta, hogy az Alcufer a kohóba való beszállítástól nem zárklózott el, mert egy potenciális új vevőt nem akart visszautasítani, amely ráadásul az egyetlen hazai feldolgozó lesz. Hivatkozása szerint sem az előzetes telefonbeszélgetés során, sem a személyes találkozón nem kerültek szóba a GVH által vélelmezett kérdések. Álláspontja szerint abból a Fe-Group elismerten saját maga kidolgozott egy javaslatot, egyáltalán nem következik az, hogy erről előzetesen, részletesen megállapodtak volna a felek. Véleménye szerint [Fe-Group munkatársa 1.] szabadon ötletelt annak érdekében, hogy valamilyen koncepciót a felek elé tudjon tárni.
194. Kiemelte, hogy önmagában nem tiltott, hogy a felek egy konzorcium keretében használt akkumulátort szállítsanak, ugyanakkor annak versenykorlátozásra való alkalmasságát is tagadta.
195. Az eljárás alá vont szerint a Fe-Group belső, előkészítő munkájáért a többi vállalkozást nem terheli felelősség, tagadta, hogy a többi fél [Fe-Group munkatársa 1.]-et megbízta volna bármilyen előkészülettel, beleértve az adminisztratív jellegű előkészítést is. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok azt támasztják alá, hogy kizárólag a Fe-Group találta ki, szervezte és erőltette az együttműködést. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a belső előkészítés részleteit a Fe-Group egyáltalán nem osztotta meg a többi féllel, ezért annak tartalmáért sem terhelheti felelősség az Alcufer.

196. A 2013. augusztus 27-ei e-mail üzenet kapcsán előadta, hogy [Alcufer munkatársa 1.] a konzorciumi szerződés tervezetét nem tárgyalta meg a munkatársaival, a tervezetet nem küldte tovább. Ennek kapcsán előadta, hogy a vállalkozás napi működésében [Alcufer munkatársa 1.] minden érdemi feladatot kiszignál az adott területtel foglalkozó kollégájának, de erre a jelen esetben nem került sor. Előadta, hogy [Alcufer munkatársa 1.] a javasolt konzorciummal kizárólag személyes okokból foglalkozott.
197. Hivatkozott továbbá arra, hogy a tervezetben szerepelt, hogy a versenyjogot nem sértő árpolitikát kívánnak követni, amely szintén a versenyjogi szabályoknak történő megfelelést támasztja alá, továbbá környezetvédelmi és gazdasági hatékonysági előnnyel járt volna a szerződés. Ezen túlmenően hivatkozott arra is, hogy a 2013. augusztus 27-ei e-mailt követően [Alcufer munkatársa 1.] sem szóban, sem írásban nem jelzett vissza, a kezdetektől szkeptikus volt a tervezettel kapcsolatban, mert egy nyílt versengő piacon ilyet nem lehetett volna megvalósítani. Kiemelte, hogy az Alcufer a fennálló egyedi termékdíj mentességre vonatkozó kötelezettségei miatt nem tudta és nem is kívánta elfogadni a tervezetben foglaltakat, mivel az nem állt érdekében.
198. Kifogásolta, hogy a GVH nem tárta fel a különböző érdekeket, amely kapcsán kiemelte, hogy a többi féllel ellentétben kiterjedt saját begyűjtő hálózattal, a begyűjtött mennyiség nagy részét lefedő egyedi termékdíj mentesség keretében komoly partnerekkel, stabil exportlehetőséggel rendelkezik, amelynek átengedése nem állt érdekében. Kiemelte, hogy valódi szerződéskötési szándékot [Alcufer munkatársa 1.] nem fejezett ki, álláspontja szerint az üzleti életben, ha valaki tényleg egyetért egy megállapodással, üzleti céllal, akkor annak elérése érdekében lépéseket tesz, azt aktívan támogatja, a felvetésekre időben válaszol.
199. Véleménye szerint az Alcufer halogató magatartása ésszerűen nem értelmezhető beleegyezésként. Ennek kapcsán arra is hivatkozott, hogy az Alcufer működése során az újszerű szerződéseket minden esetben ügyvéddel véleményeztetni, amelyre a jelen esetben azért nem került sor, mert a vállalkozás nem kívánta megkötni a szerződést.
200. Az eljárás alá vont szerint 2014. február 25-e az utolsó olyan dátum, amely – a jogsértés tagadásán túlmenően – az Alcuferre vonatkozhat, ezt követően semmilyen kommunikáció nem utal arra, hogy az Alcufer akár személyesen, akár telefonon kommunikált volna a többi féllel.

B) Jász-Plasztik

201. Az eljárás alá vont hangsúlyozta, hogy az érintett piaci szereplők közötti tárgyalásokat és a tárgyalások körébe tartozó nyilatkozatváltásokat, amelyek mögött nem állapítható meg kölcsönös akarategység, nem lehet versenykorlátozó megállapodásnak tekinteni. Tagadta, hogy a jelen ügyben vizsgált konzorciumi szerződéssel összefüggésben akarategység jött volna létre a felek között, erre tekintettel vitatta az előzetes álláspont azon megállapítását is, miszerint a konzorciumi szerződés hatályba lépését többször elhalasztották volna a felek.
202. Álláspontja szerint a konzorciumi szerződést a Fe-Group egyoldalúan készítette elő, továbbá kifogásolta, hogy az előzetes álláspont nem tisztázta azon okok mibenlétét, amelyekre tekintettel a konzorciumi szerződés nem került aláírásra. Az eljárás alá vont szerint az aláírásra azon gazdasági racionalitásra tekintettel nem került sor, hogy az érintett felek rövid- és hosszútávú gazdasági érdekei nem estek egybe, így részlegesen sem jött létre akarategyezés közöttük.
203. Az eljárás alá vont akarategyezés hiányában az átfogó terv létrejöttét is vitatta, mert álláspontja szerint valójában a Fe-Group igyekezett az épülő kohó kapacitás-kihasználása biztosításának ürügyén különböző burkolt érvelésekkel a folyamatosan romló piaci pozícióját erősíteni, amellyel nem esett egybe a Jász-Plasztik racionális gazdasági érdeke, ezért mind a közös cél, mind a versenykorlátozó célzat hiányzott, valamint a versenykorlátozó hatás is kizárható.

204. Előadta, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] egyértelműen és határozottan kinyilvánította [Fe-Group munkatársa 1.] felé, hogy a konzorciális együttműködés [Fe-Group munkatársa 1.] által szorgalmazott ötlete, nem esik egybe a Jász-Plasztik céljaival és érdekeivel.
205. Az eljárás alá vont arra is hivatkozott, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] és [Alcufer munkatársa 1.] nem ismerték egymást és közöttük [Fe-Group munkatársa 1.] közvetített, amely kommunikáció során a Fe-Group olyan színben tüntette fel az eseményeket mintha [Jász-Plasztik munkatársa] elutasítása újabb és újabb módosítási javaslatok előterjesztésére irányult volna, holott erről szó sem volt. Álláspontja szerint e tekintetben [Fe-Group munkatársa 1.] valóságot nem tükröző állításokat közvetített a két közvetlenül nem kommunikáló fél között. Kiemelte, hogy a Jász-Plasztik a kezdetektől kifejezte érdektelenségét, majd ezt követően egyszerűen nem foglalkozott érdemben a kérdéssel.
206. Álláspontja szerint az egységes, komplex és folyamatos jogsértés megállapíthatóságához szükséges fogalmi elemek hiányoznak, így jogsértés nem állapítható meg.
207. Az eljárás alá vont szerint 2013. július 2-án a Lion's Gardenben egy szakmai konferenciára került sor „Hulladékgazdálkodás egy fenntartható világban” címmel, amelyen történő megjelenés a Jász-Plasztik részéről jogszerű, és versenyjogi szempontból neutrális volt. Ennek kapcsán előadta, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] csak a konferencián szembesült azzal, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] milyen ötlettel állt elő a konzorciális együttműködés témájában, illetve részleteket ekkor sem közölt. Álláspontja szerint mivel ezen egyeztetés nem hordozott versenyjogi szempontból kifogásolható tartalmat, jogszerűen nem kérhető számon az elhatárolódás, valamint a Fe-Groupnál zajló ezt követő belső egyeztetésekről sem volt tudomása, az nem róható a terhére. Tekintettel arra, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] részére csak 2013. október 2-án került megküldésre a tervezet, ezt megelőzően eleve fel sem merülhet bármilyen jogsértésben való részvétele. Ezen túlmenően előadta, hogy a módosítási körökben sem aktívan, sem passzívan nem vett részt, azokat konzekvensen figyelmen kívül hagyta. Ennek kapcsán előadta, hogy a Jász-Plasztiknak gazdasági/üzleti érdekei alapján nem volt célja a konzorciumban való részvétel, végső soron nem volt célja a Fe-Groupnal fennálló jogszerű gazdasági kapcsolatokról, illetve az esetleges jövőbeli, akár az épülő kohóba történő beszállításokkal kapcsolatos együttműködésekkel való általános jellegű elzárkózás sem.

VI. 2. Egyedi mentesülés

A) Alcufer

208. Az eljárás alá vont elsődlegesen tagadta bármilyen jogsértés elkövetését, ezen túlmenően kifejtette, hogy álláspontja szerint a konzorciumi szerződés teljesíti a Tpv. 17. §-a és az EUMSZ. 101. cikk (3) bekezdése szerinti mentesítési feltételeket az alábbiak szerint:
- A Htv.-ben rögzített elvek alapján a Tpv. 17. § a) pontja által elismerten környezetvédelmi alapja van annak, hogy a veszélyes hulladéknak minősülő akkumulátort a lehető legközelebbi, megfelelő technológiával rendelkező feldolgozó létesítménybe szállítsák, amely a gazdasági hatékonyságnak is megfelelt a szállítási rendszerek összehangolása útján.
 - Az a körülmény, hogy a használt hulladékot legfeljebb egyéves vagy határozatlan időtartamú illetve eseti szerződések alapján vásárolják, arra utal, hogy a hulladékbirtokosok bármikor képesek másnak értékesíteni a hulladékot, amely álláspontja szerint elegendő kényszerítő erőt jelentett volna arra, hogy a logisztikai szinergiákból, illetve az esetleges megállapodásból származó költségmegtakarítás jelentős részét továbbadják az eladóknak. Ugyanígy a külföldi kohók kedvezőbb árai esetén, vélhetően a külföldi kohókba folyt volna a szállítás. Végső soron pedig a környezetvédelmi előnyök

szükségszerűen eljutnak a fogyasztókhoz, mert a kevesebb hulladék és a hatékonyabb szállítás miatt károsanyag kibocsátás csökkenése minden ember számára szükségképpen jelentkezik a tisztább környezet formájában.

- Tagadta továbbá bármilyen versenykorlátozás létrejöttét, ugyanakkor álláspontja szerint egymás hulladékának elszállítása nem tekinthető aránytalan versenykorlátozásnak, valamint hangsúlyozta, hogy semmilyen versenykorlátozó kötelezettséget nem fogadtak el a felek.
- A megállapodás tagadásán túlmenően, álláspontja szerint még egy megállapodás létrejötte esetén sem záródott volna ki a verseny, hiszen az érintett piacon számos versenytárs vállalkozás működik, akikhez a partnerek fordulhattak volna.

B) Jász-Plasztik

209. Kiemelte, hogy a hatékony alapanyag-ellátás [Fe-Group munkatársa 1.] ötlete szerint úgy lett volna biztosítható, hogy az érintettek a begyűjtési járataik összehangolásával, az együttes begyűjtésből eredő szinergiákat kihasználva, szállításaik racionalizálásával hatékonyabban végezheték volna a begyűjtést, ami elősegíthette volna, hogy az épülő kohóban feldolgozható alapanyag-mennyiség nagyobb része származzon a magyarországi begyűjtésből, és így elsősorban az esetlegesen fennmaradó kapacitástöbblet lekötéséhez legyen szükség hulladékimportra. Ezzel összefüggésben a közelség elvére, mint környezetvédelmi és hatékonysági érvre hivatkozott, amely álláspontja szerint megfelel a Tpv. 17. § a) pontjában foglalt hatékonysági érvnek.
210. Álláspontja szerint a környezetvédelemmel összefüggő előnyök eljutottak volna a fogyasztókhoz valamint a begyűjtési piacon érvényesülő erőteljes verseny is biztosította volna, hogy az érintettek továbbadják a hatékonysági előnyöket, így a Tpv. 17. § b) pontja szerinti feltétel is teljesül.
211. Véleménye szerint különösebb magyarázatot nem igényel, hogy hatékonyság az összehangolt gyűjtéssel érhető el, így az együttműködés szükséges és arányos a célok eléréséhez, így a Tpv. 17. § c) pontjában foglalt feltétel is teljesül.
212. Ezen túlmenően az eljárás alá vont szerint a piaci körülmények és számos versenytárs jelenléte önmagában igazolja a Tpv. 17. § d) pontja szerinti feltétel teljesülését.
213. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint [Fe-Group munkatársa 1.] ötlete, amennyiben versenykorlátozónak minősülne, mentesült a Tpv. 17. §-a és az EUMSZ. 101. cikk (3) bekezdése alapján.

VI. 3. A bírság

A) Alcufer

214. Az eljárás alá vont szerint jogsértés elkövetése hiányában nem indokolt vele szemben bírságot kiszabni. Előadta, hogy a felek magatartását a tárgyalások nem befolyásolták, a tárgyalásokkal önként felhagytak, továbbá amennyiben végigvitték volna a tárgyalásokat, ügyvéd közreműködése megakadályozta volna versenykorlátozó kikötés elfogadását.
215. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az összes bizonyíték egybehangzóan arra utal, hogy a Fe-Group szervező, központi szerepet játszott az egyeztetésekben.
216. Kifogásolta továbbá, hogy az Alcufer esetében mögöttes felelősként kívánja a GVH a vállalkozás csoportjának tagjait megnevezni.

B) Jász-Plasztik

217. Az eljárás alá vont szerint mivel nem követett el jogsértést, jogszerűen vele szemben nem szabható ki bírság.
218. Ennek kapcsán hivatkozott arra, is, hogy álláspontja szerint a releváns forgalom számítása során kizárólag a hulladéknek minősülő ólomakkumulátorokkal kapcsolatos tevékenységből származó árbevétele vehető figyelembe, az ólomakkumulátorokkal kapcsolatos egyéb tevékenységből származó bevétele nem tartozik e körbe.

VI. 4. Eljárási kifogások

A) Alcufer

219. Az eljárás alá vont álláspontja szerint az eljárás során nem volt lehetősége az előzetes álláspontra vonatkozó érdemi érvei kifejtésére, védekezéshez fűződő joga sérült a méltánytalanul rövid határidők és az iratbetekintés korlátozása révén. E körben kifogásolta, hogy az előzetes álláspontra adandó észrevételek megtételére benyújtott határidő 15 nappal történő meghosszabbítása iránti kérelmét a GVH gyakorlatilag elutasította, kifejtette, hogy egy pár napos határidő még egy egyszerűbbnek tűnő ügyben is aránytalanul rövid, ennek kapcsán arra is hivatkozott, hogy a versenytanácsi szakasz 2015. október 28-a óta tart.
220. Az Alcufer az előzetes álláspontra benyújtott észrevételeiben fenntartotta a korábban benyújtott vizsgálati kifogásait, amelyeket az eljáró versenytanács a jelen döntés IX. részében ismertet.

B) Jász-Plasztik

221. Kifogásolta, hogy az előzetes álláspontra vonatkozó érdemi védekezés előkészítésére nem állt rendelkezésére megfelelő idő, ezért nem állt módjában részletesen kifejteni valamennyi, az előzetes állásponttal kapcsolatos érdemi érvét. Ennek kapcsán kiemelte, hogy álláspontja szerint a GVH nem biztosított megfelelő időt a megismert iratok feldolgozására. Utalt arra, hogy kérelmezte a 135. sz. végzésben az iratbetekintéssel összefüggő határidő meghosszabbítását, amely kérelmének a GVH helyt adott, ugyanakkor kifogásolta, hogy az előzetes álláspontra adandó észrevételek megtételére előírt határidőt a GVH nem a kérelme szerint hosszabbította meg és elutasította a tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét.
222. Kifogásolta továbbá, hogy a GVH sorozatos és példátlan számú végzést és értesítést küldött a számára, így a védekezésre nem jutott elegendő ideje, ráadásul ezen iratok egymásnak ellentmondóak voltak, amelynek kapcsán azt kifogásolta, hogy a korlátozottan megismerhető adatot tartalmazó iratok vonatkozásában engedélyezett titkos betekintéséről szóló tájékoztatás szerint mobiltelefon használata nem megengedett, valamint az iratok tartalmát diktafonra mondhatja, illetve az iratbetekintésre e-mailen előzetesen egyeztetett időpontban illetve csak a GVH honlapján foglalt időpontban van lehetőség. Álláspontja szerint ezen tájékoztatások egymásnak ellentmondanak és nehezítették a védekezését. Kifogásolta továbbá, hogy az árbevételi adatokkal összefüggésben kibocsátott adatkérő végzés megküldésére miért nem az előzetes álláspont megküldése előtt került sor és miért terjedt ki olyan tevékenységi körre is, amely nem tartozott az eljárás tárgyához és miért kötelezte a GVH ismételt adatszolgáltatásra 161. sz. adatkérő végzésében, amely álláspontja szerint a GVH adminisztratív tévedése volt.
223. A rendelkezésre álló bizonyítékok vonatkozásában kifogásolta, hogy a GVH szinte kizárólag egy forrásból, a Fe-Grouptól származó e-mailekre alapítja a tényállást, amelyeket részben meg sem kaptak, illetve meg sem válaszoltak. Kifogásolta továbbá azt is, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] és

[Jász-Plasztik munkatársa] egyeztetését követően utóbbi érdektelenséget kifejező véleménynyilvánítását követően a szerződésen végrehajtott módosításoknak azt az értelmet tulajdonította, hogy a módosításokat [Jász-Plasztik munkatársa] kérte, illetve a módosítással nem érintett rendelkezésekkel egyetértett volna.

224. Az eljárás alá vont szerint a GVH az e-maileket formális megközelítés mentén értelmezte, amely életszerűtlen arra tekintettel, hogy az üzleti életben nem retorikai és versenyjogi szakértők alkalmazásával fogalmazzák meg üzeneteiket az üzletemberek. Ennek kapcsán kiemelte, hogy véleménye szerint a GVH figyelmen kívül hagyta, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] milyen érdekelttség fényében írhatta az érintett szövegrészeket.
225. Kifogásolta, hogy a GVH nagyobb bizonyító erőt tulajdonított [Fe-Group munkatársa 1.] nyilatkozatainak, mint [Jász-Plasztik munkatársa] vagy [Alcufer munkatársa 1.] nyilatkozatainak. Álláspontja szerint [Fe-Group munkatársa 1.] érdekelttsége annak fényében vizsgálendő, hogy az együttműködés a csökkenő árbevételű és a begyűjtési piacról egyre inkább kiszoruló félben lévő Fe-Group érdekeit szolgálta, hiszen hónapokat nyert volna az akkumulátor begyűjtési tevékenységének talpra állításához. Álláspontja szerint a GVH nem mutatta be és nem is vette figyelembe, hogy a Jász-Plasztiknak milyen gazdasági érdeke származott volna a konzorciumi szerződés megkötéséből.
226. Véleménye szerint a Fe-Group egyezség keretében tett nyilatkozatai sem minősülnek hiteles, teljes értékű bizonyító erővel rendelkező bizonyítékoknak és az ártatlanság vélelmét valamint az alkotmányos alapelveket (tisztességes eljárás, jóhiszemű eljáráshoz és hátrányos megkülönböztetés tilalmához való jog) sérti, ha a GVH nagyobb bizonyító erőt tulajdonít a Fe-Grouptól származó bizonyítékoknak, mint a Jász-Plasztik és [Jász-Plasztik munkatársa] nyilatkozatainak. Vitatta továbbá, hogy a jelen ügyben közvetlen bizonyítékok állnának rendelkezésre.

VII.

Jogi értékelés

VII.1. A tagállamok közötti kereskedelem érintettségének fennállása

VII.1.1. A tagállamok közötti kereskedelem érintettsége fennállásának értelmezése

227. A „tagállamok közötti kereskedelem” fogalmába beletartozik minden határokon átnyúló gazdasági tevékenység, azaz nem korlátozódik a határokon átnyúló hagyományos áru- és szolgáltatáscserére. Szélesebben értelmezett fogalom, amely valamennyi határokon átnyúló gazdasági tevékenységre kiterjed, a letelepedést is beleértve.²⁴
228. Az a követelmény, hogy a hatásnak a tagállamok közötti kereskedelem tekintetében kell fennállnia, feltételezi a legalább két tagállamot érintő, határon átnyúló gazdasági tevékenységre gyakorolt hatást. Nem követelmény, hogy a megállapodás vagy magatartás egy tagállam egésze és egy másik tagállam egésze közötti kereskedelemre hasson. A 101. és a 102. cikk akkor is alkalmazható lehet, ha csak a tagállam egy része érintett, feltéve, hogy a kereskedelemre gyakorolt hatás érzékelhető.
229. A kereskedelemre gyakorolt hatás kritériumának alkalmazása független az érintett földrajzi piacok meghatározásától. A kialakult ítélkezési gyakorlatban a kereskedelem fogalma olyan eseteket is magában foglal, amelyekben a megállapodás vagy magatartás a piaci verseny szerkezetére gyakorol hatást.²⁵

²⁴ Lásd a 172/80. sz. Züchner-ügyben 1981. július 14-én hozott ítélet (EBHT 1981., 2021. o.) 18. pontját.

²⁵ Lásd pl. a T-24/93. sz. és egyéb Compagnie maritime belge ügyben 1996. október 8-án hozott ítélet (EBHT 1996., II-1201. o.) 203. pontját, valamint a 6/73. és 7/73. sz. Commercial Solvents ügyben 1974. március 6-án hozott ítélet (EBHT 1974., 223. o.) 23. pontját.

230. A jogsértéssel érintett terméket, az ólomakkumulátor hulladékot a vizsgált időszakban magyarországi feldolgozó hiányában az Európai Unió más tagállamaiban – így Ausztriában, Csehországban, Szlovákiában, Szlovéniában, Bulgáriában és Romániában – működő feldolgozók felé értékesítették. Ezen túlmenően az eljárás alá vontak egyeztetései a konzorciumi szerződés alapján arra is kiterjedt, hogy a Fe-Group és az Alcufer az általuk gyűjtött ólomakkumulátor hulladékot ne valamelyik más tagállami kohóba, hanem a Jász-Plasztik magyarországi kohójába szállítsák. Mindezekre tekintettel az eljárás alá vontak közötti egyeztetések – amelyek a konzorciumi szerződésben manifesztálódtak – hatással van e termékek az Európai Unión belüli kereskedelmére is, érzékelhető mértékben érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet.
231. Az érzékelhetőség megállapítása során a „kereskedelemre gyakorolt hatás nem érzékelhető mértéke” szabály, a NAAT szabály (non-appreciable affect on trade) az irányadó. A bizottsági közlemény a NAAT-szabály pozitív illetve negatív vélemét attól függően rendeli alkalmazni, hogy az adott magatartás jellegénél fogva alkalmas-e arra, hogy hatással legyen a tagállamok közötti kereskedelemre vagy sem. A közlemény 78. bekezdése kimondja, hogy az egyetlen tagállam egész területére kiterjedő horizontális kartell általában alkalmas arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre hatást gyakoroljon. Ilyen esetben a közlemény a pozitív vélelem használatát írja elő. Ez azt jelenti, hogy érzékelhető a hatás abban az esetben, ha a felek együttes piaci részesedése meghaladja az 5%-ot, vagy ha az éves forgalmuk túllépi az évi 40 millió eurót (kb. 12,4 milliárd forint).
232. A jelen ügyben a rendelkezésre álló adatok alapján az eljárás alá vont vállalkozások releváns árbevétele meghaladja az említett forgalmi küszöböt, és az érintett vállalkozások piaci súlya, piaci részesedése meghaladja az 5%-ot, így az érzékelhetőség feltétele teljesül. A TKKÉ közlemény 79. bekezdése szerint az egy tagállamra kiterjedő titkolt horizontális megállapodások (kartellek) – a piacnak az ilyen kartellek hatékonyságához szükséges lefedettségét figyelembe véve – általában jellegükénél fogva alkalmasak arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre érzékelhető hatást gyakoroljanak.²⁶
233. Mindezek alapján az eljárás alá vontak vizsgált magatartásának megítélése során az EUMSZ. 101. cikkének alkalmazása is szükséges. Az uniós jogalap tekintetében a GVH hatásköre az 1/2003/EK rendelet 5. és 35. cikkén alapul és a 11. cikk értelmében nem hozhat az uniós joggal ellentétes döntést, vagyis e tekintetben az uniós joggyakorlat kötőerővel bír.

VII. 1. 2. Az uniós jog figyelembe vétele

234. A C-32/11. sz. Allianz Hungária Biztosító Zrt. és társai kontra Gazdasági Versenyhivatal ügyben az Európai Bíróság 2013. március 14-én hozott ítéletének 15. pontja szerint a Kúria az alábbiak szerint foglalt állást az EUMSZ. 101. cikkének és a Tpv. 11. §-ának viszonya kapcsán:

„A Legfelsőbb Bíróság először is megállapítja, hogy a Tpv. 11. §-a (1) bekezdésének szövege szinte teljesen megegyezik az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésének szövegével, és a Tpv. 11. §-ának értelmezése – amely rendelkezés a szóban forgó megállapodások tekintetében irányadó – a jövőben ugyancsak hatással lesz az EUMSZ. 101. cikk e tagállamban történő értelmezésére. E bíróság egyébiránt kiemeli, hogy nyilvánvaló érdek fűződik ahhoz, hogy az uniós jog rendelkezései vagy fogalmai egységes értelmezést kapjanak.”²⁷

²⁶ Lásd a TKKÉ közlemény 79. pontját.

²⁷ C-32/11. sz. Allianz Hungária Biztosító Zrt. és társai kontra Gazdasági Versenyhivatal ügyben 2013. március 14-én hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 15. pont

235. Tekintettel a Tpv. 11. §-ának és az EUMSZ. 101. cikkének szövegezésbeli azonosságára és a fogalmak azonos értelmezésére, nem szükséges a magatartások mindkét rendelkezés szerinti értékelését külön-külön elvégezni, mivel azok azonos eredményre vezetnek. Ennek megfelelően a következőkben egységesen kezeli az eljáró versenytanács e két jogszabályt, csak szükség esetén nevesítve azokat.
236. Mindazonáltal az eljárás alá vontak vizsgált magatartásának értékelése során – a Tpv. 11. §-ának és az EUMSZ. 101. cikkének szövegszerű azonosságára is tekintettel – az eljáró versenytanács a luxemburgi bíróságok állandó ítélkezési gyakorlatát is alapul veszi a jogi értékelés során.

VII. 2. A bizonyítékok értékelése

237. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékokat, főként irati és személyi bizonyítékokat a Ket. 50. §-ának (6) bekezdése alapján egyenként és összességükben értékeli.
238. A kartelljogsértések bizonyítása során az eljáró versenytanács a bírói gyakorlat alapján az alábbi elveket követi:
- szabad bizonyítási rendszer érvényesül a versenyhatósági eljárásokban;²⁸
 - önmagában közvetett bizonyítékok alapján is megállapítható a versenyjogsértés;²⁹
 - a vállalkozások irati bizonyítékkal ellentétes magyarázata önmagában nem elegendő a jogsértés alól történő mentesüléshez;³⁰
 - a feltárt tények logikai láncolata elegendő a jogsértés megállapításához;³¹

²⁸ „Vállalkozások közötti tiltott összehangolt magatartás miatt indult ügyben a tényállás megállapítása szabad bizonyítási rendszerben meghatározott bizonyítékokon alapul. [...] Az egyes bizonyítási eszközök bizonyító ereje az adott ügy tényállásának megállapításánál azonos, közöttük súlyuk szerinti sorrendiség nincs. Annak sincs jogi jelentősége, hogy közvetlen vagy közvetett bizonyíték kerül felhasználásra, értékelésre a tényállás megállapításához. A feljegyzések, iratokról készült fénymásolatok adott esetben éppen olyan bizonyító erővel rendelkeznek, mint más bizonyítékok, éppen úgy alkalmasak a tényállás megállapítására.” (2102/2009. sz. közigazgatási elvi határozat, Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.084/2009. sz. ítélete a Vj-56/2004. sz. ügyben.)

„E körben a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy főszabályként mind az Áe., mind a Pp. a szabad bizonyítási rendszer talaján áll, ami azt jelenti, hogy a közigazgatási hatóság és a közigazgatási per bírósága is felhasználhat minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás tisztázására, felderítésére alkalmas.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

²⁹ „A közvetett bizonyítékok alapján sem kizárt egy jogsértő magatartás megállapítása, ha a közvetett bizonyítékok olyan bizonyító erővel bírnak, olyan logikai láncot alkotnak, amelynek révén a jogsértés elkövetését tanúsítják.” (A Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.39.259/2006/4. sz. ítélete a Vj-70/2002. sz. ügyben.)

„A Tpv. 11. §-ába ütköző megállapodás és összehangolt magatartás az alperes által szankcionálandó, ezért az abban részes felek rendszerint igyekeznek azt titokban tartani. Általában nem verik nagydobra, hogy a verseny korlátozásában, egy sajátos piacfelosztásban állapodtak meg, céljuk a versenynyomás csökkentése, a munkák elosztása és a haszonból való közös részesedés. Éppen ezért nem várható el, hogy az alperes egy konkrét, vagy több, pontosan meghatározott írásbeli bizonyítékra alapozza döntését, amely mindenki számára világosan, egyértelműen igazolja a felek titkos megállapodáson alapuló versenyjog-sértő magatartását. A tiltott kartellezés jellegéből fakadóan tehát a közvetett bizonyítéknak is lehet döntő súlya; az egyes elektronikus levelek meghatározott részei, a levelek útja (feladó, címzett, továbbító, továbbítást fogadó stb.), egyéb levelek, jegyzetek, iratrészletek is alkalmasak lehetnek a tényállás megállapítására és ezért a versenyjogsértés igazolására.” (A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

³⁰ „A bíróság továbbá úgy látta, hogy az alperes helyesen járt el akkor, amikor az egyes tárgyalásokon résztvevőket meghallgatta, és az általuk a tárgyalás tartalmáról tett nyilatkozatukat, egyéb azt alátámasztó, objektív bizonyíték hiányában, nem fogadta el, ha az az írásos feljegyzésekkel ellentétben állt, és az előadás nem tudott elfogadható és koherens magyarázatot adni az írásos feljegyzésben foglaltak értelmezésére.” (A Fővárosi Bíróság Legfelsőbb Bíróság által helybenhagyott 7.K.31091/2007/16. sz. ítélete.)

³¹ „Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a jogellenesen folytatott egyeztetések esetén igen kivételes esetben kerül a hatóság elé szabályos formátumú és közvetlen bizonyítékként felhasználható írásos dokumentum, amelyből akár az akarategység, akár a megállapodás minden részlete kétséget kizáróan beazonosítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen igazolhatják a versenyjogsértés elkövetését. Ezért nincs perbeli relevanciája annak, hogy az utóbb bekövetkezett események nem teljes körűen fedik le a feljegyzésekben vázolt megállapodásokat, egyes esetekben a vállalkozásokon kívül eső objektív okok (de akár a vállalkozások

- e. a feltárt levelezés „belső” jellegére hivatkozással a vállalkozások nem mentesülhetnek a versenyjogi felelősségre vonás alól;³²
- f. a jogsértés megállapításának nem akadálya valamely kartelltalálkozóról való távolmaradás, ha ésszerűen következtetni lehet arra, hogy az adott vállalkozás a megbeszéléstől értesült és attól nem határolódott el;³³
- g. nem elegendő kimentési ok, ha valamely levelet az egyik résztvevő nem kapott meg;³⁴
- h. más személyek levelezése is igazolhatja a konkrét levelezésben részt nem vevő fél jogsértését;³⁵
- i. a jogsértés megállapíthatósága szempontjából nincs relevanciája annak, hogy az utóbb bekövetkezett események nem teljes körűen fedik le a megállapodásban foglaltakat;³⁶
- j. az ügyfél- illetve tanúként nyilatkozó személyek vallomásának értékelése során figyelembe kell venni az ügygel összefüggő esetleges érdekeltségüket;³⁷
- k. a rajtaütésen birtokba vett irati bizonyíték esetében az utólagos motivációk nem bírnak relevanciával, nagy bizonyossággal kizárható ennek szándékos, a versenytársak ellen irányuló szándékból való készítése;³⁸
- l. valamely bizonyíték esetében az egyéb lehetőségek kizárásához elegendő az egyéb bizonyítékokkal és körülményekkel való összevetése, annak megállapításához, hogy az kellően konzisztens és pontos-e.³⁹

közötti újabb, fel nem tárt megbeszélésen) azt megváltoztatták.” (A Fővárosi Ítéletábla 2.Kf. 27.167/2008/22. sz. ítélete a Vj-56/2004. sz. ügyben.)

„A jogellenesen folytatott egyeztetések esetén igen kivételes esetben kerül a hatóság elé szabályos formátumú és közvetlen bizonyítékként felhasználható írásos dokumentum, amelyből akár az akarategység, akár a megállapodás minden részlete kétséget kizáróan beazonosítható. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen azonban igazolhatják a versenyjogsértés elkövetését.” (A Fővárosi Ítéletábla 2.Kf. 27.232/2007/14. sz. ítélete a Vj-28/2003. sz. ügyben.)

³² „A tényállást megalapozó belső levelek nem minősülnek magánleveleknek, azok mind a felperesi vállalkozások tevékenységéhez kapcsolódtak, az ő érdekükben merültek fel, ezért azok a felperesi magatartásokat igazolják. A levelek „belső” jellegére való hivatkozással tehát a felperesek nem mentesülhetnek a jogsértés következményei alól. Az üzenet továbbított jellegének ugyancsak nincs jelentősége, mert aki azt megkapta, nem furcsállotta, nem kérdezte a továbbítás célját, okát, attól el nem határolódott, viszont annak tartalmát megismerhette. Az pedig, hogy egy levél valamely jogsértéshez képest később készül, még nem zárja ki azt, hogy tartalmilag igazolja a korábbi magatartást.” (A Fővárosi Ítéletábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

³³ „A jogsértés megállapításának a kartellezéssel összefüggő megbeszéléstől való távolmaradás sem lehet akadálya, ha a távolmaradó a megbeszéléstől szóló üzenetet megkapta, azt nem kért ki, azon nem csodálkozott.” (A Fővárosi Ítéletábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

³⁴ „Nem zárja ki a sem a kartellezést, sem a tiltott kartellezésben való részvételt önmagában az sem, hogy a más személyek közötti, ám a kartellezéssel kapcsolatos megbeszéléssel összefüggő üzenetet valamelyik részes fél nem kapta meg.” (A Fővárosi Ítéletábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

³⁵ „A más személyek, köztük egyes kartelltagok levelezése, annak tartalma igazolhatja a levelezésben részt nem vevő harmadik személy részvételét is.” (A Fővárosi Ítéletábla 2.Kf.27.195/2012/6. sz. ítélete a Vj-162/2004. sz. ügyben.)

³⁶ A Fővárosi Ítéletábla 2. Kf. 27. 167/2008/22. sz. ítélete a Vj-56/2004. sz. ügyben.

³⁷ „[...] a tanúként tett vallomása súlyának értékelésekor figyelembe kellett venni és figyelembe vételre is került, hogy az ügyben érdekeltről van szó, aki egyben az egyik eljárás alá vont törvényes munkatársa is.” (A Kúria Kfv.III.37.690/2013/29. sz. ítélete a Vj-174/2007. sz. ügyben.)

³⁸ „Az a tény, hogy azt helyszíni rajtaütésen foglalták le kizárja annak lehetőségét; hogy utólagos, az engedékenységi kérelem alátámasztása céljából készült Feljegyzésről van szó, vagy más egyéb visszaélésszerű motiváció vezérelhette a I.r. felperes törvényes képviselőjét, hogy azt utólagosan és hamis tartalommal készítse el.” (A Kúria Kfv.III.37.690/2013/29. sz. ítélete a Vj-174/2007. sz. ügyben.)

³⁹ „A Kúria a Feljegyzés tartalma alapján megállapította, hogy az egy súlyos versenykorlátozó megállapodás minden elemét tényállásszerűen tartalmazza, és ha kizárható ennek szándékos, a versenytársak ellen irányuló szándékból való készítése - amit a fentiekben ismertetett tények kizárnak – akkor az egyéb lehetőségek kizárásához elegendő az egyéb bizonyítékokkal és körülményekkel való összevetése, annak megállapítása, hogy az kellően konzisztens és pontos-e.” (A Kúria Kfv.III.37.690/2013/29. sz. ítélete a Vj-174/2007. sz. ügyben.)

239. A jogellenesen folytatott egyeztetések esetén igen kivételes esetben kerül a hatóság elé szabályos formátumú és közvetlen bizonyítékként felhasználható írásos dokumentum, amelyből akár az akarategység, akár a megállapodás minden részlete kétséget kizáróan beazonosítható. Ugyanakkor a feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen azonban igazolhatják a versenyjogsértés elkövetését.⁴⁰
240. A rendelkezésre álló bizonyítékok bizonyító ereje kapcsán – a bizonyíték tartalmán túlmenően – az eljáró versenytanács figyelembe vette az adott bizonyíték beszerzésének időpontját, körülményeit, a forrását, a bizonyíték forrása esetében az érdekeltség és a motiváció szempontjait valamint a bizonyíték jellegét. A bizonyítékok összességének értékelése során figyelemmel volt továbbá arra is, hogy az adott bizonyíték milyen módon viszonyul egyéb bizonyítékokhoz.
241. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok hitelességének/hitelt érdemlőségének illetve felhasználhatóságának vizsgálatát is elvégezte, amelynek során elsőként a rendelkezésre álló irati bizonyítékok felhasználhatóságát és hitelességét, majd a személyi bizonyítékok hitelességét vizsgálta. Az eljáró versenytanács a bizonyítékok tartalmi vizsgálatát megelőző alaki vizsgálat során arra a következtetésre jutott, hogy a IV. részben tételesen felsorolt, rajtaütésen birtokba vett irati bizonyítékok, illetve az eljárás alá vontak által szolgáltatott irati bizonyítékok kétséget kizáróan hiteles irati bizonyítékok, azok kapcsán sem az idegenkezűség nyoma, sem egyéb manipulációra utaló jel vagy szándék nem volt tetten érhető. Az eljárás alá vontak által benyújtott irati bizonyítékok kapcsán az eljáró versenytanács ugyanakkor kiemeli, hogy ezen bizonyítékokat sem önmagában, hanem a többi bizonyítékra tekintettel is értékelte.
242. A IV. részben tételesen felsorolt személyi bizonyítékok esetében az eljáró versenytanács megállapította, hogy azok szintén hiteles bizonyítékok. E tekintetben az eljárás alá vontak képviselői által tett ügyfélnyilatkozatok tényelőadás részét, illetve a véleményt tartalmazó részét az eljáró versenytanács külön kezelte, hiszen az eljárás alá vontak érdekkörébe tartozó személyek által tett ügyfélnyilatkozatokban foglalt vélemények esetében a nyilatkozónak nyilvánvaló érdeke fűződik ahhoz, hogy a versenyjogi elmarasztalásra ne kerüljön sor, ezért ezen vélemény-előadások, illetve alternatív magyarázatok közül azokat nem fogadta el az eljáró versenytanács, amelyeket az egyéb, különösen irati bizonyítékok nem igazoltak. Az eljáró versenytanács ennek kapcsán utal arra, hogy a Fe-Group képviselőjének nyilatkozatai vonatkozásában arra tekintettel nem fogadta el az Alcufer és a Jász-Plasztik azon kifogásait, miszerint az általa tett ügyfélnyilatkozatokban foglaltak arra tekintettel minősülnének hiteltelennek, mert a Fe-Groupot az egyezségi nyilatkozat benyújtásához fűződő érdek illetve a veszteséges vállalkozás piacon maradásának érdeke motiválta volna, hiszen a Fe-Group ügyfélnyilatkozatait rajtaütésről származó hiteles, korabeli irati bizonyítékok támasztották alá, míg az Alcufer és a Jász-Plasztik a jogsértés tagadására vonatkozó nyilatkozatait egyéb bizonyítékok nem igazolták. Ezen túlmenően a konzorciumi szerződés létrehozásával összefüggésben maga az Alcufer is hivatkozott arra, hogy a Jász-Plasztikkal a potenciális üzleti kapcsolat reménye motiválta, ugyanakkor a Jász-Plasztiknak is üzleti érdekében állt a kohó kapacitásigényét a két legnagyobb hazai akkumulátor-begyűjtő vállalkozás útján biztosítani, következésképpen mindhárom eljárás alá vont esetében azonosítható olyan üzleti/piaci érdek, amely a konzorciumi szerződés létrehozásával összefüggésben vezethette.

VII. 3. A versenykorlátozó megállapodás tilalma

VII. 3. 1. Megállapodás

243. Versenyjogi szempontból nem akkor jön létre egy, a Tpv. 11. §-ába ütköző megállapodás, ha azt a szerződő felek a polgári jogi vagy társasági jogi alapon érvényesen aláírják, hanem akkor, amikor a

⁴⁰ A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.232/2007/14. sz. ítélete a Vj-28/2003. sz. ügyben.

megállapodásban rögzítettekre vonatkozóan a felek közötti akarategyezség megállapítható. A versenyjogi értelemben tiltott megállapodáshoz nem szükséges feltétel az, hogy az polgári jogi vagy társasági jogi értelemben érvényes legyen, illetve az sem, hogy az bármilyen írásbeli formát öltön. Szükséges és egyben elegendő feltétel, ha az érintett felek akarategyezsége megállapítható vagy a felek megállapodásra utaló magatartást tanúsítanak.

244. Az Elsőfokú Bíróság⁴¹ hangsúlyozta ahhoz, hogy egy vállalkozások közötti megállapodás az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésének (korábban EK SZ. 81. cikk (1) bekezdés) hatálya alá tartozzon, elegendő a vállalkozások közös szándékának kifejezése, amely arra vonatkozik, hogy a piacon egy bizonyos módon viselkedjenek az árak és az eladási volumenek meghatározása céljából. Ugyanezen ítélet még egy kulcsfontosságú megállapítást tartalmaz, amely szerint a hivatkozott cikk olyan vállalkozások közötti megállapodások esetében is alkalmazható, amelyek formálisan már nem hatályosak, de hatásuk továbbra is érvényesül a piacon. Egy másik ügyben a Bizottság kinyilvánította, hogy egy megállapodás versenyjog szerinti kartelltilalomba ütközéséhez nem szükséges, hogy a megállapodás be nem tartása esetén bizonyos szankciók sújtsák az adott vállalkozást.⁴²
245. Mind a magyar, mind az uniós joggyakorlat szerint a megállapodás összefoglaló elnevezése alkalmazható mindazonáltal a szoros értelemben vett megállapodásra, az összehangolt magatartásra, illetve a vállalkozások valamely szervezete, társulása által hozott döntésekre is.

VII. 3. 2. Összehangolt magatartás

246. A versenyjog nemcsak a megállapodás révén, hanem az összehangolt magatartással megvalósuló versenykorlátozásokat is tiltja annak érdekében, hogy a versenykorlátozás tilalma a megállapodás szintjét (és formáját) el nem érő, de ugyanúgy tudatos versenykorlátozást magában hordozó összehangolt vagy egyeztetett magatartásokra is kiterjedjen. A versenyjog így tilalmazza a vállalkozások közötti koordináció azon fokát is, amely ugyan nem éri el a megállapodás szintjét, de a gyakorlatban a vállalkozások versenyt veszélyeztető kooperációját jelenti, a vállalkozások közötti együttműködés olyan formáját, amely a verseny, a verseny kockázatainak (azok egy részének) helyébe lép (szándékozik lépni).
247. Az összehangolt magatartás természeténél fogva nem tartalmazza a megállapodás minden egyes elemét, de például ilyenek minősülhet a résztvevők magatartásában megnyilvánuló koordináció. Az összehangolt magatartás így, mint a vállalkozások közötti koordináció a vállalkozások versenyből fakadó kockázatainak elkerülése, illetőleg kezelhetővé tétele érdekében juttatja szerephez a vállalkozások gyakorlati együttműködését.
248. Összehangolt magatartásnak minősül, például a vállalkozás olyan összejövetele való részvétele, amelyen a résztvevő vállalkozások jövőbeni piaci magatartásukra vonatkozó információkat közlik, cserélik ki egymással, mivel az így a versenytársak tudomására hozott információkat azok szükségszerűen figyelembe veszik piaci magatartásuk meghatározásakor. Ezen kívül az adott vállalkozás saját piaci magatartásának alakítása során (közvetlenül vagy közvetve) tekintettel van a versenytársak által közölt információkra, azaz ellenkező bizonyításáig az összehangolásban résztvevő és a piacon aktívan tevékenykedő vállalkozások számításba veszik a versenytársak által közölt információkat piaci magatartásuk meghatározása során. Az összehangolt magatartás fogalmi körébe vonható versenykorlátozó gyakorlatok esetében döntő szerephez jut a vállalkozások szándéka és az ebből eredő tudatos versenykorlátozás léte vagy lehetősége. A vállalkozások összehangolt magatartása olyan a vállalkozások közötti együttműködés formájában is elképzelhető, amely nem éri el a megállapodás szintjét.

⁴¹ T-12/89 Solvay and Cie SA vs. Commission [1992] ECR II-00907, para 3-4

⁴² PVC ügy, OJ [1994] L 239/14, para 30

249. Mindazonáltal a joggyakorlat tükrében megállapítható, hogy a vállalkozások közötti együttműködésnek, összejátszásnak, magatartásaik összehangolásának számtalan formája és intenzitása lehetséges.

VII. 3. 3. A versenykorlátozás jellege

250. Amennyiben a versenyfelügyeleti eljárás során megállapítást nyert, hogy a gazdasági szereplők akarategyezésre jutottak, amely egyaránt öltheti megállapodás, összehangolt magatartás, illetve döntés formáját, és amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását akár csak célozza vagy ténylegesen, illetve potenciálisan ilyen hatással jár, már megvalósul a versenyjogi jogsértés. Éppen ezért, a jogsértés megállapításához a megállapodás tényleges piaci hatásának vizsgálata szükségtelen. Nem a jogsértés megállapítására, hanem esetleg a szankció, így a bírság mértékének megállapítására tartozó kérdés lehet az, hogy a versenytorzító célú, vagy erre alkalmas megállapodás konkrétan ki is fejtett-e ilyen hatást.⁴³

251. Egy megállapodás, összehangolt magatartás vagy döntés versenykorlátozó célúnak minősül, amennyiben jellege alapján a verseny korlátozására alkalmas. Mind magyar, mind az európai joggyakorlat szerint nem szükséges megvizsgálni a megállapodás, illetve az összehangolt magatartás, illetve döntés versenyre gyakorolt tényleges vagy potenciális hatásait, amennyiben a versenykorlátozó cél bizonyítást nyert.

252. A Tpvt. 11. §-a három, egymástól külön választható magatartást rögzít olyanként, amely alapja lehet versenyjogi jogsértés megállapításának. A töretlen bírói gyakorlat szerint „A Tpvt. 11. § (1) bekezdése a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmánál, annak megvalósítására, különböző magatartásformákat sorol fel. A Tpvt. 11. § (1) bekezdése három magatartásformát fogalmaz meg: amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását

- a) célozza
- b) ilyen hatást fejthet ki
- c) fejt ki.”⁴⁴

253. A Tpvt. 11. § (1) bekezdése értelmében „tilos az a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza (első magatartás), vagy ilyen hatást fejthet ki (második magatartás), illetve fejt ki (harmadik magatartás). A törvény tehát egyaránt jogellenesnek minősíti a versenykorlátozás célzatát, az arra való alkalmasságot, vagyis a potenciális hatást, illetve a tényleges hatást is. Amennyiben a versenyfelügyeleti eljárás során megállapítást nyert, hogy a gazdasági szereplők megállapodtak, és ez a megállapodás a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását akár csak célozza is, már megvalósul a versenyjogi jogsértés. Éppen ezért, [...] a jogsértés megállapításához a megállapodás tényleges piaci hatásának vizsgálata szükségtelen volt. Nem a jogsértés megállapítására, hanem esetleg a szankció, így a bírság mértékének megállapítására tartozó kérdés lehet az, hogy a versenytorzító célú, vagy erre alkalmas megállapodás konkrétan ki is fejtett-e ilyen hatást.”⁴⁵

254. A következőket bírói gyakorlat szerint a Tpvt. 11. §-a értelmében „tilos, azaz jogszabálysértő

- a) a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását, vagy torzítását célzó,
- b) a verseny megakadályozására, korlátozására, vagy torzítására alkalmas,
- c) versenyt ténylegesen megakadályozó, korlátozó, vagy torzító megállapodás.

⁴³ Főv. Ítélet tábla 2.Kf.27.650/2010/7. szám

⁴⁴ A Legfelsőbb Bíróság Kf.IV. 37. 387/2000/7. sz. ítélete a Vj-48/1998. sz. ügyben.

⁴⁵ A Fővárosi Ítélet tábla 2.Kf.27.650/2010/7. sz. ítélete a Vj-26/2006. sz. ügyben.

A törvény tehát egyaránt jogellenesnek minősíti a versenykorlátozás célzatát, az arra való alkalmasságot, vagyis a potenciális hatást, illetve a tényleges hatást.”⁴⁶

255. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint „*annak értékeléséhez, hogy egy megállapodás versenykorlátozó célú-e, figyelembe kell venni a megállapodást, az általa elérni kívánt célokat és azokat a gazdasági és jogi összefüggéseket, amelyeknek részét képezi.*”⁴⁷

256. Az Európai Bíróság az Ordem dos Técnicos oficiais de Contas ügyben előzetes döntéshozatali eljárás során kimondta, hogy „*Az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése a fenti vizsgálatot nem korlátozza csupán a tényleges hatásokra, mivel annak figyelembe kell vennie a kérdéses döntés közös piacon belüli versenyre gyakorolt potenciális hatását is.*”⁴⁸

VII. 4. A függetlenség kérdése

257. Az eljáró versenytanács mindenekelőtt a közhiteles cégnyilvántartás adatai és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok – főként az eljárás alá vontak adatszolgáltatásai – alapján arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont vállalkozások a Tpv. 15. §-a alapján – az Alcufer és az Észak-dunántúli MÉH valamint az Észak-magyarországi MÉH kivételével egymás viszonylatában – egymástól független vállalkozásoknak minősülnek.

258. Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben feltárt jogsértésnek közvetlen résztvevője az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik volt, az értékelés alábbi részeiben az eljáró versenytanács eljárás alá vontak összefoglaló elnevezés alatt ezen három vállalkozást érti, mivel az Észak-dunántúli MÉH és az Észak-magyarországi MÉH csak mint a Tpv. 78. § (5) bekezdése alapján kerültek nevesítésre a határozatban.

VII. 5. Az elhatárolódás

259. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben egy vállalkozás részt vesz egy versenyellenes célú találkozón, a jogsértésért való felelőssége megállapítható.⁴⁹ Az eljáró versenytanács – a joggyakorlattal összhangban – megállapíthatónak tartja az adott vállalkozás felelősségét akkor is, ha a jogsértés adott elemében a vállalkozás részéről eljáró személy nem a törvényes képviselő vagy egyéb vezető állású munkavállaló volt.

260. A versenyjogi gyakorlat szerint „*a jogsértés szempontjából közömbös a résztvevők tudatossága, ilyen tényállási elemet a Tpv. 11. §-a nem tartalmaz. Ennél fogva nincs jelentősége annak, hogy az egyes felperesek milyen célból vettek részt a tagozati ülésen, és nem értékelhető az sem, hogy volt-e szándékuk a verseny korlátozása vagy sem. A passzív magatartás a jogsértés megállapítása alól nem mentesít, pusztán a jelenlét, az elhangzott információk befogadása már kifejezi a többiekkel való együttműködést, azaz a jogsértésben való részvételt. Amely vállalkozás a közösség sorsában nem akar osztozni, annak erről hangot kell adnia, nyíltan a többiek tudomására kell hozni, hogy a közösségtől elzárkózik, velük nem akar azonosulni. Ilyen nyílt, elzárkózó magatartásra azonban egyik felperes sem hivatkozott, ilyet nem bizonyított. Ennél fogva az alperesnek nem kellett vizsgálnia és bizonyítania azt, hogy ténylegesen melyik felperes milyen információt és milyen céllal osztott meg a többiekkel.*”⁵⁰

⁴⁶ A Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.058/2009/12.sz. végzése a Vj-102/2004. sz. ügyben.

⁴⁷ Iránymutatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról, 2011/C 11/01, 25. pont

⁴⁸ C-1/12. sz. Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v Autoridade da Concorrência sz. ügyben 2013. február 28-án hozott ítélet ECLI:EU:C:2013:127, 71. pont

⁴⁹ C-235/92. P. Montecantini kontra Európai Bizottság [ECR 1999, I-4539] 177-181. pontok

⁵⁰ A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.260/2011/13. sz. ítélete a Vj-57/2007. sz. ügyben.

261. Következésképpen a versenyjogi gyakorlat szerint a vállalkozás passzív részvétele, amelybe önmagában a jogsértő tartalmú találkozóval való jelenléte is beleértendő, valamint a jogsértő tartalmú e-mail fogadása, olvasása kifejezett egyetértés hiányáról szóló nyilatkozat nélkül nem minősül elhatárolódásnak, ily módon nem alkalmas a versenyjogsértés miatti felelősség alóli mentesülésre. Az eljáró versenytanács következetes gyakorlata szerint az elhatárolódást abban az esetben tartja megállapíthatónak, amennyiben az adott vállalkozás kifejezett, a többi résztvevő tudomására hozott nyilatkozatában közölte, hogy az adott találkozó vagy levelezés tartalmával nem ért egyet, abban nem kíván részt venni.
262. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy az eljárás alá vontak részéről eljáró személyek a [személyes adat] voltak, erre tekintettel az egyeztetések többi résztvevője alappal tekintette az adott eljárás alá vont képviselőjének az eljárás alá vontak részéről eljáró személyeket. Arra vonatkozóan nem került feltárássra bizonyíték és ilyen bizonyítékokra az eljárás alá vontak sem hivatkoztak, amely szerint bármely eljárás alá vont esetben felvetődött volna a jogsértéstől történő elhatárolódás. Erre figyelemmel az eljáró versenytanácsnak a jogsértéstől elhatárolódással kapcsolatos bizonyítékot nem kellett értékelnie. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy az elhatárolódás és a jogsértő tartalmú egyeztetésekkel történő felhagyás nem azonos fogalmak, az egyeztetésekkel történő felhagyást az eljáró versenytanács a jogsértés ideje keretében értékeli.
263. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak azon érvét sem tartotta kimentésre illetve a felelősség árnyalására alkalmasnak, amely szerint nem állt szándékukban versenykorlátozó rendelkezések alkalmazása, illetve a konzorciumi szerződés – általuk egyébként vitatott versenykorlátozó – rendelkezéseitől udvariassági okokból nem határolódtak el kifejezetten. Ennek oka, hogy a rajtaütésről származó hiteles irati bizonyítékok közül mind a Fe-Group Alcufernek illetve Jász-Plasztiknak küldött e-mailjei, mind a Fe-Group belső levelezése azt igazolja, hogy az Alcufer illetve a Jász-Plasztik nemcsak önmagában „fogadta” a neki címzett e-maileket, hanem azokkal összefüggésben személyes találkozók illetve telefonbeszélgetések alkalmával a konzorciumi szerződés jogsértő tartalmával egyetértő, abban további módosításokat eszközölő egyeztetéseket folytattak. Következésképpen a jelen ügyben az eljárás alá vontak állításával ellentétben nem pusztán a formális elhatárolódás hiányán alapul velük szemben a jogsértés megállapítása, hanem azon, hogy hiteles irati bizonyítékok igazolják, hogy a konzorciumi szerződés létrehozásában és szövegezésében aktív szerepet vállaltak. Az Alcufer védekezése kapcsán az eljáró versenytanács megjegyzi azt is, hogy a Ventum részéről, [Ventum munkatársa] példája rámutat arra, hogy a valós üzleti életben, ezen az érintett piacokon aktív szereplők között megvalósuló kapcsolattartásban is reális, hogy versenyjogi szakértőnek nem minősülő üzletemberek azonosítsanak versenyjogilag aggályos megállapodás részeket és azok ellen tiltakozzanak.

VII. 6. Az egységes, komplex és folyamatos jogsértés

264. A Kúria a Kfv. II.31.076/2012/28. sz. ítéletében a következőképpen értelmezte az egységes, folyamatos jogsértés jogintézményét: *„az egységes és folyamatos jogsértés akkor állapítható meg, ha az egységes cél, az átfogó terv és a folyamatos magatartás együttesen fennáll. [...] egységes, folyamatos jogsértés esetén nem egyenként, külön-külön kell a versenyjogsértő magatartásokat értékelni, hanem összességükben és összefüggésükben kell vizsgálni, különösen, ha azok sorozatban, időben és tartalmilag összefüggően valósulnak meg az adott tenderek megnyerését, egymás közti felosztását, egymásra tekintettel valósítják meg, maguk között az adott piacot felosztva és az árakat meghatározva járnak el. [...] egységes, folyamatos jogsértés esetén nem kell bizonyítani, hogy az egységes jogsértés minden eleme a megállapodással érintett tenderek esetében külön-külön fennállt, ugyanis a jogsértés minősítésénél annak van jelentősége, hogy a folyamatos magatartás egy átfogó, egységes tervnek a részeként valósult meg, közös cél érdekében működtek*

együtt az érintett vállalkozások. Az egységes, folyamatos jogsértés esetében nem feltétel, hogy minden vállalkozás azonosan vegyen részt a közös cél megvalósításában, minden tender esetében árajánlatot tevő legyen, vagy részt vegyen az elnyert tender beruházási munkájában. A jogsértés megvalósulhat úgy is, hogy az egyes tenderekben az adott vállalkozás nem vett részt, de ez a passzivitása nem a megállapodás felmondásából fakadt. Az átfogó terv megléte – ahogy arra az alperes helytállóan utalt és ezt közösségi (uniós) ítéletekkel is alátámasztotta – megállapítható a résztvevők körének nagymértékű azonossága, az érintett termékek közelsége, az alkalmazott eszközök és mechanizmusok hasonlósága alapján. A perbeli ügyben az egyeztetési módszer és a résztvevők körének azonossága megállapítható volt.”

265. A versenyjog általában azon versenykorlátozó jogsértéseket tekinti egységesnek, amelyekben résztvevő vállalkozások minden intézkedése ugyanazon versenyellenes célt vagy hatást szolgálja. Az ilyen típusú jogsértések akkor minősülnek komplexnek (összetettnek), ha versenykorlátozó megállapodások és összehangolt magatartások útján egyaránt megvalósították.
266. Az egységes és komplex jogsértések bizonyítása szempontjából kulcsfontosságú jelentőséggel bír azon tény, amely szerint a hosszú időtartamot felölelő komplex jogsértések esetén a versenyhatóságnak nem szükséges ezeket az illegális attitűdök kizárólag egy vagy több formáival jellemeznie. Éppen ezért egy kartell ugyanazon időben egyszerre leírható a megállapodás és az összehangolt magatartás elkövetési formájával egyaránt. Egy komplex kartell tulajdonképpen egy egységes és folyamatos jogsértésnek tekinthető arra az időszakra vonatkozóan, amikor fennállt. Megállapítható, hogy a felek megállapodása időről időre változhat, vagy annak működése során a felek figyelembe vehetnek új fejleményeket. Hangsúlyozandó, hogy az értékelés érvényét nem befolyásolja az az eshetőség, hogy a felek által tanúsított cselekménysorok egy vagy több eleme, illetőleg egy magatartás folyamatos tanúsítása egyedileg és önmagában a kartelljogi szabályok sérelméhez vezet.⁵¹
267. Azon tény, hogy az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése valamint a Tpv. 11. §-a szerinti jogsértés akkor válik befejezetté, amikor a jogszerűtlen megállapodást kötötték, nem jelenti egyben azt, hogy a megállapodás ne lehetne folyamatos, ha a felek eszerint cselekszenek a piacon addig, amíg ezzel fel nem hagynak. Amint arra az Európai Bíróság is rámutatott a Bizottság kontra Anic Partecipazioni SpA ügyben⁵² az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdésének szövegéből következik, hogy egy megállapodás nemcsak elkülönült aktusokból, hanem aktusok sorából vagy magatartások tanúsításából is állhat.
268. A luxemburgi Törvényszék az egységes és folyamatos jogsértés bizonyításával kapcsolatban kifejezésre jutatta, hogy

„Emlékeztetni kell, hogy az esetek nagy részében a versenyellenes magatartás vagy megállapodás létezését bizonyos egybeesésekből és jelekből kell kikövetkeztetni, amelyek együtt figyelembe véve, más összefüggő magyarázat hiányában a versenyjogi szabályok megsértésének bizonyítékául szolgálhatnak. Ez az ítélkezési gyakorlat az egységes és folyamatos jogsértés fogalmára is átültethető. Ugyanis amikor összetett, egységes és folyamatos jogsértés áll fenn, minden egyes megnyilvánulás azt erősíti, hogy e jogsértés valóban létrejött. A felperes állításával szemben tehát a kérdéses jogsértés különböző megnyilvánulásait abban az átfogó szövegekörnyezetben kell értelmezni, amely magyarázatot ad fennállásuk indokára. Ilyen esetben nem körkörös érvelésről van szó, hanem a bizonyítékok olyan értékeléséről, amely során a különböző tényelemek bizonyító erejét más

⁵¹ COMP/IV.35.691/E-4 számú ügy, Pre-Insulated Pipe cartel, 1999/60/EC határozat, OJ [1999] L 24/1, para 134

⁵² C-49/92 P Commission vs. Anic Partecipazioni SpA [1999] ECR I-4125, para 81

létező tényelemek megerősítik vagy cáfolják, és amelyek együttesen bizonyíthatják az egységes jogsértés fennállását.”⁵³

269. Az eljáró versenytanács szerint az eljárás alá vontak a jelen ügyben feltárt bizonyítékok alapján egységes, folyamatos és összetett (komplex) jogsértést valósítottak meg, az általuk tanúsított magatartások – értelemszerűen – a megállapodás és az összehangolt magatartás fogalmi elemeit egyaránt magukon viselik, e versenyjogi kategóriákat adott esetben egyedileg is kimerítik.

VII. 7. Az egységes, átfogó terv

270. Egy a felek közötti megállapodás létéről beszélhetünk, amikor a vállalkozások egy közös tervben állapodnak meg, amely korlátozza vagy alkalmas arra, hogy korlátozza az autonóm piaci magatartásukat azáltal, hogy meghatározza a piacon történő közös fellépésüknek az irányvonalát, vagy az attól való tartózkodást. Nem szükséges, hogy a felek által kötött megállapodás írott formát öltjön, vagy egyéb formai követelményeknek megfeleljen, illetőleg annak megszegéséhez szerződésben rögzített szankciókat, kényszerítő intézkedéseket fűzzenek a felek.⁵⁴

271. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint *„Az EK 81. cikk (1) bekezdésének megsértése nem csak egy elszigetelt magatartás eredménye lehet, hanem egy magatartássorozat vagy még inkább egy folytatólagos magatartás eredménye is. Ez az értelmezés nem vitatható azon az alapon, hogy a magatartássorozat vagy még a folytatólagos magatartás egyes elemei önmagukban is a fenti rendelkezés megsértésének minősülhetnek. Amennyiben a különböző magatartások – azonos, közös piacon belül versenykorlátozó tárgyak alapján – egy „átfogó terv” keretébe illeszkednek, a Bizottság a fenti cselekmények miatti felelősségét jogszerűen róhatja fel az összességében figyelembe vett jogsértésben való részvétel alapján.”⁵⁵*

272. A joggyakorlat szerint, annak ellenére, hogy egy kartell a benne résztvevők közös cselekménye, minden egyes félnek sajátos szerepe van a megállapodásban. A résztvevők közül némelyik vállalkozás domináns piaci szereplő lévén vezérszerepet tölt be. A kartellben résztvevő felek között gyakoriak a belső konfliktusok, versengések, csalások, amelyek azonban többnyire nem gátolják meg, hogy a felek közötti egyetértés megállapodássá vagy összehangolt magatartássá formálódjon az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése alapján, amelynek egységes, közös és folytatólagos célja van.⁵⁶

273. Következésképpen több, időrendben egymás követő, vagy párhuzamosan zajló cselekmény illetve magatartás egy egységes és átfogó tervbe illeszkedhet, amely az egységes és folyamatos jogsértés megállapíthatóságának alapvető feltételét képezi. Az uniós joggyakorlat az alábbiak szerint erősíti meg az eljáró versenytanács következtetését:

„Ily módon az egységes és folytatólagos jogsértés gyakran időrendben egymást követő cselekmények sorát foglalja magában, és amelyek elkövetésük időpontjában maguk is a versenyszabályok megsértésének minősülhetnek. E cselekmények sajátossága abban a tényben áll, hogy ezek egységes stratégiát alkotnak.”⁵⁷

⁵³ T-53/03. sz. BPB plc kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. július 8-án hozott ítélet [EBHT 2008., II-1333 oldal] 249-250. pontok

⁵⁴ COMP/IV.35.691/E-4 számú ügy, Pre-Insulated Pipe cartel, 1999/60/EC határozat, OJ [1999] L 24/1, para 129

⁵⁵ C-113/04. P. sz. Technische Unie BV kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8831] 178., 183. pont

⁵⁶ COMP/IV.35.691/E-4 számú ügy, Pre-Insulated Pipe cartel, 1999/60/EC határozat, OJ [1999] L 24/1, para 134

⁵⁷ T-456/05. és T-457/05. sz. Gütermann AG és Zwicky & Co. AG kontra Európai Bizottság egyesített ügyekben 2010. április 28-án hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 45.-46., 50., 53. pontok

274. Az egységes átfogó terv létét hiteles irati és személyi bizonyítékok logikai láncolata támasztja alá, amelyeket az eljáró versenytanács az alábbiakban részletez.
275. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik 2013. június 26. és 2014. március 27. között egyeztetéseket folytattak, egyebek mellett egy ólomakkumulátor hulladék gyűjtését érintő konzorcium létrehozásáról. A három eljárás alá vont konzorciumi szerződésbe foglalta az egyeztetéseik részleteit. A vizsgált konzorciumi szerződés keretében az Alcufer és a Fe-Group vállalta, hogy az általuk gyűjtött ólomakkumulátor hulladékot teljes egészében, de legalábbis nagyrészt nem más országbeli feldolgozó, hanem az ólomakkumulátor kohót építő Jász-Plasztik felé értékesítik, amelynek fejében a Jász-Plasztik közösen kialakítani kívánt, kedvező átvételi árat garantált volna feléjük, a szállítási költség megtakarításának részbeni átengedésével. Az egyeztetések szerint ugyanakkor a Jász-Plasztik más ólomakkumulátor hulladék gyűjtőknek csak alacsonyabb átvételi árat kínált volna és a felvásárlási árakat közösen htaározták volna meg. Az egyeztetések során felmerült az is, hogy a Jász-Plasztik kizárólag az Alcufer-től és a Fe-Group-tól vásárol alapanyagot. Az egyeztetések kiterjedtek arra is, hogy az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik felosztják egymás között a magyarországi ólomakkumulátor hulladékgyűjtési piacot, illetve egymás piacait nem támadják meg.
276. Az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik közötti egyeztetések személyes, valamint telefonos megbeszélések során valósultak meg, továbbá a megbeszéléseket kezdeményező Fe-Group több e-mailt is küldött a másik két vállalkozásnak. Az Alcufer és a Jász-Plasztik írásban nem válaszolt, azonban az egyeztetéseken elhangzottakat a Fe-Group belső levelezésében fellelt iratok, valamint a Fe-Group által szövegezett és a másik két vállalkozásnak megküldött konzorciumi szerződés számos változata tükrözik, illetve bizonyíték az Alcufer belső e-mailje, valamint az Alcufer és a Venum közötti e-mailes és telefonos egyeztetés is.
277. A konzorciumi szerződés hatályba lépését a felek többször is elhalasztották. A vizsgált megállapodás a jászberényi kohó üzembe helyezését követően valósult volna meg a gyakorlatban, a konzorciumi szerződés aláírására a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint nem került sor. A konzorciumi szerződéssel kapcsolatos egyeztetések 2014 tavaszán fejeződtek be.
278. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak jogsértő tartalmú átfogó tervének elsődleges bizonyítékának tekinti a Fe-Group által e-mailben megküldött és az Alcufer valamint a Jász-Plasztik által megkapott és kétoldalú, illetve háromoldalú személyes és telefonos egyeztetéseken észrevételezett konzorciumi szerződést és ahhoz kapcsolódó e-maillevelezést [Fe-Group munkatársa 1.], [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] között, amelyek hiteles, közvetlen irati bizonyítékok. Ezen túlmenően az átfogó terv létét bizonyítja a Fe-Group IV. részben részletezett belső levelezése is, valamint ezen bizonyítékokkal logikai láncolatot képez – ezáltal szintén az átfogó tervet bizonyítja – [Alcufer munkatársa 1.] és [Alcufer munkatársa 2.] valamint [Alcufer munkatársa 1.] és [Venum munkatársa] levelezése, amely e-mail bizonyítékok szintén hiteles irati bizonyítékok. Az egyeztetések megtörténtét – értve ez alatt mind a személyes két- és háromoldalú találkozókat, mind a kétoldalú telefonbeszélgetéseket – egyébiránt az eljárás alá vontak képviselői ügyfélmeghallgatásukon és ügyfélnyilatkozataikban nem tagadták, ugyanakkor azok tárgyának más tartalmat illetve jelentőséget tulajdonítottak, amely magyarázatokat az eljáró versenytanács arra tekintettel nem tart elfogadhatónak, mert ezen utólagos ügyfélnyilatkozatokat a korabeli, hiteles közvetlen irati bizonyítékok nem igazolnak. A Fe-Group egyezségi nyilatkozata szintén bizonyítékot képez, amely a jogsértés megtörténtét támasztja alá.
279. Az eljáró versenytanács szerint a hiteles irati bizonyítékok, valamint az egyeztetések megtörténtét igazoló ügyfélnyilatkozatok logikai láncolata szerint az eljárás alá vontak átfogó terve arra irányult, hogy a magyarországi ólomakkumulátor hulladék gyűjtői, illetve a magyarországi és egyéb tagállami feldolgozó piacain kiszorítsák az azokon működő (versenytárs) vállalkozásokat, valamint piaci pozíciójukat megőrizték, illetve a Jász-Plasztik piaci pozíciót szerezzék. Ennek

érdekében került megszövegezésre a konzorciumi szerződés, amelynek aláírására végül egyéb okokból nem került sor. Az eljárás alá vontak átfogó terve keretében megvalósított egyeztetések tartalma:

- 1) a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának a három vállalkozás közötti felosztásával kapcsolatban:
 - a. Elvi szinten rögzítették, hogy az akkumulátor hulladékgyűjtési piacot területi alapon, illetve szerződéses partnerek szintjén felosztják, valamint lefektették, hogy egymás gyűjtői piacait nem támadják meg.
 - b. A konzorciumi szerződés 3) a) pontjának (3) bekezdése, a 3) b) pont (4) bekezdése, a 3) c) pont (2) bekezdése és a 3) c) pont (8) bekezdése szövegszerűen igazolja ezt.
- 2) olyan árrendszer kialakítása, amely a Jász-Plasztik által alkalmazandó felvásárlási árak közös meghatározására vonatkozott, valamint az Alcufer és a Fe-Group számára kedvező, míg a megállapodásban nem részes vállalkozások számára hátrányos:
 - a. A megállapodás keretében olyan, közösen kialakított feldolgozói átvételi ár alkalmazását vártak el a Jász-Plasztiktól, amelyet a Jász-Plasztik szállítási költség megtakarításának meghatározott részének a Fe-Group, illetve az Alcufer részére történő átengedésével kalkuláltak ki.
 - b. A konzorciumi szerződés 3) a) pont (5) bekezdése, a mellékelt árképlet és a 3) c) pont (1) bekezdése szövegszerűen igazolja ezt.
 - c. A közösen elfogadott átvételi ár magasabb volt, mint más magyarországi akkumulátor hulladékgyűjtő vállalkozások felé fizetendő átvételi ár. A más gyűjtő vállalkozás felé a Jász-Plasztik által fizetendő ár meghatározásának addig volt jelentősége, amíg a Jász-Plasztik nem vállalta, hogy kizárólag a konzorciumi tagoktól vesz át ólomakkumulátor hulladékot.
 - d. A konzorciumi szerződés 3) b) pont (3) bekezdése szövegszerűen igazolja ezt.
- 3) a konzorciumi szerződésben foglaltak ellenőrzése érdekében üzleti titoknak minősülő, egyedi mennyiségi, árazási és szállítási költségre vonatkozó adatok cseréje vonatkozásában:
 - a. Az eljárás alá vontak elhatározták, hogy a konzorciumi szerződésben foglaltak teljesítését a Jász-Plasztik által a konzorciumi tagok felé nyújtott, a begyűjtési mennyiségről, a szállítási költségről és árról szóló adatok szolgáltatásával kontrollálják.
 - b. A konzorciumi szerződés 4) (1) bekezdése szövegszerűen igazolja ezt.

280. Az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik egyaránt az ólomakkumulátor hulladék piacon tevékenykedik gyűjtőként. A Jász-Plasztik azonban a jászberényi kohó megépítésével egyben az ólomakkumulátor hulladék felvásárlási piac szereplője is volt, a vizsgált időszakban potenciálisan, illetve ólomakkumulátor gyártásával is foglalkozó, vertikálisan integrált vállalkozás. A Jász-Plasztik tehát például feldolgozóként, a termelési-értékesítési lánc más szintjein is megjelenik integrált vállalkozásként, mint a csak gyűjtőként tevékenykedő Alcufer és Fe-Group. A konzorciumi szerződés mind horizontális, mind vertikális elemeket tartalmaz, amelyeket összeköt az a közös cél, hogy a magyarországi ólomakkumulátor hulladék gyűjtői, illetve a magyarországi és környező tagállami piacain kiszorítsák az azokon működő (versenytárs) vállalkozásokat, valamint piaci pozíciójukat megőrizték, illetve a Jász-Plasztik piaci pozíciót szerezzen. Ugyanakkor a konzorciumi szerződés azon vertikális része vonatkozásában, amely kizárólagossági kikötést tartalmaz, az eljáró versenytanács a jelen döntés VII.12. része szerint megszüntette a

versenyfelügyeleti eljárást, következésképpen a jogsértés megállapítása a konzorciumi szerződés ezen vertikális részét nem érinti.

281. Az akaratgyezség kifejezett, illetve hallgatólagos megállapodás formájában nyilvánult meg. A konzorciumi szerződés szövegezője, [Fe-Group munkatársa 1.] maga állapította meg 2013. október 9-i e-mailjében, hogy az a felek „megállapodásait” tartalmazza. Az eljárás alá vontak közötti, az akkumulátor hulladék gyűjtési konzorcium tárgyában az akaratgyezség létrejöttét igazolják:

- a felek részvételével tartott rendszeres, személyes és telefonos megbeszélések;
- a rendszeresen elküldött e-mailek;
- az e-mailekhez csatolt, részletesen kidolgozott konzorciumi szerződés változatok, amelyek egyes pontokban ugyan módosultak, alapvetéseikben azonban nem változtak;
- az e-mailek azon szóhasználata, amely szerint rendszeresen egyeztettek a felek (a 2013. október 2-i e-mail „*tegnapi megbeszélésünkre*”, a 2013. október 9-i e-mail „*korábbi megbeszélésünk*”, a 2014. február 24-i e-mail „*végigtárgyalták*”, valamint a 2014. február 25-i e-mail „*egyeztette*” kifejezései);
- az e-mailek azon szóhasználata, amely szerint a konzorcium kérdésében egyetértésre jutottak (2013. augusztus 27-i e-mail „*megállapodtunk*”, a 2013. október 9-i e-mail „*korábbi megállapodásainknak megfelelően*”; a 2013. október 21-i e-mail „*megbeszélte akkumulátor hulladék begyűjtői konzorcium [...]*”; a 2014. február 24-i e-mail „*megállapodtak bizonyos módosításokban*” kifejezéseit),
- a Fe-Group azon magatartása, hogy a felekkel történt két-, vagy háromoldalú egyeztetésekre hivatkozva javasolta a szerződés aláírását.

282. Az eljárás alá vontak egységes átfogó terve alkalmas volt az ólomakkumulátor hulladék gazdálkodásának piacán, azon belül is különösen gyűjtői, értékesítői piaci szegmensben a versenyhelyzet befolyásolására, mivel a mérvadó piaci szereplők vettek részt a rendszeres megbeszéléseken, amelyek során részletesen kidolgozott – céljában versenykorlátozó – szabályokat fogadtak el.

283. Az eljáró versenytanács nemcsak az elhatárolódás, hanem az akaratgyezség vonatkozásában sem fogadta el az Alcufer és a Jász-Plasztik azon kifogását, miszerint lényegében udvariassági okokból nem fejezték ki egyértelműen egyet nem értésüket a Fe-Group felé, mert a rajtaütésről származó, korabeli hiteles e-mailbizonyítékok azt igazolják, hogy a konzorciumi szerződéshez kifejezett, az eredeti, versenykorlátozó elemeket tartalmazó koncepcióba illeszkedő további észrevételeket, módosítási javaslatokat fűztek, amely módosításokat a Fe-Group a Jász-Plasztik és az Alcufer kérésének megfelelően átvezetett a konzorciumi szerződés szövegében. Ezen túlmenően az a körülmény, hogy az Alcufer munkatársa javasolta kifejezetten a konzorciumi szerződés aláíróinak feltüntetését, szintén akként értelmezhető, hogy a konzorciumi szerződés aláírása nem volt ellenére.

VII. 8. Az átfogó terv keretében megvalósított egyeztetések tartalma

284. Az eljáró versenytanács szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok logikai láncolata igazolja, hogy a felek között akaratgyezség jött létre a konzorciumi szerződésben foglaltak tekintetében. Az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik közötti egyeztetések személyes, valamint telefonos megbeszélések során valósultak meg, továbbá a Fe-Group több e-mailt is küldött a másik két vállalkozásnak, valamint belső e-mailekben részletezte a két- illetve háromoldalú egyeztetések tartalmát.

285. Az eljáró versenytanács az alábbi táblázatban szemlélteti a IV. részben tételesen ismertetett terhelő irati bizonyítékokat:

	E-mail időpontja, küldője, címzettje	E-mail lényegi tartalma
1.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. június 26-án a [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] részére küldött, „Július 2-ai megbeszélés helyszíne” tárgyú e-mail	A három vállalkozás előzetesen egyeztetett a majdani, az e-mail szövege szerint „akkumulátor hulladék begyűjtő konzorcium” témában tartandó megbeszélés helyszínéről és időpontjáról.
2.	[Fe-Group munkatársa 2.] 2013. július 19-i, „akku stratégia” tárgyú e-mailje [Fe-Group munkatársa 1.]-nek	Az e-mail szerint az „az akkumulátor hulladék begyűjtés stratégiájára vonatkozó anyagot” tartalmazza. Ennek kapcsán az e-mailhez három mellékletet csatolt: a „Területi felosztás akku begyűjtés 2014.docx”, a „FGI partnerek 2012 kohó konz.xls” és az „Akkustratégia2014 kohó konz.xlsx” elnevezésű iratokat.
3.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. július 23-ai e-mailje [Fe-Group munkatársa 2.]-nek	[Fe-Group munkatársa 1.] felhívja [Fe-Group munkatársa 2.]-t arra, hogy készítsen egy térképet, amelyen feltüntetik a környező kohókat és kijelölik a magyarországi szállítási súlypontokat.
4.	[Fe-Group munkatársa 2.] 2013. augusztus 15-én küldött e-mailje [Fe-Group munkatársa 1.]-nek	Az e-mailhez mellékelt, „Akku távolságok, fuvardíj.xlsx” elnevezésű anyag fejléce szerint az a Jász-Plasztik „akkumulátor hulladék feldolgozó üzemének hulladékkal történő ellátása” tárgyban született kiegészítés.
5.	[Fe-Group munkatársa 1.] a 2013. augusztus 21-i, „Akku konzorcium” tárgyú e-mailje	A konzorciumi szerződés tervezetének megküldése, azzal, hogy [Fe-Group munkatársa 2.] nézze azt át és egészítse ki azt mellékletekkel, például az árképlettel, vagy részletesebben.
6.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. augusztus 27-ei e-mailje [Alcufer munkatársa 1.]-nek	A konzorciumi szerződést és az Árképletet 2013. augusztus 27-én küldi meg [Fe-Group munkatársa 1.] [Alcufer munkatársa 1.]-nek, azzal, hogy az Alcufer észrevételét követően, annak módosítási javaslataival küldi majd meg a konzorciumi szerződést [Jász-Plasztik munkatársa] részére is.
7.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. október 2-i e-mailje [Jász-Plasztik munkatársá]-nak	A [Fe-Group munkatársa 1.] által [Jász-Plasztik munkatársá]-nak küldött e-mail utal egy 2013. október 1-jei megbeszélésre is. az e-mailhez

		csatolt, a módosításokat is tartalmazó konzorciumi szerződés és annak melléklete szövegében érdemi változás nem történt.
8.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. október 9-ei e-mailje	A konzorciumi szerződés szövegezője, [Fe-Group munkatársa 1.] maga állapította meg 2013. október 9-i e-mailjében, hogy az a felek „megállapodásait” tartalmazza
9.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. november 12-i e-mailje	Az e-mail szövege szerint [Alcufer munkatársa 1.] biztosan reagált a konzorciumi szerződésre, hiszen [Fe-Group munkatársa 1.] átvezette a módosítási javaslatait az e-mailhez mellékletként csatolt konzorciumi szerződésben.
10.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2013. december 30-ai e-mailje a munkatársainak	[Fe-Group munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] tárgyalását igazolja, amelyre 2013. december 21-én került sor.
11.	[Fe-Group munkatársa 1.] a 2014. január 7-i, [Jász-Plasztik munkatársá]-nak és [Alcufer munkatársa 1.]-nek küldött e-mail	[Fe-Group munkatársa 1.] kommentár nélkül, összefoglalóan ismertette [Jász-Plasztik munkatársa] javaslatait, és a módosításokat át is vezette a konzorciumi szerződésben.
12.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2014. február 24-i e-mailje munkatársainak	Az e-mail tanúsága szerint 2014. február 22-én [Fe-Group munkatársa 1.] ismét megbeszélést folytatott [Jász-Plasztik munkatársá]-val, Jászberényben, egyebek mellett a konzorciumi szerződésről.
13.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2014. február 25-i e-mailje [Alcufer munkatársa 1.]-nek és [Jász-Plasztik munkatársá]-nak	[Fe-Group munkatársa 1.] elkészíti a konzorciumi szerződés újabb, negyedik módosított változatát, mellékletként csatolja.
14.	[Fe-Group munkatársa 1.] 2014. márciusi 27-ei e-mailje [Alcufer munkatársa 1.]-nek és [Jász-Plasztik munkatársá]-nak	[Fe-Group munkatársa 1.] még 2014. március 27-én is küld e-mail-t a 2014. április 4-re tervezett megbeszélés vonatkozásában
15.	[Alcufer munkatársa 1.] 2014. április 2-ai e-mailjei [Alcufer munkatársa 2.]-nek	[Alcufer munkatársa 1.] a konzorciumi szerződés azon változatát, amelyet 2014. február 25-én kapott meg a Fe-Grouptól, a 2014. április 4-re tervezett találkozót megelőzően, 2014. április 2-án továbbította az [Alcufer munkatársa 2.]-nek, aki még aznap válaszolt az e-

		mailre.
16.	[Ventum munkatársa] [Alcufer munkatársa 1.]-nek küldött, 2014. április 3-i, „konzorcium-bizalmas vélemény” tárgyú e-mailje	A mellékletben csatolt, „Telefon előtti előzetes vélemény a Konzorciumi szerződéshez” fejlécű iratban [Ventum munkatársa] kifejti véleményét a konzorciumi szerződésről, amelynek kapcsán telefonon arra jutnak [Alcufer munkatársa 1.]-gyel, hogy nem írható alá a konzorciumi szerződés.

286. A rendelkezésre álló adatok szerint az akkumulátor hulladék gyűjtési konzorcium tárgyában az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik háromoldalú megbeszélést tartott **2013. július 2-án**. Ugyanakkor az eljáró versenytanács arra tekintettel **2013. június 26-át** tekinti a jogsértés kezdetének, mert ezen időpontban [Fe-Group munkatársa 1.] [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] részére küldött, „Július 2-ai megbeszélés helyszíne” tárgyú e-mailben leírta, hogy a három vállalkozás előzetesen egyeztetett a majdani, az e-mail szövege szerint „akkumulátor hulladék begyűjtő konzorcium” témában tartandó megbeszélés helyszínéről és időpontjáról, amely hiteles, rajtaütésről származó közvetlen irati bizonyíték arról tanúskodik, hogy a jogsértő tartalmú egyeztetések legkorábban már 2013. június 26-án megkezdődtek. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy a bírság kiszabása szempontjából érdemi kihatással nem volt a bírságösszegre az a körülmény, hogy a jogsértés idejének kezdete 2013. június 26-a, vagy csak 2013. július 2-a, mert a releváns forgalom kiszámítása során az eljáró versenytanács a 2013. év vonatkozásában – az eljárás alá vontak javára szólóan – csak 2013. júliusától, egész 6 hónappal számolt ezen év vonatkozásában.
287. A 2016. július 2-ai háromoldalú személyes találkozóan elhangzottakról emlékeztető, feljegyzés nem áll rendelkezésre, azonban az eljárás alá vontak nyilatkozatai szerint a megbeszélésen a vállalkozások közötti együttműködés általános jellegű megvitatása került szóba, az egyes felek érdekeinek mentén. A konzorciumi szerződés adminisztratív jellegű előkészítésével megbízott Fe-Groupnál fellelt, részben [Fe-Group munkatársa 2.] közreműködésével, [Fe-Group munkatársa 1.] iránymutatásai alapján 2013 júliusában készült belső iratok, valamint a 2013 augusztusában elkészült konzorciumi szerződés első változata alapján azonban okszerűen az a következtetés vonható le, hogy a felek közötti, 2013. július 2-i megbeszélésen az együttműködés általános keretein túlmutató, az ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére, illetve feldolgozására vonatkozó kérdések terén a három eljárás alá vont közötti jogsértő tartalmú egyeztetés zajlott.
288. A Fe-Group belső levelezésében fellelt [Fe-Group munkatársa 2.] által [Fe-Group munkatársa 1.] iránymutatásai szerint összeállított, az akkumulátor hulladékgyűjtő konzorciummal kapcsolatban az alábbi bizonyítékok igazolják a jogsértő tartalmú egyeztetéseket:
- A [Fe-Group munkatársa 1.]-nek címzett, **2013. július 19-i** e-mail mellékletében [Fe-Group munkatársa 2.] átküldi a „Területi felosztás akku begyűjtés 2014.docx” elnevezésű, térképet tartalmazó iratot. [Fe-Group munkatársa 2.] és [Fe-Group munkatársa 1.] ügyfélkénti meghallgatásuk alkalmával előadott értelmezése szerint a térkép nem egy esetleges területi felosztásra vonatkozik, hanem az akkori piaci helyzetet tükrözi. Megállapítható ugyanakkor, hogy a térkép az Alcuferhez, a Fe-Grouphoz és a Jász-Plasztikhoz kapcsolt háttérszínekkel az egyes vállalkozásokhoz rendelt területeket tartalmazza. Mindhárom vállalkozás korabeli partnerlistáját, illetve átvételi helyeire vonatkozó nyilatkozatait (VJ/2-35/2015., Vj/2-36/2015., Vj/2-42/2015.) áttekintve látható ugyanis, hogy az egyes vállalkozások működési területei a térképen jelölthöz képest tágabbak voltak.

- A területi felosztás gondolatát fejti ki [Fe-Group munkatársa 2.] a **2013. július 19-i** e-mail-hez csatolt, „*Akkustratégia 2014 kohó.xlsx*” elnevezésű iratban is. Ebben felveti, hogy a „*tradicionális*”, illetve a „*szerződéssel rendelkező ipari, kereskedelmi*” partnerek esetén eltérést engedne a területi felosztás alól, a felek egyeztetése mellett. Az iratban megjelenik a Jász-Plasztik által az Alcufer és a Fe-Group felé alkalmazandó, az ólomakkumulátor hulladéokra vonatkozó átvételi ár első kalkulációja is. Kitér arra is, hogy az Alcufernek, a Fe-Groupnak és a Jász-Plasztiknak maximalizálnia kell a partnereik felé kiadott ólomakkumulátor átvételi árat. [Fe-Group munkatársa 1.] ügyfélkénti nyilatkozata szerint ez azt jelentette, hogy a három vállalkozás a lehető legmagasabb átvételi árat fizette volna az ólomakkumulátor hulladékért. Az anyagot készítő [Fe-Group munkatársa 2.] azonban elismerte, hogy az ólomakkumulátor átvételi árak maximalizálása azt takarta, hogy annál nem adtak volna magasabb árat a felek a gyűjtési tevékenységük során. [Fe-Group munkatársa 2.] a 2013. július 19-i e-mail szövege szerint a piacfelosztáshoz kapcsolódóan állította össze a szintén ezen e-mailhez csatolt, a Fe-Group vevőit tartalmazó listát is.
- [Fe-Group munkatársa 1.] a **2013. július 23-i** e-mailben leírta, hogy a [Fe-Group munkatársa 2.] által korábban felvázolt területi alapú felosztást nem tartja megvalósíthatónak, ugyanakkor az e-mail szövege szerint nem utasította el a piacfelosztás lehetőségét, hanem a területi alapú felosztás helyett más rendező elv alkalmazását javasolja. [Fe-Group munkatársa 1.] ügyfélkénti nyilatkozatában ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy nem területeket, hanem partnereket osztott volna fel, csak nem tudta, milyen módon oldható az meg. Az a tény, hogy az e-mail szerint illetve a Fe-Group ügyfélnyilatkozata szerint [Fe-Group munkatársa 1.] nem vetette el a 2013. július 19-i e-mailben foglalt témákat (a Jász-Plasztik által alkalmazandó, az Alcufer és a Fe-Group számára kedvező átvételi ár kialakítása, a gyűjtői piac felosztása, a gyűjtői átvételi árak maximalizálásának elérése), és csak a piacfelosztás részleteinek átgondolását kérte, azt tükrözi, hogy a 2013. július 2-i megbeszélésen elvi szinten ezeket a felvetéseket az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik már megtárgyalta. Ugyanígy az eljárás alá vontak akarategyezségét igazolja, hogy a korábbi megbeszélések alapján a Fe-Group megkezdte a konzorciumi szerződés írásos formába öntését.
- A **2013. augusztus 15-i** e-mail mellékletként csatolt iratban újabb kalkuláció jelent meg a Jász-Plasztik által az Alcufer-csoport és a Fe-Group felé fizetendő ólomakkumulátor hulladék átvételi áráról, a Jász-Plasztik várhatóan alacsonyabb szállítási költsége figyelembe vételével. Az iratban továbbra is szerepelt, hogy a Fe-Group, az Alcufer és a Jász-Plasztik maximalizálja az átvételi árakat. A területi felosztás kapcsán pedig kifejtette, hogy a kisebb partnerek kivételt képeznének az alól, és továbbra is azt a javaslatot tartalmazta az Alcuferrel kapcsolatban, hogy a lakossági hulladék átvételi tevékenységét erősítse.
- A piacfelosztás a **2013. augusztus 21-i**, [Fe-Group munkatársa 1.] által írt belső e-mailben is megjelent, amely szerint [Fe-Group munkatársa 1.] megkérte [Fe-Group munkatársa 2.]-t, hogy a mellékelten átküldött konzorciumi szerződés tervezetben is részletezze a „*területi megosztás*” kérdését. A [Fe-Group munkatársa 1.] által készített konzorciumi szerződésben is szerepeltek a Fe-Group előkészítő anyagában alkalmazott elemek, amely szintén azt igazolja, hogy a Fe-Group belső levelezése a háromoldalú egyeztetés eredményét tükrözi, az akarategyezés papírra vetésének minősül.
- A Fe-Groupon belül belső egyeztetésre megküldött **konzorciumi szerződésben** szintén megjelent a területi felosztás (3. a) pont 3. bekezdése), amelynek értelmezése kapcsán a Fe-Group is megerősítette ügyfélmeghallgatásán, hogy ennek célja az volt, hogy a vállalkozások ne támadják meg egymás partnereit. Megjelent továbbá, hogy a begyűjtő

vállalkozások elsőbbséget biztosítottak a Jász-Plasztik felé az általuk gyűjtött ólomakkumulátor hulladék megvásárlására (3. a) pont 4. bekezdése), feltéve, hogy a Jász-Plasztik a szállítási költség megtakarítása közösen meghatározott részét átadja a begyűjtőknek, a konzorciumi szerződés 1. számú mellékletét képező Árképlet szerint (3. a) pont 4. és 5. bekezdései, 3. b) pont 3. bekezdése). A 3. b) pont harmadik bekezdése szerint a Jász-Plasztik addig biztosítja a kedvezőbb árazást a konzorciumi tagok felé, amíg a „*magyarországi begyűjtési helyzet stabilizálódik és letisztul*”. [Fe-Group munkatársa 1.] ügyfélkénti meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy ez azt jelentette, hogy ha majd a piaci szereplők száma csökken, a hulladékgyűjtők számukra kedvezőbb átvételi árakat alkalmazhatnak. Mindez azt igazolja, hogy a konzorciumi szerződés szövegszerűen és logikailag is összekapcsolja a konzorciumi tag gyűjtők felé alkalmazott kedvezőbb átvételi árakat és az egyéb piaci szereplők számának csökkenését, mintegy eszközül használva a versenytársak kiszorítására a két gyűjtő vállalkozás, az Alcufer és a Fe-Group felé fizetendő kedvezőbb átvételi árakat. A 3. b) pont harmadik bekezdésének második mondata szerint a gyűjtői piaci szereplők számának csökkenése után a felek törekednek a „*felvásárlási*” árak csökkentésére. [Fe-Group munkatársa 1.] ügyfélmeghallgatásán ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a teljes vertikumra, vagyis az ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére és feldolgozására irányadó átvételi árstruktúrát akartak kidolgozni. A 3. c) pont első bekezdésében pedig szintén visszaköszön, hogy a felek közös árpolitikát alakítsanak ki az ólomakkumulátor hulladék gyűjtői, illetve feldolgozói felvásárlási árára. Ennek kapcsán kiemelendő, hogy a felvásárlási ár ily módon történő meghatározási mechanizmusa arra tekintettel minősül horizontális ármeghatározásnak, mert abban közösen, egymás jelenlétében, egymás felvásárlási árát befolyásolva vett volna részt az Alcufer és a Fe-Group, azaz a felvásárlási ár meghatározása nem korlátozódott a Jász-Plasztikkal történő vertikális együttműködés szükségszerű elemére, hanem azon jelentős mértékben, horizontális irányban túlterjeszkedett. A konzorciumi szerződés 4. pontja tartalmazza a megállapodás monitoringját az egyedi üzleti titoknak minősülő versenytársi adatok hozzáférhetővé tétele útján. A konzorciumi szerződés 1. számú mellékletét képező Árképlet a három vállalkozás által közösen megállapított, a Jász-Plasztik, mint akkumulátor hulladék feldolgozó által alkalmazandó átvételi árakat tartalmazza. Az Árképlet eltérő árazási struktúrát állapít meg a konzorciumi tag, valamint az exportáló, illetve a nem exportáló magyarországi akkumulátor hulladékgyűjtő vállalkozások felé, az akkumulátor hulladék begyűjtő konzorciumi tagok felé egyéb magyarországi begyűjtő vállalkozásokkal szemben egyértelműen kedvezőbb árú átvételi árakat biztosítva. Az Árképlet a nem konzorciumi tag gyűjtő vállalkozások között tovább differenciál aszerint, hogy azok rendelkeznek-e export engedéllyel, vagy szükségszerűen valamely export engedéllyel rendelkező vállalkozás felé kell értékesíteniük az általuk gyűjtött ólomakkumulátor hulladékot.

289. [Fe-Group munkatársa 1.] a konzorciumi szerződést és az Árképletet **2013. augusztus 27-én** küldi meg e-mailben [Alcufer munkatársa 1.]-nek, azzal, hogy az Alcufer észrevételét követően, annak módosítási javaslataival küldi majd meg a konzorciumi szerződést [Jász-Plasztik munkatársa] részére is. Nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely szerint az e-mailre [Alcufer munkatársa 1.] írásban válaszolt volna, azonban **2013. október 2-án** [Jász-Plasztik munkatársa] is megkapja a konzorciumi szerződés korábban az Alcufernek is elküldött változatát. Ezen tény arra utal a 2013. augusztus 27-i e-mailben leírtak alapján, hogy [Alcufer munkatársa 1.]-nek nem volt kifogása a konzorciumi szerződés tartalmát illetően, ezért [Fe-Group munkatársa 1.] változatlan tartalommal továbbküldte azt [Jász-Plasztik munkatársa] részére.

290. [Alcufer munkatársa 1.] ügyfélnyilatkozata szerint nem olvasta végig, pontról pontra a konzorciumi szerződést, azonban az e-mail létét és önmagában az olvasás tényét sem tagadta, amelyet az egyeztetés további folyását igazoló irati bizonyítékok is igazolnak. Az Alcufer vonatkozásában nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely azt igazolná, hogy a részére megküldött konzorciumi szerződés egyes változatait tartalmazó e-mailekben foglaltakkal nem értett egyet, illetve az azokban foglaltaktól elhatárolódott volna. Az elhatárolódás hiányára utal azon tény is – amelyet számos irat bizonyíték igazol – hogy az Alcufer a továbbiakban folytatott egyeztetéseket az eljárás alá vontakkal a konzorciumi szerződésről, amelyre okszerűen nem került volna sor, amennyiben az Alcufer kinyilvánítja azon egyértelmű szándékát az eljárás alá vontak előtt, miszerint a konzorciumi szerződés tartalmával nem ért egyet és az egyeztetésekben nem kíván részt venni.
291. Az eljáró versenytanács szerint [Fe-Group munkatársa 1.] által [Jász-Plasztik munkatársá]-nak küldött **2013. október 2-i**, valamint a [Fe-Group munkatársa 1.] által [Alcufer munkatársa 1.]-nek és [Jász-Plasztik munkatársá]-nak küldött **2013. október 9-i** e-mail egyaránt utalnak egy **2013. október 1-jei** megbeszélésre is, amely a Fe-Group ügyfélnyilatkozata szerint telefonon zajlott.
292. Az eljáró versenytanács szerint az a tény, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] a másik két vállalkozásnak címzett 2013. október 9-i e-mailjében a „*megvitatott*” kifejezést használja, valamint kifejezetten tartalmazza, hogy „*Az akkori megállapodásainknak megfelelően a kért minimális módosításokat átvezettem*”, azt igazolják, hogy az akaratgyezség a konzorciumi szerződés jogsértő tartalma vonatkozásában már korábban létrejött, másrészt az Alcufer és a Jász-Plasztik a konzorciumi szerződés alapvetéseivel egyetértett. Az akaratgyezség korábbi létrejöttét – illetve folyamatos fennállását – tükrözi az is, hogy az e-mailhez csatolt, a módosításokat is tartalmazó konzorciumi szerződés és annak melléklete szövegében érdemi változás nem történt. A változások között megemlíthető ugyanakkor, hogy a konzorciumi szerződés szövegében megjelenik egy újabb, az akkumulátor hulladékgyűjtési piac felosztásra vonatkozó kikötés, mégpedig az egymás piacainak tiszteletben tartására vonatkozó rendelkezés (3. c) pont). A piacfelosztásra vonatkozó rendelkezések további kiegészítése, finomítása szintén azt igazolja, hogy a piacfelosztás tekintetében is a kezdetektől egyeztetett és egyetértett a három eljárás alá vont.
293. Kiemelendő, hogy az Alcufer ügyfélnyilatkozatában megerősítette, hogy az eljárás alá vontak a konzorciumi szerződés tárgyában kétszer vagy háromszor találkoztak, bár a megbeszélések helyét és idejét – a 2013. július 2-i megbeszélés kivételével – nem pontosította. E tekintetben nem releváns, hogy az Alcufer és a Jász-Plasztik nyilatkozata szerint [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] csak ezen találkozó alkalmával találkozott először személyesen, hiszen a találkozást és annak időpontját az ügyfelek nem tagadták, a jogsértés megállapíthatósága szempontjából pedig közömbös, hogy az abban résztvevők felek ismeretsége évtizedes, vagy friss üzleti kapcsolatokon alapul, továbbá a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az eljárás alá vontak nemcsak személyesen, hanem telefonon és e-mailben is tartották egymással a kapcsolatot.
294. A rendelkezésre álló bizonyítékok nem igazolják, hogy a 2013. október 21-i e-mailben megfogalmazott javaslatnak megfelelően a 2013. október 25-ei karcagi találkozón szóba került volna a konzorciumi szerződés, ugyanakkor az egyeztetések bizonyosan nem szakadtak meg októberben, hiszen két hét múlva a **2013. november 12-ei** e-mail tanúsága szerint [Fe-Group munkatársa 1.] átvezette [Alcufer munkatársa 1.] módosítási javaslatait az e-mailhez mellékletként csatolt konzorciumi szerződésben. Az, hogy [Alcufer munkatársa 1.] milyen formában válaszolt [Fe-Group munkatársa 1.]-nek, telefonon, esetleg személyes megbeszélés keretében, a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, azonban a visszajelzés ténye és tartalma a 2013. november 12-ei e-mail alapján bizonyított.
295. [Jász-Plasztik munkatársa] az október 9-ei e-mailre írásban nem reagált, ugyanakkor **2013. december 21-én** tárgyalást folytatott ebben a témában [Fe-Group munkatársa 1.]-gyel, amit a **2013. december 30-i**, [Fe-Group munkatársa 1.] által a munkatársai részére elküldött e-mail

bizonyít. Az e-mailhez csatolt konzorciumi szerződés alapvető változást nem tartalmaz, amely azt igazolja, hogy [Jász-Plasztik munkatársa] is egyetértett a konzorciumi szerződés tartalmában. A piacfelosztáshoz kapcsolódóan azonban rögzítik benne, hogy az egyéni mentesség körében megkötött szerződéseiket a felek fenntartják.

296. A **2013. december 30-i** e-mailben [Fe-Group munkatársa 1.] munkatársai számára összefoglalta a 2013. december 21-i, nyilatkozata szerint Jászberényben, a Jász-Plasztiknál tartott megbeszélésen elhangzottakat. Az e-mailben szereplő, a Jász-Plasztik által megfogalmazott egyik változtatási javaslat az, hogy a begyűjtő vállalkozások kizárólag a Jász-Plasztiknak szállíthassanak, a másik pedig a szállítási költségmegtakarítás megosztási arányára, valamint kifizetésének idejére és módjára vonatkozik. Ezen a Jász-Plasztiknál tartott találkozóhoz kötődő konkrét és részletes módosítási javaslatok azt tükrözik, hogy a Fe-Group és a Jász-Plasztik 2013. december 21-én érdemi megbeszélést folytattak a konzorciumról. Az e-mail tanúsága szerint a Jász-Plasztik a megbeszélésen utalt arra, hogy az Árképlet szerint kalkulálja ki a begyűjtők felé fizetendő átvételi árát. Az e-mail ezen mondata szintén megerősíti, hogy a felek – így a Jász-Plasztik – már korábban elfogadták és érvényesnek tekintették a szerződés módosítással nem érintett részeit, így az Árképlet tartalmát.
297. [Fe-Group munkatársa 1.] ügyfélkénti meghallgatásán számára elfogadhatatlannak minősítette a Jász-Plasztik 2013. decemberi módosítási javaslatait. Ennek ellenére a **2014. január 7-i**, [Jász-Plasztik munkatársá]-nak és [Alcufer munkatársa 1.]-nek küldött e-mailben kommentár nélkül, összefoglalóan ismertetette azokat, és a módosításokat át is vezette a konzorciumi szerződésben. Az immár harmadszor módosított konzorciumi szerződést az e-mailhez csatoltan megküldte a feleknek, azzal, hogy nyilatkozzanak, elfogadható-e az számukra. Az a körülmény, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] annak ellenére átvezette a módosítási javaslatokat és megküldte a másik két vállalkozásnak, hogy azokat elfogadhatatlannak találta, szintén igazolja, hogy az akarategyezés nem szakadt meg a felek között, pusztán a részletkérdések terén folytak a további tárgyalások.
298. A konzorciumi szerződés egyik főbb változásaként megjelent a 2014. január 7-i e-mailben, hogy az Alcufer és a Fe-Group kizárólagosan a Jász-Plasztiknak szállítanak be, illetve a Jász-Plasztik kizárólag a konzorciumtól vesz át hulladékot, a piaci helyzet stabilizálódásáig. A módosítás a szállítási költségmegosztás arányát is érintette. A konzorciumi szerződés egyes pontjai tehát némileg módosultak, annak alapvető elemei azonban nem. Kiemelendő, hogy ezen, valamint a további e-mailek csatolmányában már nem szerepel az Árképlet, ami azt igazolja, hogy annak tárgyában már nem volt szükséges további egyeztetéseket folytatni.
299. A 2014. január 7-i e-mailben új, a 2013. december 30-i e-mailben nem említett, a Jász-Plasztik által javasolt elemként jelent meg, hogy a Jász-Plasztik az egyéni mentességhez kapcsolódó teljesítéseket is magához akarja vonni. Arra vonatkozóan, hogy ez a téma a 2013. december 30-i e-mailből véletlenül kimaradt, vagy egy újabb, [Fe-Group munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] közötti megbeszélésen merült fel, nem áll rendelkezésre bizonyíték.
300. A 2014. január 7-i e-mailre [Alcufer munkatársa 1.] és [Jász-Plasztik munkatársa] nem reagál írásban, azonban arra nézve sem merült fel bizonyíték, hogy kifejezték volna ellenvetésüket a mellékelt konzorciumi szerződés tartalmával kapcsolatban. Az akarategyezés folyamatos fennállását bizonyítja a Fe-Group 2014. februári belső levelezése is.
301. [Fe-Group munkatársa 1.] a munkatársainak küldött, **2014. február 24-i** e-mail tanúsága szerint **2014. február 22-én** ismét megbeszélést folytatott [Jász-Plasztik munkatársá]-val, Jászberényben, egyebek mellett a konzorciumi szerződésről, amelynek során átbeszélték a korábban [Jász-Plasztik munkatársá]-nak is e-mailben megküldött, a konzorciumi szerződésbe foglalt módosítási javaslatokat. [Fe-Group munkatársa 1.] ugyanis e-mailjében úgy fogalmaz, hogy a megbeszélésen résztvevők, azaz ő és [Jász-Plasztik munkatársa] „végigtárgyalták” a konzorciumi szerződés tervezetét. Az e-mail „megállapodtak” kifejezése pedig azt igazolja, hogy a megbeszélésen jelen

lévő két vállalkozás egyetértésre jutott a konzorciumi szerződés újabb, módosított változatát érintően is.

302. [Jász-Plasztik munkatársa] ügyfélkénti meghallgatásán tagadta, hogy a megbeszélésen pontról pontra átnézték volna a konzorciumi szerződést, ugyanakkor a rajtaütesről származó korabeli, irati bizonyíték ezen ügyfélnyilatkozattal ellentétes tartalmú, ezért az eljáró versenytanács nem tartja elfogadhatónak a Jász-Plasztik ezen nyilatkozatát, amelyet a 2014. február 25-ei e-mail mellékleteként megküldött újabb konzorciumi szerződés módosítás megküldése is alátámaszt, amelyből okszerűen következik, hogy a jászberényi találkozón azért is „végigtárgyalták” a konzorciumi szerződést, mert ennek hiányában életszerűtlen lett volna, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] előzetesen „egyeztetett”-ként küldje meg újfent a megállapodás szövegét a másik két eljárás alá vontnak, amennyiben egyeztetésre nem került volna sor.
303. A 2014. február 22-i, a [Jász-Plasztik munkatársá]-val folytatott megbeszélést követően [Fe-Group munkatársa 1.] elkészíti a konzorciumi szerződés újabb, negyedik módosított változatát, amelyet pár nap múlva, a **2014. február 25-i** e-mail mellékleteként meg is küld mind [Alcufer munkatársa 1.], mind [Jász-Plasztik munkatársa] számára. Az e-mail szövegében rögzíti, hogy előzetesen mindkét vállalkozással „egyeztette” a csatolt konzorciumi szerződés módosítását, és a módosítási javaslataikat át is vezette. Az e-mailben használt kifejezés azt mutatja, hogy [Fe-Group munkatársa 1.] mindkét vállalkozással megbeszélte a konzorciumi szerződés kapcsán adódó újabb kérdéseket, és az újabb módosítási javaslatokat átvezette. A [Jász-Plasztik munkatársa] által 2014. február 22-én javasolt módosítások tartalma a február 25-ei megküldés révén az azon a megbeszélésen részt nem vett [Alcufer munkatársa 1.] számára is ismertté vált.
304. A 2014. február 25-i e-mail-ben – utalva a [Jász-Plasztik munkatársa] részéről elhangzott kezdeményezésre – [Fe-Group munkatársa 1.] javaslatot tett arra, hogy a három vállalkozás személyesen is egyeztessen a konzorciumi szerződésről.
305. [Jász-Plasztik munkatársa] ügyfélmeghallgatásán tagadta, hogy bármilyen személyes megbeszélésre vonatkozó javaslatot tett volna. [Alcufer munkatársa 1.] pedig előadása szerint „valószínűleg” nem állt elő módosítási javaslattal. Megállapítható azonban, hogy a 2014. február 25-i e-mail, amely rajtaütesről származó korabeli közvetlen irati bizonyíték, mindkét nyilatkozattal ellentétes tartalmat hordoz, ezért az eljáró versenytanács nem tartja elfogadhatónak az eljárás alá vontak tagadó tartalmú nyilatkozatát.
306. A 2014. február 25-i e-mailhez csatolt konzorciumi szerződés újabb, ötödik változata szerint a hulladék begyűjtőknek csak az általuk gyűjtött ólomakkumulátor hulladék mennyiség 90 %-át kell átadniuk a Jász-Plasztik részére, a korábbi változatban szereplő teljes begyűjtött mennyiséggel szemben. A konzorciumi szerződés pedig kiegészül még egy további, egymás ólomakkumulátor begyűjtői piacainak meg nem támadására vonatkozó rendelkezéssel.
307. A 2014. február 25-i e-mailben javasolt személyes találkozó kapcsán ugyan [Fe-Group munkatársa 1.] még **2014. március 13-án**, majd **2014. március 27-én** is küld e-mailet, további, az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik között a konzorciumi szerződés tárgyában további kommunikáció nem azonosítható.
308. Kiemelendő azonban, hogy a 2014. április 4-re tervezett megbeszélést megelőzően, 2014. április 2-án, illetve 3-án még az Alcufer egyeztetéseket folytatott a konzorciumi szerződésről a Ventummal, valamint az Észak-dunántúli MÉH és az Észak-magyarországi MÉH eljárás alá vont vállalkozásokkal, azonban ezen egyeztetések eredménye az volt, hogy az Alcufer nem tartja fenn a konzorciumi szerződés iránti elköteleződését. Mindezekre tekintettel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vontak közötti akarategyezség 2014. március 27-ig bizonyíthatóan fennállt.
309. Az ezt követően született e-mailek, így például a 2014. október 30-ai Fe-Group belső e-mail arra tekintettel nem igazolja a jelen ügyben feltárt jogsértés további folytatását, mert az e-mail szerint [Fe-Group munkatársa 3.] és [Jász-Plasztik munkatársa] egymás közötti beszélgetése csak a kohó

próbaüzemének várható megvalósulására és időpontjára korlátozódott, más tartalmú egyeztetésre az e-mail szövegszerűen nem utal.

310. Az eljárás alá vontak azon hivatkozása, miszerint nem küldték meg jogász számára a konzorciumi szerződést, nem alkalmas a versenyjogi felelősség hiányának megállapítására, hiszen a versenyjogi szabályok, illetve a joggyakorlat nem követeli meg az eljárás alá vontak érvelésében szereplő ezen kritériumot a jogsértés megállapíthatóságához. Egyébként is megállapítható, hogy az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik részéről közvetlenül azok [személyes adat] vettek részt az egyeztetésekben, azaz a vállalkozáson belül a legfelsőbb döntési szint képviseltette magát a konzorciumi szerződésről folytatott tárgyalásokon.
311. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a konzorciumi szerződést az eljárás alá vontak nem írták alá. A joggyakorlat szerint ez irreleváns egy megállapodás létrejötte szempontjából, mert a versenyjogi értelemben vett akarategyezés létrejötte nem feltétlenül esik egybe a részleteket tartalmazó szerződés, polgári jogi megállapodás kidolgozásával és aláírásával, illetve a versenyjogi értelemben vett megállapodáshoz nem szükséges formai követelményeknek megfelelés.⁵⁸
312. Ezen túlmenően az eljárás alá vontak – a jogsértés ideje alatt 2013. június 26-a és 2014. március 27-e között – egy esetben sem jelezték az egyeztetésben részt vett másik fél számára, hogy a konzorciumban nem kívánnak részt venni, az anyagok megküldésével, illetve azok tartalmával nem értenek egyet, vagy azok nem felelnek meg a személyes, illetve telefonos megbeszéléseken elhangzottaknak. Ezzel szemben nyilatkozataik arra utalnak, hogy ilyen egyértelmű és az érintett másik fél tudomására hozott elhatárolódás nem történt a jogsértéssel érintett időszakban.
313. Az eljáró versenytanács szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a megállapodásban foglaltakat ténylegesen alkalmazták volna az eljárás alá vontak, hiszen a megállapodásban foglaltak alapvetően kötődnek a jászberényi kohó üzembe helyezésével kialakuló piaci helyzethez, így a kohó építésének elhúzódása miatt a megállapodás egyik fő elemének, az oda történő alapanyag beszállításnak a teljesítését eleve meg sem tudták megkezdeni. A rendelkezésre álló bizonyítékok nem igazolják, hogy az akkumulátor hulladék gyűjtési piaci szegmensre vonatkozó felosztást vagy a gyűjtőként fizetendő átvételi árak maximalizálását az eljárás alá vontak elkezdték volna önállóan, a kohó működésének megkezdésétől függetlenül megvalósítani. Nem releváns azonban a jogsértés megállapíthatósága szempontjából, hogy a megállapodást ténylegesen alkalmazták-e. A joggyakorlat megkülönbözteti ugyanis egymástól a versenykorlátozó megállapodás megkötését és annak végrehajtását.⁵⁹ Ugyanakkor a vizsgált konzorciumi szerződés sajátossága volt, hogy a megállapodás végrehajtása ezen piaci helyzet bekövetkeztéig nem is volt időszerű, hiszen a megállapodással az eljárás alá vontak még a kohó várható átadását jóval megelőzően elkezdték az egyeztetéseket annak érdekében, hogy a jövőbeli piaci helyzetre felkészüljenek. Erre tekintettel a megállapodás lényegi elemei eleve a kohó működését követően érvényesülhettek volna a gyakorlatban. A tervezett együttműködés hosszú távú jellegét az is mutatja, hogy a megállapodás egy még későbbi, a gyűjtői piaci szereplők számának csökkenése utáni piaci helyzetre irányadó elemet (felvásárlási árak csökkentése) is tartalmazott.

VII. 9. Az egységes, folyamatos és komplex jogsértés résztvevőinek felelőssége

314. Az egységes ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben egy vállalkozás részt vesz egy versenyellenes célú találkozón, a jogsértésért való felelőssége megállapítható.⁶⁰ Ezen túlmenően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint

⁵⁸ Lásd a Versenytanács Vj/74/2003. sz. ügyben hozott határozat 75. bekezdését

⁵⁹ A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának a Tpv-t.-vel kapcsolatos elvi jelentőségű döntései, 11.54. pont.

⁶⁰ C-235/92. P. Montecantini kontra Európai Bizottság [ECR 1999, I-4539] 177-181. pontok

„[...] amennyiben bizonyított, hogy egy vállalkozás versenytárs vállalkozások közötti versenyellenes találkozáson vett részt, e vállalkozás feladata annak bizonyítására alkalmas bizonyítékokat nyújtani, hogy a találkozáson történő részvétele mögött nem volt semmilyen versenyellenes szándék, bizonyítva, hogy versenytársainak jelezte, hogy a szóban forgó találkozókon az övéktől eltérő szándékkal vesz részt. Ahhoz, hogy a vállalkozás ilyen találkozáson való részvétele ne minősüljön valamely jogellenes kezdeményezés hallgatóságos jóváhagyásának, sem e kezdeményezés eredményéhez való csatlakozásnak, az szükséges, hogy a vállalkozás e kezdeményezéstől nyilvánosan elhatárolódjon oly módon, hogy a többi résztvevő úgy ítélje meg, hogy a vállalkozás véget vet a részvételének vagy, hogy a jogellenes kezdeményezést bejelentse a közigazgatási hatóságoknak.”⁶¹

315. Az Európai Bíróság megállapítása szerint

„Az EK 81. cikk (1) bekezdésének megsértése nem csupán egyetlen elkülönült aktussal valósulhat meg, hanem egy cselekménysorral, sőt folytatólagos magatartással is. Ezt az értelmezést nem vonja kétségbe az, hogy e cselekménysor vagy folytatólagos magatartás egy vagy több tényezője önmagában és elkülönülten véve is alkalmas a szóban forgó rendelkezés megsértésére. Amennyiben a különböző cselekmények a közös piacon az azonos versenyellenes cél miatt egy „egységes terv”-be illeszkednek, a Bizottság jogosult arra, hogy az e cselekményekért való felelősséget a jogsértés egészében való részvétel függvényében állapítsa meg.”⁶²

316. Pusztán az a tény, hogy a versenykorlátozásban résztvevő vállalkozások mindegyike a saját egyéni helyzetének megfelelő szerepet játssza a kartellben, nem zárja ki eleve a jogsértés egészéért történő felelősségre vonását, amely alatt olyan cselekedetek is értendők, amelyeket más résztvevő felek követtek el, de ugyanazon jogellenes célt és versenyellenes hatást szolgálnak. A luxemburgi Törvényszék ítélete szerint:

„Márpedig az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy amennyiben valamely vállalkozás egy több elemből álló versenyellenes jogsértésben olyan sajátos magatartással vesz részt, amely az EK 81. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozó célú megállapodásban vagy összehangolt magatartásban való részvételre enged következtetni, amelyek célja a jogsértés egészében való megvalósítása, ez a vállalkozás felelős lehet az ugyanazon jogsértés során a részvétele időtartama alatt a többi vállalkozás által folytatott magatartásért, amennyiben bizonyítást nyer, hogy tudott a többi vállalkozás jogsértő magatartásáról, vagy azt ésszerű módon feltételezhette volna, és hajlandó volt ennek kockázatát elfogadni.”⁶³

317. Mindezek alapján egy vállalkozás, amely egy közös jogellenes tevékenység résztvevője, amely hozzájárul a közös jogellenes céljuk megvalósulásához, egyenlő mértékben felel a jogsértés egészéért, más résztvevők ugyanazon jogsértés keretében elkövetett tevékenységéért. Az Európai Bíróság a Bizottság kontra Anic Partecipazioni ügyben hozott ítélete⁶⁴ szerint minden bizonnyal ez az az eset, amelyben megállapításra került, hogy a szóban forgó vállalkozás tudatában volt a másik

⁶¹ C-68/12. sz. Protimonopoly úrad Slovenskij republiky kontra Slovenska sporitelna a.s sz. ügyben 2013. február 7-én hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 27. pont

⁶² T-279/02. sz. Degussa AG kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. április 5-én hozott ítélet [EBHT 2006., II-897. oldal] 155. pont, Megjegyzés: EB C-266/06. sz. alatti eljárásban helyben hagyta.

⁶³ T-456/05. és T-457/05. sz. Gütermann AG és Zwicky & Co. AG kontra Európai Bizottság egyesített ügyekben 2010. április 28-án hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 45.-46., 50., 53. pontok

⁶⁴ C-49/92 P Commission vs. Anic Partecipazioni SpA [1999] ECR I-4125, para 83

résztevő jogsértő magatartásának, vagy ésszerűen előrelátta annak következményeit és ennek alapján felkészült arra, hogy vállalja a kockázatot.

318. Az Európai Bíróság a már többször hivatkozott Bizottság kontra Anic Partecipazioni ügyben is kifejezésre juttatta, az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdése szerinti megállapodások és összehangolt magatartások szükségszerűen számos vállalkozás együttműködéséből származnak. A kartellben résztvevő vállalkozások mind közös elkövetői a jogsértésnek, bár a részvételük eltérő formát ölthet az érintett piac sajátosságai, az egyes vállalkozások piaci pozíciója, a kitűzött cél és az implementáció választott vagy előirányzott módja alapján. Mindezek alapján a Tpv. 11. §-ának és az EUMSZ. 101. cikkének sérelmét egy elkülönült cselekedet, tettek sora vagy egy folytatólagosan tanúsított magatartás is előidézheti, amely interpretáció nem kifogásolható azon az alapon, hogy a kifogásolt cselekménysor vagy folyamatos magatartás egy vagy több eleme önmagában is sérti a Tpv. 11. §-át és az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdését.
319. Önmagában az a tény tehát, hogy minden vállalkozás a saját módján részese a jogsértésnek, nem elegendő ahhoz, hogy kizárja a felelősségét a teljes jogsértésért, amelybe olyan magatartások is beletartoznak, amelyek más résztvevő vállalkozásokhoz köthetők, de ugyanazt a versenyellenes célt vagy hatást szolgálják. Ezt a körülményt ugyanakkor mégis számításba kell venni a jogsértés súlyosságának mérlegelésekor, amennyiben megállapításra került, hogy a jogsértést elkövették a felek.

„Az ítélkezési gyakorlatból a versenyszabályok megsértésének jellege és az ennek okán kiszabott szankciók súlyának mértéke tekintetében az következik, hogy e jogsértések elkövetésének felelőssége személyes jellegű. Az EK 81. cikk (1) bekezdésében hivatkozott megállapodások és összehangolt magatartások ugyanis szükségszerűen több vállalkozás közreműködésének az eredményei, akik mindnyájan társelkövetők a jogsértésben, de a részvételük többek között az érintett piac jellemzőitől, az egyes vállalkozások e piacon betöltött pozíciójától, az elérendő céloktól és a választott vagy tervbe vett végrehajtási módoktól függően különböző formát ölthet. Mindazonáltal önmagában az a körülmény, hogy az egyes vállalkozások a rájuk jellemző sajátos formában vesznek részt a jogsértésben, nem elegendő ahhoz, hogy felelősségüket kizárják a jogsértés egészéért, beleértve azokat a magatartásokat, amelyeket gyakorlatilag más részt vevő vállalkozások hajtottak végre, de amelyeknek ugyanaz a versenyellenes célja vagy hatása.

Ily módon valamely vállalkozást akkor is felelősnek lehet tekinteni a teljes kartell miatt, ha bizonyított, hogy a kartellnek közvetlenül csak egy vagy néhány alkotó elemében vett részt, amennyiben egyfelől tudott, vagy tudnia kellett volna arról, hogy az az összejátszás, amelyben közreműködött, különösen több évig rendszeresen szervezett találkozók révén, olyan átfogó rendszerbe illeszkedett bele, amelynek célja a versenyfeltételek torzítása volt, és amennyiben másfelől ezen átfogó rendszer magában foglalta a kartell összes alkotóelemét. Hasonlóképpen, ha különböző vállalkozások eltérő szerepet játszottak a közös cél elérése érdekében, ez nem változtat a versenyellenes cél és így a jogsértés fennállásán, ha minden vállalkozás a saját szintjén hozzájárult e közös cél eléréséhez. [...]

Továbbá, az ítélkezési gyakorlat szerint elegendő, ha a Bizottság bizonyítja, hogy az érintett vállalkozás olyan találkozókon vett részt, amelyeken versenyellenes megállapodásokat kötöttek, anélkül hogy ezek ellen kifejezetten tiltakozott volna, ezzel kellőképpen bizonyítja az említett vállalkozás kartellben való részvételét. Amennyiben az ilyen találkozókon való részvétel bizonyított, e vállalkozás feladata olyan bizonyítékok bemutatása, amelyek alapján bizonyítható, hogy az említett találkozókon való részvétele minden versenyellenes szándékot nélkülözött, és bizonyítania kell, hogy ő tájékoztatta a versenytársait arról, hogy az e találkozókon való részvételi szándéka eltér az övétől. A fenti jogelvet azon indok alapozza meg, hogy amennyiben az adott vállalkozás úgy vett részt a hivatkozott találkozón, hogy annak

tartalmától nem határolódott el nyilvánosan, a többi résztvevő arra következtethetett, hogy annak eredményét jóváhagyja, és annak megfelelő magatartást fog tanúsítani. Ez érvényes abban az esetben is, ha valamely vállalkozás egyetlen megállapodás végrehajtásában vesz részt. Annak megállapítása tekintetében, hogy valamely vállalkozás részt vett-e ilyen megállapodásban, a Bizottságnak kell bizonyítania különösen azt, hogy a vállalkozás saját magatartásával hozzá kívánt járulni a valamennyi résztvevő által támogatott közös célokhoz, és tudomása volt a más vállalkozások által azonos célok elérése végett tervezett vagy ténylegesen megvalósított magatartásról, illetve azt, hogy e magatartást ésszerűen előre láthatta, és kész volt ennek kockázatát elfogadni.”⁶⁵

320. A joggyakorlat alapján az egységes és folyamatos jogsértés keretében a vállalkozás felelősségre vonható más kartelltagok cselekedeteiért, vagyis az egységes és folyamatos jogsértésért, amennyiben a más vállalkozások tervezett magatartásáról tudomással bírt illetve azt ésszerűen előre láthatta és kész volt ennek a kockázatát vállalni.

„Az is megtörténhet, hogy valamely vállalkozás csupán az egységes és folyamatos jogsértést képező versenyellenes magatartások egy részében vett közvetlenül részt, ám tudomása volt a más vállalkozások által azonos célok elérése végett tervezett vagy ténylegesen megvalósított magatartásról, illetve e magatartást ésszerűen előre láthatta, és kész volt ennek kockázatát elfogadni. Ebben a helyzetben a Bizottság arra is jogosult, hogy az egységes és folyamatos jogsértést képező versenyellenes magatartások összességéért fennálló felelősségét is betudja e vállalkozásnak.

[...] Az a tény ugyanis, hogy valamely vállalkozás nem vett részt a kartellt képező összes elemben, vagy hogy kisebb szerepet játszott azon aspektusaiban, amelyekben részt vett, irreleváns valamely jogsértés létezése megállapítására nézve, tekintettel arra, hogy ezeket a megfontolásokat csak a jogsértés súlyának értékelésekor és adott esetben a bírság megállapításakor kell figyelembe venni.”⁶⁶

321. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Tpvt. 76. § (1) bekezdés e) pontja alapján megállapítja, hogy az ALCUFER Ipari Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság, a FE-GROUP INVEST Vagyonkezelő, Tanácsadó és Nagykereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaság, és a JÁSZ-PLASZTIK Kft. egységes, komplex és folyamatos jogsértést követtek el, amikor 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig versenykorlátozó célú egyeztetéseket folytattak

- 1) a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának a három vállalkozás közötti felosztásáról,
- 2) olyan árrendszer kialakításáról, amely a Jász-Plasztik által alkalmazandó felvásárlási árak közös meghatározására vonatkozott, valamint az ALCUFER Kft. és a FE-GROUP INVEST Zrt. számára kedvező, míg a megállapodásban nem részes vállalkozások számára hátrányos, valamint
- 3) a konzorciumi szerződésben foglaltak ellenőrzése érdekében üzleti titoknak minősülő, egyedi mennyiségi, árazási és szállítási költségre vonatkozó adatok cseréjéről.

322. Ezen egységes, folyamatos, komplex jogsértés az eljáró versenytanács szerint a Tpvt. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjaiba, illetve a Tpvt. 11. § (1) bekezdésében előírt tilalomba ütközik,

⁶⁵ T-452/05. sz. Belgian Sewing Thread (BST) NV kontra Európai Bizottság ügyben 2010. április 28-án hozott ítélet [EBHT-ban még nincs közzétéve] 31.-33., 37. pontok

⁶⁶ C-441/11. P. Európai Bizottság kontra Verhuizingen Coppens NV ügyben 2012. december 6-án hozott ítélet [EBHT-ban még nem tették közzé] 43. és 45. pontok

valamint sérti az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdését, illetve annak a) és c) pontjaiban foglalt tilalmat. Az eljárás alá vontak felelősségét az eljáró versenytanács az alábbiak szerint részletezi:

VII. 9. 1. Az Alcufer felelőssége

323. Az Alcufer részese volt az ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére irányuló konzorciumi szerződés kialakítását célzó egységes, folyamatos és komplex jogsértésnek, amelybe [Alcufer munkatársa 1.] kapcsolódott be a 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig tartó időszakban. A 2013. június 26-ai e-mail bizonyítja, hogy az Alcufer a 2013. július 2-i megbeszélést megelőzően is részese volt a konzorciumi szerződést érintő egyeztetéseknek, kifejezetten reagált a számára 2013. augusztus 27-én megküldött konzorciumi szerződésre, amelynek szövegezésére a korábbi minden résztvevő egyetértését bíró alapvetések szerint került sor, majd 2013. október 1-jén részt vett annak megbeszélésén. 2013 novemberében módosítási javaslatokat tett a Fe-Group felé a konzorciumi szerződéssel kapcsolatban, amelyek a 2013. november 12-i e-mailhez csatoltan kerültek megküldésre a felek között. A 2014. január 7-i e-mailt megkapva értesült a [Fe-Group munkatársa 1.] és a [Jász-Plasztik munkatársa] közötti egyeztetésről, amelyhez a 2014. február 25-i e-mail szerint az Alcufer ismét módosítási javaslatokat fűzött. Az Alcufer a 2014 márciusában vagy áprilisában tartandó konzorciumi megbeszélésre is kapott meghívást, ugyanakkor az eljárás alá vontak közötti akarategyezés a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint 2014. március 27-ig állapítható meg.
324. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Tpv. 76. § (1) bekezdés e) pontja alapján megállapítja, hogy az Alcufer a többi eljárás alá vonttal egységes, komplex és folyamatos jogsértést követett el, amikor 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig versenykorlátozó célú egyeztetéseket folytattak
- 1) a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának a három vállalkozás közötti felosztásáról,
 - 2) olyan árrendszer kialakításáról, amely a Jász-Plasztik által alkalmazandó felvásárlási árak közös meghatározására vonatkozott, valamint az ALCUFER Kft. és a FE-GROUP INVEST Zrt. számára kedvező, míg a megállapodásban nem részes vállalkozások számára hátrányos, valamint
 - 3) a konzorciumi szerződésben foglalt ellenőrzése érdekében üzleti titoknak minősülő, egyedi mennyiségi, árazási és szállítási költségre vonatkozó adatok cseréjéről.
325. Az Alcufer ezen egységes, folyamatos, komplex jogsértésben való részvétele az eljáró versenytanács szerint a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjaiba, illetve a Tpv. 11. § (1) bekezdésében előírt tilalomba ütközik, valamint sérti az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdését, illetve annak a) és c) pontjaiban foglalt tilalmat.

VII. 9. 2. A Fe-Group felelőssége

326. A Fe-Group részese volt az ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére irányuló konzorciumi szerződés kialakítását célzó egységes, folyamatos és komplex jogsértésnek, amelybe [Fe-Group munkatársa 1.] és [Fe-Group munkatársa 2.] kapcsolódott be a 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig tartó időszakban.
327. A 2013. június 26-ai e-mail bizonyítja, hogy a Fe-Group a 2013. július 2-i megbeszélést megelőzően is részese volt a konzorciumi szerződést érintő egyeztetéseknek, majd a 2013. július 2-i megbeszélésen elhangzottak alapján előkészítette és megszövegezte a konzorciumi szerződést, amelyet több alkalommal megvitatt az Alcuferrel és a Jász-Plasztikkal, személyesen vagy telefonos megbeszélés formájában. Az eljárás alá vontak által javasolt módosításokat átvezetve e-mailben megküldte az Alcufernek és a Jász-Plasztiknak a konzorciumi szerződés aktuális változatait. (a 2013. augusztus 27-i, 2013. október 2-i, 2013. október 9-i, 2013. november 12-i 2014. január 7-i és 2014. február 25-i e-mail). Ugyanakkor az eljárás alá vontak közötti akarategyezés a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint 2014. március 27-ig állapítható meg.
328. A Fe-Group 2016. május 31-én postára adott, Vj/2-126/2015. sz. beadványában a Tpv. 73/A. § (3) bekezdése szerinti egyezségi nyilatkozatot nyújtott be a Tpv. 73/A. § (2) bekezdése szerinti közös álláspontnak megfelelően.
329. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Tpv. 76. § (1) bekezdés e) pontja alapján megállapítja, hogy a Fe-Group a többi eljárás alá vonttal egységes, komplex és folyamatos jogsértést követett el, amikor 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig versenykorlátozó célú egyeztetéseket folytattak
- 1) a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának a három vállalkozás közötti felosztásáról,
 - 2) olyan árrendszer kialakításáról, amely a Jász-Plasztik által alkalmazandó felvásárlási árak közös meghatározására vonatkozott, valamint az ALCUFER Kft. és a FE-GROUP INVEST Zrt. számára kedvező, míg a megállapodásban nem részes vállalkozások számára hátrányos, valamint
 - 3) a konzorciumi szerződésben foglalt ellenőrzése érdekében üzleti titoknak minősülő, egyedi mennyiségi, árazási és szállítási költségre vonatkozó adatok cseréjéről.
330. A Fe-Group ezen egységes, folyamatos, komplex jogsértésben való részvétele az eljáró versenytanács szerint a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjaiba, illetve a Tpv. 11. § (1) bekezdésében előírt tilomba ütközik, valamint sérti az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdését, illetve annak a) és c) pontjaiban foglalt tilalmat.

VII. 9. 3. A Jász-Plasztik felelőssége

331. A Jász-Plasztik részese volt az ólomakkumulátor hulladék gyűjtésére irányuló konzorciumi szerződés kialakítását célzó egységes, folyamatos és komplex jogsértésnek, amelybe [Jász-Plasztik munkatársa] kapcsolódott be a 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig tartó időszakban.
332. A 2013. június 26-ai e-mail bizonyítja, hogy a Jász-Plasztik a 2013. július 2-i megbeszélést megelőzően is részese volt a konzorciumi szerződést érintő egyeztetéseknek, majd a Jász-Plasztik a 2013. július 2-i megbeszélést követően, 2013. október 1-jén ismét részese volt egy, a konzorciumi szerződéssel kapcsolatos megbeszélésnek. A számára 2013. október 2-án e-mailben is megküldött konzorciumi szerződést véleményezte, amelyet a 2013. október 9-i e-mail igazol. 2013. november 12-én megkapta a konzorciumi szerződés újabb változatát, amelyet 2013. december 21-én, majd 2014. február 22-én személyesen is megvitatt a Fe-Groupal. A Jász-Plasztik módosítási javaslatát a 2014. január 7-i, valamint a 2014. február 25-i e-mailekben is

megjelentek. A Jász-Plasztik a 2014 márciusában vagy áprilisában tartandó konzorciumi megbeszélésre is kapott meghívást, ugyanakkor az eljárás alá vontak közötti akaratgyezség a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint 2014. március 27-ig állapítható meg.

333. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Tpv. 76. § (1) bekezdés e) pontja alapján megállapítja, hogy a Jász-Plasztik a többi eljárás alá vonttal egységes, komplex és folyamatos jogsértést követett el, amikor 2013. június 26-tól 2014. március 27-ig versenykorlátozó célú egyeztetéseket folytattak
- 1) a savas ólom akkumulátorok magyarországi begyűjtési piacának a három vállalkozás közötti felosztásáról,
 - 2) olyan árrendszer kialakításáról, amely a Jász-Plasztik által alkalmazandó felvásárlási árak közös meghatározására vonatkozott, valamint az ALCUFER Kft. és a FE-GROUP INVEST Zrt. számára kedvező, míg a megállapodásban nem részes vállalkozások számára hátrányos, valamint
 - 3) a konzorciumi szerződésben foglalt ellenőrzése érdekében üzleti titoknak minősülő, egyedi mennyiségi, árazási és szállítási költségre vonatkozó adatok cseréjéről.
334. A Jász-Plasztik ezen egységes, folyamatos, komplex jogsértésben való részvétele az eljáró versenytanács szerint a Tpv. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontjaiba, illetve a Tpv. 11. § (1) bekezdésében előírt tilomba ütközik, valamint sérti az EUMSz. 101. cikk (1) bekezdését, illetve annak a) és c) pontjaiban foglalt tilalmat.

VII. 9. 4. Az Észak-dunántúli MÉH és az Észak-magyarországi MÉH felelőssége

335. Az eljáró versenytanács az Alcufer esetében a Tpv. 78. § (5) bekezdésének alkalmazásával határozatának rendelkező részében nevesítette az Észak-dunántúli MÉH és az Észak-magyarországi MÉH eljárás alá vontakat a velük egy vállalkozáscsoportba tartozó, jelen eljárásban elmarasztalt Alcufer eljárás alá vonttal szemben kiszabott bírság mögöttes felelőseként annak érdekében, hogy az elsődleges kötelezett nem fizetése esetén majdani végzésében egyetemlegesen kötelezze őket a bírság, illetve annak be nem hajtott részének megfizetésére. Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. § (5) bekezdése alapján történő nevesítés esetében figyelemmel volt a Kúria Kfv.III.37.690/2013/9. sz. ítéletében foglaltakra, amely szerint *„az alapeljárásban a mögöttes felelős vállalkozásoknak ügyfélként szerepelniük kell, hogy védekezési jogukkal élni tudjanak és jogorvoslati joguk érvényesüljön.”*
336. Az eljáró versenytanács szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az Észak-dunántúli MÉH valamint az Észak-magyarországi MÉH nem voltak közvetlen részesei a jelen feltárt egységes, folyamatos komplex kartelljogsértésnek.

VII. 10. A mentesülés

337. Az eljáró versenytanács szerint az eljárás alá vontak jogsértése nem minősül csekély jelentőségűnek, mert az érintett piacon a kartellban résztvevő eljárás alá vontak piaci részesedése meghaladja a de minimis eléréséhez szükséges küszöbértéket, valamint az eljárás alá vontak jogsértése versenytársak közötti áröngzítésnek és piacfelosztásnak minősül, melyre tekintettel az eljárás alá vontak egységes, folyamatos és komplex jogsértésének csekély jelentőségű mivolta eleve nem állapítható meg.
338. Mind a magyar, mind az uniós joggyakorlat értelmében a mentesség alkalmazása négy konjunktív feltétel teljesülésétől függ. Szükséges, hogy az érintett megállapodás egyrészt hozzájáruljon az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, másodrészt hogy lehetővé tegye a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből, harmadrészt hogy az érintett vállalkozásokra ne rójon olyan korlátozásokat,

amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek, és negyedrészt hogy ne tegye lehetővé ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.⁶⁷

972. A Tpv. 17. §-a szerint mentesül a 11. §-ban foglalt tilalom alól a megállapodás, ha
- a) az hozzájárul a termelés vagy a forgalmazás ésszerűbb megszervezéséhez, vagy a műszaki vagy a gazdasági fejlődés előmozdításához, vagy a környezetvédelmi helyzet vagy a versenyképesség javulásához;
 - b) a megállapodásból származó előnyök méltányos része a fogyasztóhoz, illetve az üzletfélhez jut;
 - c) a gazdasági verseny velejáró korlátozása vagy kizárása a gazdaságilag indokolt közös célok eléréséhez szükséges mértéket nem haladja meg; és
 - d) nem teszi lehetővé az érintett áruk jelentős részével kapcsolatban a verseny kizárását.
973. Az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése szerint az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor a vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:
- a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;
 - b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.
974. A mentesülés konjunktív feltételei fennállásának bizonyítása azt terheli, aki a mentesülésre hivatkozik. A jelen versenyfelügyeleti eljárásban az eljárás alá vontak hivatkoztak a mentesülési feltételek teljesülésére, ugyanakkor a mentesülési feltételek teljesülését nem bizonyították, a vonatkozó érvek pusztán a hivatkozás szintjén maradtak. A töretlen bírói gyakorlat szerint

„A Tpv. 17. §-ában foglalt mentesülési körülményekkel kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság - az eljárás az első- és másodfokú bíróságokhoz hasonlóan - megállapította, hogy az itt foglalt, a 11. §-ban rögzített tilalom alóli mentesülési esetek bizonyítására, illetve az ezzel kapcsolatos kérelem előterjesztésére a Tpv. 20. §-ának rendelkezése alapján az köteles, aki a mentesülésre hivatkozik.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint önmagában a mentesülés eseteinek említése a perben előterjesztett kérelmek során nem teszi lehetővé, hogy a felperes a Tpv. 17. §-a alapján a kartell-tilalom alól mentesüljön.”⁶⁸

339. Az eljáró versenytanács tekintettel arra, hogy a Tpv. 17. §-a és az EUMSZ. 101. cikk (3) bekezdése tartalmilag és érdemében azonos szabályozást tartalmaz, együttesen értékeli az eljárás alá vontak hivatkozásait.

340. Az eljárás alá vontak közül az Alcufer és a Jász-Plasztik hivatkozott a mentesülési feltételek teljesülésére, alapvető érvük az volt, hogy hulladékgyűjtési szabályozás által elismert közelség elve alapján a felek közötti konzorciális együttműködés környezetvédelmi célokat követ és a szinergiák terén megvalósuló együttműködés gazdasági hatékonyságnövekedéssel is jár. Ezen túlmenően számos versenytárs piaci jelenlétére és az erős piaci versenyre is hivatkoztak.

⁶⁷ 43/82. és 63/82. sz., VBVB és VBBB kontra Bizottság egyesített ügyekben 1984. január 17-én hozott ítélet [EBHT 1984., 19. o.] 61. pontja

⁶⁸ A Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.236/2009/11. sz. ítélete a Vj-20-2005. sz. ügyben.

341. Az eljáró versenytanács előjáróban leszögezi, az a körülmény, hogy egy megállapodás adott esetben környezetvédelmi célokat is követ, önmagában nem alkalmas a versenyjogi felelősség eliminálására.
342. A jelen ügyben a mentesülésre hivatkozó eljárás alá vontak nem mutatták be, ily módon nem is igazolták, hogy a környezetvédelmi célok miként hatnak ki a konzorciumi szerződés versenykorlátozó rendelkezéseinek érvényesülésére, tételesen milyen szempontból képviselnek olyan mértékű előnyt, hatékonyságot, amely versenyjogi mentesüléshez vezethetne. A megállapodásból származó előnyök fogyasztókhöz történő eljutása kapcsán az eljárás alá vontak konkrétumokkal egyáltalán nem alátámasztott általánosságokra hivatkoztak, amelyekből okszerűen nem volt levezethető, hogy az eljárás alá vontak által a konzorciumi szerződés révén elérendő előnyökből a fogyasztók is részesedtek volna. Ugyanígy nem mutatták be, ily módon nem is igazolták, hogy a konzorciumi szerződésben testet öltő versenykorlátozás gazdaságilag indokolt közös célok eléréséhez szükséges mértéket nem haladja meg. Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben a konzorciumi szerződés kőkemény versenykorlátozásnak minősülő piacfelosztást és árrögzítést tartalmazott, a mentesülés utolsó feltétele a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján szintén nem teljesült, mert az eljárás alá vontak terhére rótt versenykorlátozás az érintett áruk jelentős részével kapcsolatban a verseny kizárására alkalmas.
343. Az eljáró versenytanács utal arra, hogy az eljárás alá vontak részéről elsődlegesen mentesülési hivatkozásként megfogalmazott környezetvédelmi érvet ugyan a mentesüléshez nem tartja elegendőnek, azonban a bírság kiszabása során a verseny veszélyeztetése körében az eljárás alá vontak javára értékeli ezen körülményt, továbbá a konzorciumi szerződés tisztán vertikális rendelkezései értékelése során a részleges megszüntetés keretében is az eljárás alá vontak javára vette figyelembe.

VII. 11. A megszüntetés

344. A jelen ügyben vizsgált konzorciumi szerződés a Magyarországon begyűjtött savas ólom akkumulátorok értékesítése során az azokat feldolgozó külföldi vállalkozások értékesítésből kizárásával kapcsolatban azt tartalmazta, hogy a két meghatározó magyarországi akkumulátor hulladékgyűjtő vállalkozás, a Fe-Group és az Alcufer hozzájárult volna a Jász-Plasztik jászberényi kohójának alapanyag ellátásához. Ennek érdekében deklarálták, hogy az ólomakkumulátor hulladékot elsődlegesen, illetve legalább 90 %-ban kizárólag a Jász-Plasztiknak értékesítik, nem más tagállamban működő („külföldi”) kohó felé. A Jász-Plasztik pedig garantálta volna az Alcufer és a Fe-Group által gyűjtött ólomakkumulátor hulladék átvételét, illetve vállalta volna, hogy kizárólag a konzorciumi tagoktól vesz át ólomakkumulátor hulladékot. A konzorciumi szerződés 3) a) pont (4) bekezdése szövegszerűen ezen rendelkezéseket tartalmazta.
345. Előjáróban kiemelendő, hogy a Bizottság 330/2010/EU rendelete (2010. április 20.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról (uniós vertikális csoportmentességi rendelet) 2. cikk (4) bekezdése értelmében, valamint a vertikális megállapodások egyes csoportjainak a versenykorlátozás tilalma alóli mentesítéséről szóló 205/2011. (X. 7.) Korm. rendelet (magyar vertikális csoportmentességi rendelet) 2. § (4) bekezdése alapján a konzorciumi szerződés nem tartozik a csoportmentesség alá arra tekintettel, mert a Jász-Plasztik az ólomakkumulátor hulladék begyűjtése terén versenytársa az Alcufernek és a Fe-Groupnak, ezért nem tartozik a csoportmentesség alá tartozó kivételi körbe. Az eljáró versenytanács leszögezi, önmagában az a körülmény, hogy a konzorcium szerződés „tisztán” vertikális, kizárólagossági kikötést tartalmazó rendelkezései a fentiek szerint nem tartoznak a csoportmentesség alá, nem jelenti egyidejűleg azt, hogy ezen kikötések vonatkozásában azok jogsértő jellege mellett törvényi vélelem szólna.

346. A jelen ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az eljáró versenytanács arra tekintettel nem tartja megállapíthatónak a jogsértést a konzorciumi szerződés ezen kikötései vonatkozásában, mert a jelen ügyben feltárt jogsértéssel érintett földrajzi piac szélesebb a nemzetinél és a Jász-Plasztik kizárólagossági kikötéssel érintett versenytársai olyan külföldi vállalkozások, amelyek esetében a piaci helyzetük, erejük, kapacitásaik stb. nem került részletesen feltárára, amelyhez a konzorciumi szerződés környezetvédelmi célok kiváltására való alkalmassága is hozzájárul, így az eljárás e téren történő további folytatásától sem várható olyan eredmény, amely e tekintetben további vizsgálati cselekményeket indokolna.
347. Mindezekre tekintettel az eljáró versenytanács a Ket. 31. § (1) bekezdés i) pontjának alkalmazásával az eljárás alá vontak magatartásának a Tptv. 11. § (2) bekezdés c), g) pontja valamint az EUMSZ. 101. cikk (1) bekezdés d) pontja alapján történő vizsgálata vonatkozásában a versenyfelügyeleti eljárást megszüntette.

VIII.

A jogkövetkezmény

348. Az eljáró versenytanács a fentebb ismertetett jogsértés miatt a Tptv. 76. § (1) bekezdés k) pontjának alkalmazásával a Tptv. 78. §-a alapján bírságot szab ki az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik eljárás alá vontakkal szemben.
349. Az eljáró versenytanács a Tptv. 78. §-a szerinti bírságkiszabás során a Tptv. rendelkezésein túlmenően a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének 1/2012. Közleményét (a továbbiakban: Bírságközlemény) veszi alapul az eljárás alá vontak esetében, amely közleményt az 5/2014. és a 3/2015. sz. közlemény módosított.
350. A Bírságközlemény 3. pontja értelmében a közlemény „azokat a jogszabály által meghatározott szempontokat részletezi, amelyek alapján a GVH meghatározza a Tptv. 11. és 21. §-ában, valamint az Európai Unió Működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ.) 101. és 102. cikkében [korábban: a Európai Közösséget létrehozó szerződés (EKSz.) 81. és 82. cikke] meghatározott – a versenykorlátozó megállapodásokra és összehangolt magatartásokra (a továbbiakban együtt: versenykorlátozó megállapodások), valamint a gazdasági erőfölénnyel való visszaélésre vonatkozó – tilalmak érvényesítését szolgáló eljárásokban kiszabott bírság mértékét”.
351. A Bírságközlemény 4. és 5. pontja szerint „a Tptv. 78. §-a rendelkezik a GVH által kiszabható érdemi versenyfelügyeleti bírságról. A Tptv. 78. § (3) bekezdése példalózó felsorolást tartalmaz a bírság kiszabása során értékelendő körülményekről, így e rendelkezés nem zárja ki egyéb szempontok figyelembe vételét.⁶⁹ A felsorolt körülmények mindegyikének értékelése, figyelembe vétele nem szükséges minden esetben, csak akkor, ha az eset releváns körülményei közé tartozik.⁷⁰ A közlemény bemutatja a bírság kiszabásának menetét, szempontjait, azok tartalmát és egymáshoz viszonyított súlyát, megadva ezáltal a bírság kiszámításának módszerét”.
352. A Bírságközlemény 6. pontja szerint „kivételes esetekben előfordulhat az is, hogy az ügy speciális körülményeire tekintettel a módszer nem, vagy csak részben alkalmazható. Ilyen esetekben a GVH eltér a közleményben foglaltaktól, melynek indokait az eljáró versenytanács határozatának bírságot indokoló része tartalmazza”⁷¹.
353. A Bírságközlemény 9. pontja szerint a „bírság meghatározása többlépcsős eljárás: a GVH először egy, a jogsértő vállalkozás által az érintett piacon elért forgalomból, illetve vállalkozások társulása

⁶⁹ Lásd a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.453/2009/5. számú ítéletét (Vj-114/2007.).

⁷⁰ Lásd a Fővárosi Bíróság 7.K. 32.143/2004/7. számú ítéletét (Vj-16/2004.)

⁷¹ Lásd az 1392/B/2007 AB határozat III. fejezetét. A GVH ily módon megfelel a Legfelsőbb Bíróság által rögzített azon követelménynek, mely szerint az egyedi ügyben különleges releváns körülmények felmerülése esetén az egyedi határozat a közleménytől eltérhet, ennek azonban az egyediesítés indokául szolgáló körülmény feltüntetése mellett részletes indokát kell adni. (Lásd a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.497/2010/14. számú végzését (Vj-102/2004.)

által a tagok tevékenységével kapcsolatosan elkövetett jogsértés esetén a tagok érintett piaci forgalmának összegéből (releváns forgalom) kiinduló alapösszeget határoz meg, amelyet további szempontok figyelembevételével több lépésben módosíthat”.

354. A Bírságközlemény 12. pontja értelmében a „bírság meghatározásakor figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülmények nem közvetlenül a közleményben foglalt módszer alkalmazásából adódó bírságösszeget módosítják, hanem az alapösszeg meghatározása során komplex módon, az alább ismertetett mérlegelési szempontok körében kerülnek figyelembe vételre úgy, hogy a súlyosító körülmények megléte a végül kialakuló bírságösszeg növekedésének irányába (például egy adott szemponthoz tartozó pontszám növekedése révén), míg az enyhítő körülmények megléte a csökkenés irányába hat. Súlyosító körülmények hiánya önmagában nem minősül enyhítő körülménynek”.
355. Az eljáró versenytanács a bírságkiszabás során a bírság meghatározásának első fázisaként az alapösszeget határozza meg, amelyet ezt követően a Bírságközlemény alapján a jelen ügyben feltárt egyedi körülményekre, tényekre tekintettel korrigál.
356. A Bírságközlemény szerint az alapösszeget az eljáró versenytanács a jogsérelem súlya, és a jogsértő vállalkozásnak a jogsértéshez való viszonyulása alapján határozza meg. A GVH nagyobb jelentőséget tulajdonít a jogsérelem súlyának, ezért az a számítás során 60 pont súllyal esik latba, míg a vállalkozás viszonyulása a jogsértéshez 40 pontnyi súlyt képvisel. Az alapösszeg kiszámításakor az eljáró versenytanács a releváns forgalom 10%-ából indul ki, ami azt jelenti, hogy az elképzelhető legsúlyosabb esetben – 100 pont elérése esetén – az alapösszeg éppen megegyezik a releváns forgalom 10%-ával. Az alapösszeg a kapott pontszámok összege osztva ezerrel és szorozva a releváns forgalom összegével.

VIII. 1. A releváns forgalom

357. Az eljáró versenytanács releváns forgalomnak az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik eljárás alá vontak esetében a jogsértés idején elért, időarányosított, az ólomakkumulátorokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységből származó nettó árbevétel vette figyelembe, amely forgalomba nemcsak az ólomakkumulátor hulladék értékesítésből elért magyarországi, hanem a külföldről származó bevételt, valamint a begyűjtői díjakból származó bevételt is beleszámította. Az eljáró versenytanács a töredékév vonatkozásában az adott évre megadott teljes forgalmat arányosította oly módon, hogy a teljes évi forgalmat 12-vel elosztotta és a töredékév jogsértéssel érintett hónapjainak számával megszorozta az ily módon kapott összeget. Ennek eredményeként az eljárás alá vontak időarányosított releváns forgalma az alábbi táblázatban szemléltetett módon alakult:

Eljárás alá vont	2013. évi forgalom (árbevétel+begyűjtői díj Ft-ban)	2014. évi forgalom (árbevétel+begyűjtői díj Ft-ban)	Időarányosított releváns forgalom összesen Ft-ban
Alcufer	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]
Fe-Group	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]
Jász-Plasztik	[üzleti titok]	[üzleti titok]	[üzleti titok]

VIII. 2. A jogsérelem súlya

358. A jogsérelem súlyának mérlegelése keretében az eljáró versenytanács a Bírságközlemény szerint két dolgot vizsgál: a verseny veszélyeztetését és a jogsértés piaci hatását. Mindkét tényező esetében maximum 30 pont adható.

359. A verseny veszélyeztettségének megítélésekor szerepet játszik, hogy az adott magatartás természeténél fogva, a verseny milyen fokú csökkenésével fenyeget, esetleg fenyeget-e a verseny teljes megszűnésével. A verseny veszélyeztettségének keretében vizsgálendő továbbá, hogy a magatartás az adott eset körülményei szerint fontosabb, illetve meghatározó versenyméretű (pl. árverseny, minőségi verseny, innovációs verseny) közül melyeket érinti, esetleg valamennyit érint-e.
360. Az eljáró versenytanács által megállapított egységes, komplex, folyamatos jogsértés, horizontális jogsértésnek minősül, amely az áröngzés és piacfelosztás révén kókemény kartellnak minősül. Ezen jogsértés jelentős mértékben alkalmas a gazdasági verseny korlátozására. Az eljárás alá vontak jogsértése az árverseny dimenzióját érintette. Az eljárás alá vontak jogsértése az áröngzés és a piacfelosztás révén a legsúlyosabb kartelljogsértések közé sorolandók, ugyanakkor a vizsgált konzorciumi szerződés tervezetének vertikális része vonatkozásában az eljáró versenytanács nem állapított meg jogsértést. Ezért azon körülményt, miszerint nem a teljes konzorciumi szerződéssel összefüggő egyeztetések minősültek jogsértőnek, figyelemmel annak környezetvédelmi szempontjaira is, az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak javára vette figyelembe. Mindezekre tekintettel az eljáró versenytanács a verseny veszélyeztetését az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik esetében egyaránt 18 pontra értékelte.
361. A jogsértés piaci hatása körében az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak piaci helyzetére helyezte a hangsúlyt, valamint figyelembe vette az eljárás alá vontak piaci erejét meghatározó egyéb körülményeket (pl. a piac támadhatósága), és a releváns piac, a termék és a vevők egyéb jellemzőit (a vevők számára alapvető fontosságú termékről van-e szó, érintett-e valamilyen különösen sebezhető vevői csoport, van-e más piacok irányában tovagyűrűző hatás). A piaci hatás értékelése során nemcsak az eljárás időpontjában már ténylegesen bekövetkezett piaci hatást, hanem a jogsértés valószínűsített hatását is értékeli az eljáró versenytanács. E körben értékeli az eljáró versenytanács, hogy a jogsértés milyen mértékben valósult meg.
362. A bírságközlemény értelmében az eljáró versenytanács nagyobb súllyal veszi figyelembe az eljárás alá vontak együttes piaci részesedését. A jogsértésben részes eljárás alá vontak a legnagyobb piaci szereplői az ólomakkumulátor hulladék gazdálkodásának piaca magyarországi szegmensének, együttes piaci részesedésük meghatározó a magyar piaci szegmens vonatkozásában a teljes vizsgált időszakban.
363. Megállapítható, hogy a versenykorlátozás a vevők számára fontos termékek tekintetében történt, hiszen az ólomakkumulátor hulladékok nélkülözhetetlen alapanyagot képeznek a kohók számára. A piaci hatás körében az eljárás alá vontak esetében értékeli az eljáró versenytanács, hogy a konzorciumi szerződéssel összefüggő jogsértést az eljárás alá vontak nem hajtották végre, amely tény az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak javára vett értékelt oly módon, hogy e vonatkozásban 0 pontot adott az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik eljárás alá vontaknak.
364. Mindezekre tekintettel az eljáró versenytanács a jogsértés piaci hatását – a felek együttes piaci részesedésére tekintettel – az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik esetében egyaránt 12 pontra értékelte.

VIII. 3. Viszonyulás a jogsértéshez

365. Az alapösszeg kiszámításának további tényezője a vállalkozások viszonyulása a jogsértéshez. Ennek megítélése során az eljáró versenytanács az esetleges tevőleges jóvátételt, a vállalkozások magatartásának felróhatóságát, egyéb, a jogsértéshez való viszonyulást befolyásoló tényezőket, valamint a jogsértésben betöltött szerepet veszi figyelembe. Ennek keretében a jogsérelem súlya alapján adódó pontszám maximum 40 ponttal növekedhet vagy csökkenhet.

366. A Bírágközlemény szerint felróható az adott magatartás, ha az eltér a társadalmilag általában elvárható és elfogadott magatartástól. Felróhatóság abban az esetben állapítható meg, ha az eljárás alá vont fél a magatartásának jogsértő voltával tisztában volt, illetve ha ez tőle elvárható lett volna.
367. Az eljáró versenytanács az eljárás alá vontak magatartását egyaránt közepesen súlyosan felróhatónak értékelte, hiszen a magyar piaci szegmens vonatkozásában, jelentős súlyú gazdasági szereplőként elvárható volt velük szemben a társadalom értékítéletének megfelelő, a versenyjogi szabályokat megfelelően szem előtt tartó piaci magatartás tanúsítása. Mindezek tekintetével az eljáró versenytanács a felróhatóság körében 20 pontot adott az Alcufer, a Fe-Group és a Jász-Plasztik eljárás alá vontaknak.
368. A Bírágközlemény szerint az eljárás alá vontak jogsértésben betöltött szerepének mérlegelése a versenyt korlátozó megállapodások és a közös erőfőlényvel való visszaélések esetén releváns. A megállapodásokban résztvevők ugyanis gyakran eltérő szerepet játszanak, így lehetnek egyesek a megállapodásnak szervezői, vezetői, magatartásukkal aktívan hozzájárulva a megállapodás működéséhez és fennmaradásához.
369. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látta bizonyítottnak egyetlen eljárás alá vont esetében sem a szervező szerepet. A Fe-Group esetében a rendelkezésre álló bizonyítékok a szervező szerepet arra tekintettel nem támasztják alá, mert mind az Alcufernek és a Jász-Plasztiknak küldött közvetlen e-mail bizonyítékok, mind a Fe-Group belső levelezését képező e-mailek értelmében, valamint a konzorciumi szerződés azon koncepciója alapján, miszerint a konzorciumot a tagok rotációs alapon, felváltva vezetik, a Fe-Group adminisztratív értelemben vett közvetítő szerepet játszott a konzorciumi szerződés szövegezése során, mivel rajtaütésről származó hiteles irati bizonyítékok igazolják, hogy sem a konzorciumi szerződés koncepcióját, sem annak módosításait nem egyedül, hanem az Alcuferrel és a Jász-Plasztikkal előzetesen egyeztetve, az ő észrevételeik alapján szövegezte, illetve vezette át a Fe-Group. Az Alcufer és a Jász-Plasztik ezzel ellentétes előadását a rendelkezésre álló, hiteles irati bizonyítékok nem igazolták, ezért az eljáró versenytanács nem fogadta el az eljárás alá vontak ezen álláspontját.
370. A Bírágközlemény szerint a bírságot csökkentő tényezőként vehető figyelembe a tevőleges jóvátétel illetve az együttműködés. A GVH az olyan magatartást tekinti tevőleges jóvátételnek, amikor a jogsértő vállalkozás elismeri jogsértését és a jogsértés negatív hatásait reparálja, vagy ezt vállalja. A GVH figyelembe veszi továbbá a vállalkozás eljárás során tanúsított magatartását, így különösen az együttműködést. Az együttműködés körében ugyanakkor az adatszolgáltatás nem minősül a törvényi kötelezettségen túlmutató mértékű olyan enyhítő körülménynek, mely csökkenti a bírság összegét. Enyhítő körülmény az olyan mértékű közreműködés, amely a jogsértés felderítésének eredményességét szolgálja. A versenyfelügyeleti eljárás során egyetlen eljárás alá vont sem tanúsított olyan magatartást, amely kapcsán tevőleges jóvátétel vagy a kifejtett értelemben vett együttműködés lett volna megállapítható.
371. Az eljáró versenytanács szerint a jogsértés megítélése során nem azonosított olyan külső tényezőket, amelyek az eljárás alá vontak vonatkozásában értékelnie kellett volna. Az eljáró versenytanács mindezek alapján az alábbi pontszámokat adta az eljárás alá vont vállalkozásoknak:

Eljárás alá vont	Verseny veszélyeztetése	Piaci hatás	Felróhatóság	Szerep a jogsértésben	Külső tényező, tevőleges jóvátétel, együttműködés	Összesen
Alcufer	18	12+0	20	0	0	50
Fe-Group	18	12+0	20	0	0	50
Jász-Plasztik	18	12+0	20	0	0	50

VIII. 4. Az alapösszeg korrekciója

372. A Bírságközlemény szerint az alapösszeg kiszámítását követően kerül sor
- a jogsértés esetleges ismétlődésének,
 - a jogsértéssel elért előnynek,
 - az elrettentő hatásnak,
 - a Tpvt. 78. §-ában meghatározott bírság maximumának,
 - az engedékenységi politika és az egyezségi nyilatkozatot benyújtó vállalkozás esetében bírságcsökkentés alkalmazására, valamint
 - a fizetési nehézségeknek a figyelembe vételére.
373. Az eljáró versenytanács a jogsértés ismétlődését egyik eljárás alá vont esetében sem tartotta megállapíthatónak.
374. Az eljáró versenytanács szerint a jelen ügyben nem számszerűsíthető kellő megbízhatósággal a jogsértéssel elért előny, hiszen a jogsértést nem hajtották végre.
375. A Bírságközlemény szerint a GVH kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a bírságok megfelelő visszatartó hatással bírjanak; ennek érdekében az egyébként kiszámított bírság összegének növelésére kerülhet sor az olyan vállalkozások tekintetében, amelyek a jogsértés által érintett piacon elért releváns árbevételén túlmenően különösen jelentős árbevétellel bírnak, és ezért számukra a releváns forgalom alapján számított bírság nem jelentene érzékelhető terhet.
376. Az eljáró versenytanács a fentiek szerint számított bírságösszegek tekintetében az eljárás alá vontak vonatkozásában az elrettentő hatásra figyelemmel akár pozitív, akár negatív irányban korrekciót végrehajtását a konkrét ügy releváns tényei és körülményei alapján nem tartotta indokoltnak. Az eljáró versenytanács a jelen ügy releváns tényei és körülményei alapján arra a következtetésre jutott, hogy a fentiek szerint megállapított bírság alapösszege az egyes eljárás alá vontak vonatkozásában a jogsértéssel arányban álló, kellő elrettentő hatással bír, ezért további korrekció alkalmazását e tekintetben nem tartotta indokoltnak.
377. Az eljáró versenytanács a Tpvt. 78. §-a szerinti bírságmaximum figyelembevételének tekintetében az eljárás alá vontak vállalkozás-csoportjának előző évi nettó árbevételének 10%-át vette figyelembe, ennek érdekében azonosította az eljárás alá vontak vállalkozás-csoportjait. Az eljáró versenytanács e tekintetben figyelemmel volt a Kúria Kfv.III.37.690/2013/9. sz. ítéletében foglaltakra, amely szerint „a határozathozatalt megelőző évben tulajdonos vállalkozás-csoport nettó árbevétele vehető figyelembe akkor is, ha a versenyjogsértés idején még nem ehhez a vállalkozás csoporthoz tartozott a vállalkozás, mivel a bírságmaximum az aktuális vagyoni és jövedelmi helyzethez igazodik.” Az eljáró versenytanács megállapította, hogy a bírságok alapösszege e törvényi maximumot nem haladja meg.
378. A fenti pontszámok és a releváns forgalom alapján a Bírságközlemény szerint számolva a Tpvt. 78. § (1b) bekezdésében meghatározott törvényi maximum figyelembevételével az eljáró versenytanács az eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben – tízezer forintra kerekítés alkalmazásával – az alábbi bírságok kiszabásáról döntött:
- Alcufer 28.020.000,- Ft;
 - Fe-Group 55.800.000,- Ft – egyezségi nyilatkozatára tekintet nélkül számított nem végleges, a Tpvt. 79. §-a szerinti csökkentés nélkül számított összeg;
 - Jász-Plasztik 34.280.000,- Ft.
379. A versenyfelügyeleti eljárásban a GVH engedékenységi politikájának alkalmazására nem került sor, valamint egyetlen eljárás alá vont sem kérelmezte fizetési nehézsége figyelembe vételét.
380. Az eljáró versenytanács a Fe-Group esetében az önkéntesen, törvényes határidőben benyújtott egyezségi nyilatkozatára valamint az előzetes álláspontra a Tpvt. 73/A. § (4) bekezdése alapján

szabályszerűen benyújtott nyilatkozatára tekintettel a Tpv. 79. §-a, a Bírágközlemény 42. pontja és a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének az egyezségi kísérletről szóló 3/2015. számú közleményének (a továbbiakban: Egyezségi Közlemény) alkalmazásával határozatában tíz százalékkal csökkenti a fentiek alapján kiszabandó bírság mértékét. Következésképpen a Fe-Groupal szemben kiszabott bírság összege 55.800.000,- Ft 10%-kal csökkentett összege, azaz ténylegesen 50.220.000,- Ft.

381. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy az előzetes állásponthez képest az eljárás alá vontak javára tért el jelen döntésében, amely a kiszabott bírság mértékére is az eljárás alá vontak javára szólóan hatott ki, ezért álláspontja szerint a jelen döntés a Fe-Group egyezségi nyilatkozatával összhangban áll.

VIII. 5. A Fe-Group részletfizetési kérelme

382. A Fe-Group az előzetes álláspontra benyújtott nyilatkozatában részletfizetés iránti kérelmet is előterjesztett, amelynek részletes indokolását a Vj/2-180/2015. és a Vj/2-183/2015. sz. iratok tartalmazzák.

383. Az eljáró versenytanács ezen kérelem elbírálása kapcsán utal arra, hogy mind a magyar⁷², mind az európai⁷³ joggyakorlat szerint valamely vállalkozás veszteséges működése vagy nehéz pénzügyi helyzete önmagában nem alapozza meg a bírság kiszabásának mellőzését vagy az egyébként kiszabandó bírságösszeg csökkentését, mivel ennek elfogadása indokolatlan versenyelőnyhöz juttatná a piaci feltételekhez kevésbé alkalmazkodó vállalkozásokat.

384. A Fe-Group részletfizetési kérelmét okiratokkal is alátámasztotta, csatolta főkönyvi kivonatát, bankszámlakivonatait illetve a vállalkozás pénzügyi helyzetét igazoló okiratokat is. A Fe-Group álláspontja szerint [üzleti titok].

385. Az eljáró versenytanács a Fe-Group részletfizetési kérelmében kifejtett indokolást és az azt alátámasztó bizonyítékokat megalapozottnak találta. Következésképpen az eljáró versenytanács a fentebb megjelölt, becsatolt dokumentumok alapján a Ket. 74. § (1) bekezdése alapján a Fe-Group részletfizetés engedélyezése iránti kérelmének helyt adott és engedélyezte, hogy a Fe-Group a jelen

⁷² Lásd például Legfelsőbb Bíróság Kf.V.40.227/2000/5. számú és a Fővárosi Bíróság 7.K.32.851/2006/6. számú ítéletét. A Fővárosi Bíróság egy döntésében a felperes veszteséges működésre történő hivatkozása kapcsán kifejezetten kiemelte, hogy „[i]lyen értelmű következtetés ugyanis azzal járna, hogy azon jogsértést elkövetők, akik nyereséget nem hoztak létre, nem lennének bírsághatók, illetve a bírság összegét az elért nyereséghez kellene igazítani. Mindez pedig a versenytörvény szellemével ellentétes lenne.” (2.K.32.916/1992/5. számú ítélet).

⁷³ Az Európai Bizottságnak az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatása (2006/C 210/02) 35. pontja szerint „[k]ülönleges körülmények fennállása esetén a Bizottság, kérelemre, figyelembe veheti a vállalkozás adott szociális és közgazdasági környezetben fennálló fizetési képességének hiányát. Ezen a címen a Bizottság nem csökkenti a bírságot csupán a vállalkozás kedvezőtlen vagy veszteséges pénzügyi helyzetének megállapítása miatt. A bírság csak abban az esetben csökkenthető, ha objektív bizonyíték szolgál arra, hogy a bírság kiszabása – a jelen Iránymutatásban meghatározott feltételek mellett – visszavonhatatlanul veszélybe sodorná a vállalkozás gazdasági életképességét, és aktív eszközeit értéküktől megfosztaná.”

Az Európai Unió Bírósága szintén több ügyben megerősítette, hogy „a Bizottság a bírság összegének meghatározása során nem köteles figyelembe venni az érintett vállalkozás veszteséges pénzügyi helyzetét, mivel egy ilyen kötelezettség elismerése indokolatlan versenyelőnyhöz juttatná a piaci feltételekhez legkevésbé alkalmazkodó vállalkozásokat” (lásd a 96/82–102/82., 104/82., 105/82., 108/82. és 110/82. sz. IAZ International Belgium és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1983. november 8-án hozott ítélet [EBHT 1983., 3369. o.] 54. és 55. pontját, a C-308/04. P. sz. SGL Carbon kontra Bizottság ügyben 2006. június 29-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5977. o.] 105. pontját és a C-189/02. P., C-202/02. P., C-205/02. P.–C-208/02. P. és C-213/02. P. sz. Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. június 28-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-5425. o.] 327. pontját). A Belgian Sewing Thread (BST) NV kontra Európai Bizottság ügyben a Törvényszék arra a következtetésre jutott, miszerint annak feltételezése esetén is, „hogy valamely közösségi hatóság által elfogadott intézkedés következtében egy vállalkozás felszámolás alá kerül, jóllehet e vállalkozás adott társasági formában történő felszámolása hátrányosan érintheti a tulajdonosok, részvényesek vagy tagok pénzügyi érdekeit, ez nem jelenti azt, hogy a társaság által képviselt személyi, materiális és immateriális elemek is elveszítenék értéküket”(T-452/05. sz. ítélet 95.-96. pontjai).

döntés rendelkező része szerint a bíróság befizetését hat részletben is teljesítheti oly módon, hogy első alkalommal 8.370.000,- – azaz nyolcmillió-háromszázhetvenezer – Ft részletet, majd ezt követően öt alkalommal további 8.370.000,- – azaz nyolcmillió-háromszázhetvenezer – Ft részletet köteles fizetni. A Fe-Group az első alkalommal fizetendő részletet a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül, majd a további részleteket az első részlet esedékességét követő hónaptól havonta, adott hónap 15. napjáig a GVH 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számlája javára köteles teljesíteni. Bármely részlet elmaradása esetén a még fennálló teljes tartozás – egy összegben – esedékessé válik.

IX.

Eljárási kérdések

IX. 1. Az Alcufer vizsgálati kifogásai

386. Az eljárás alá vontak közül az Alcufer a versenyfelügyeleti eljárás során négy alkalommal nyújtott be vizsgálati kifogás elnevezésű beadványt, kettőt vizsgálati szakaszban, kettőt versenytanácsi szakaszban, valamennyi kifogását fenntartotta.

A) A vizsgálati szakaszban benyújtott vizsgálati kifogások

387. A vizsgálati szakaszban benyújtott vizsgálati kifogásokat az Alcufer a Tpvt. 81. §-a által meghatározott öt napon belül terjesztette elő, ily módon azokat a vizsgálók vizsgálati kifogásnak tekintették, a vizsgálati jelentésben megindokolták a kifogások figyelmen kívül hagyását, amely vizsgálói indokolással az eljáró versenytanács maradéktalanul egyetért, ezért nem tartotta szükségesnek további intézkedések megtételét az Alcufer által kifogásolt körben.

388. Az Alcufer Vj/2-6/2015. sz. beadványában kifogásolta, hogy álláspontja szerint a 2015. március 10-én lefolytatott helyszíni kutatást engedélyező bírói végzés jogellenes, ezért a helyszíni kutatás során birtokba vett iratok nem használhatóak fel a versenyfelügyeleti eljárás során. Indokolása szerint a GVH a Vj/2/2015. számú versenyfelügyeleti eljárás kapcsán benyújtott, helyszíni kutatás engedélyezése iránti kérelmét a Vj/67/2014. számú versenyfelügyeleti eljárásban beszerzett információkra, bizonyítékokra alapozta. A Vj/67/2014. számú ügy azonban 2014. szeptember 18-án indult, míg a Vj/2/2015. számú ügyben csak 2015. február 24-én terjesztette elő a GVH a helyszíni kutatás engedélyezése iránti kérelmet. Az eljárás alá vont szerint a helyszíni kutatás engedélyezése iránti kérelem 2015. február 24-i előterjesztésekor a Tpvt. 65/A. § (10) bekezdése szerinti 60 napos határidő letelt. Álláspontja szerint utólagos bírói engedély hiányában a Vj/67/2014. számú versenyfelügyeleti eljárásban fellelt bizonyítási eszközök bizonyítékként nem használhatóak fel. Mivel kizárólag jogsértően beszerzett bizonyítékokat nevezett meg a bíróság a Vj/2/2015. számú versenyfelügyeleti eljárás kapcsán kiadott végzésében, ezért a végzés és az az alapján beszerzett bizonyítékok is jogellenesek, jogellenesen beszerzettek, így bizonyítékként nem használhatóak fel. Ezért kérte a 2015. március 10-i helyszíni kutatás során beszerzett iratok haladéktalan törlését és megsemmisítését.

389. A vizsgálók a vizsgálati kifogást nem vették figyelembe, mivel a Vj/67/2014. számú ügyben beszerzett bizonyítási eszközök bizonyítékként való felhasználását lehetővé tévő utólagos bírói engedély iránti kérelmet a GVH határidőben terjesztette elő, az alábbiak szerint.

390. Ha a helyszíni kutatás során a bizonyítási eszközről a Tpvt. 65/B. § (1) bekezdése szerinti lefoglalási másolat készül, az utólagos bírói engedély iránti kérelmet a Tpvt. 65/A. § (10) bekezdésének b) pontja alapján a Tpvt. 65/B. § (3) bekezdése szerinti vizsgálati munkamásolat készítésének napjától számított hatvan napon belül kell előterjeszteni. A Tpvt. 63. § (7) bekezdése

szerint a napokban megállapított határidőbe nem számít bele a 33/B. § szerinti igazgatási szünet időtartama.

391. A Vj/67/2014. számú versenyfelügyeleti eljárásban lefolytatott helyszíni vizsgálat során lefoglalási másolatban birtokba vett adathordozó tekintetében a Tpvt. 65/C. §-ának (9) bekezdése szerinti vizsgálati cselekményre került sor. Mivel a védekezés céljából készült iratot nem tartalmazó vizsgálati munkamásolat 2014. november 24-én készült el, ezen időponttól számítva az utólagos bírói engedély beszerzésének határideje – figyelemmel a Tpvt.-ben rögzített igazgatási szünet időtartamára, amely jelen esetben három munkanapot (2014. december 29. – 31. közötti munkanapok) jelentett – 2015. január 26. volt. A GVH ezen határidőt megelőzően, 2015. január 20-án nyújtotta be az utólagos bírói engedély iránti kérelmet.
392. A GVH a Vj/67/2014. számú ügyhöz kapcsolódó utólagos bírói engedély határidőben történt beszerzését követően, 2015. február 24-én terjesztette elő a Vj/2/2015. számú ügyben lefolytatott helyszíni kutatás engedélyezése iránti kérelmet. Az utólagos bírói engedély, illetve a helyszíni kutatás iránti engedély iránti kérelmek benyújtása tehát egymástól időben elvált, ugyanakkor a Tpvt. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely szerint ezeket egyidejűleg kellene a GVH-nak a bíróság elé terjesztenie. Az Alcufer ismételten vizsgálati kifogást terjesztett elő, törvényes munkatársa útján, 2015. június 23-i meghallgatása alkalmával, a meghallgatásról készült jegyzőkönyvben rögzítetten, Vj/2-61/2015. sz. alatt. Az eljárás alá vont kifogásolta, hogy a meghallgatás végén nem kapott példányt a jegyzőkönyvből. A vizsgálók a vizsgálati kifogást figyelmen kívül hagyták, mert az ügyfél az iratbetekintés során készíthet, illetve kérhet másolatot a jegyzőkönyvből. Sem a Ket., sem a Tpvt. nem tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy a jegyzőkönyv egy példányát a meghallgatás végén át kellene adni az eljárás alá vont részére. A jegyzőkönyv tekintetében ezért a Tpvt. 55. § (5) bekezdésében meghatározott iratbetekintési szabályok irányadóak. Eszerint az ügyfél a hivatalból indult eljárás irataiba csak a vizsgálat befejezését követően, az eljáró versenytanács előzetes álláspontjának, illetve – ha arra korábban sor kerül – a vizsgálatot lezáró jelentésnek a 73. § szerint az ügyfelek részére való megküldését követően tekinthet be.
393. Ezt megelőzően az ügyfél abba az iratba tekinthet be, amelynek megismerése az eljárás során hozott külön jogorvoslattal megtámadható végzéssel szembeni jogorvoslati joga gyakorlásához feltétlenül szükséges. A Tpvt. 55. § (6) bekezdése szerint az ügyfél kérelme alapján az eljáró versenytanács az (5) bekezdésben megjelölttől eltérő okból is engedélyezheti a vizsgálatot lezáró jelentés, illetve az előzetes álláspont ügyfeleknek való megküldése előtt meghatározott iratokba a betekintést, ha az nem veszélyezteti az eljárás eredményességét.
394. A vizsgálati kifogás előterjesztésekor a vizsgálati szakasz még folyamatban volt. A jegyzőkönyv (másolatának) átadására pedig a Tpvt. 55. § (5) bekezdésében rögzített eljárási cselekményig (vizsgálati jelentés/előzetes álláspont megküldése) nem kerül sor csak abban az esetben, ha az eljárás alá vont iratbetekintési kérelmet terjeszt elő, amelyet a Tpvt. 55. § (6) bekezdése alapján az eljáró versenytanács bírál el. Megjegyzendő, hogy a Tpvt. 55. § (6) bekezdése alapján csak abban az esetben engedélyezheti az eljáró versenytanács az iratbetekintést vizsgálati szakaszban, ha az az eljárás eredményességét nem veszélyezteti.

B) A versenytanács szakaszban benyújtott vizsgálati kifogások

395. Az Alcufer 2016. június 27-én telefaxon, Vj/2-164/2015. alszám alatt vizsgálati kifogást nyújtott be a GVH 2016. június 21-én telefaxon küldött, Vj/2-148/2015. sz. tájékoztatása vonatkozásában.
396. Az eljáró versenytanács ezen vizsgálati kifogás kapcsán elsődlegesen megállapítja, hogy az Alcufer öt napon belül nyújtotta be, ezért vizsgálati kifogásként értékelendő, ezért az eljáró versenytanács érdemi döntésében indokolja annak figyelmen kívül hagyását.

397. Az Alcufer ezen vizsgálati kifogása arra irányult, hogy álláspontja szerint az ügyfelek iratbetekintési joga nem köthető határidőhöz, mert a sem a Tpvt., sem más törvény nem tartalmaz arra vonatkozó határidőt, hogy az iratbetekintési jogot meddig lehet gyakorolni, ezért nem írható elő igazolási kérelem benyújtása illetve bármifajta jogvesztő határidő arra az esetre, ha az eljárás alá vont az eljáró versenytanács által szabott határidőben nem nyújtja be a korlátozottan megismerhető adatot tartalmazó iratok vonatkozásában iratbetekintési kérelmét. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy az igazolási kérelem benyújtására nyitva álló határidő leteltét követően bármilyen olyan körülmény előállhat, amely miatt szükségessé válik az iratbetekintés kérelmezése. Ezzel összefüggésben kifogásolta, hogy az iratbetekintési kérelmek benyújtására nyitva álló határidőt megszabó végzést 2016. június 14-én vette kézhez és a határidő 2016. június 17-e volt, amely indokolatlanul rövid idő nem volt elegendő számára a megalapozott nyilatkozattételhez. Álláspontja szerint a GVH ezen eljárása az iratbetekintési jog és a védekezéshez való jog súlyos korlátozásának minősül.
398. Az eljáró versenytanács előjáróban leszögezi, hogy az Alcufer által kifogásolt, a korlátozottan megismerhető adatokat tartalmazó iratok vonatkozásában előterjesztendő iratbetekintési kérelmek benyújtására vonatkozó 135. alszámú felhívását 2016. június 9-én postára adta és az Alcufer nem kérte ezen végzésben szabott 2016. június 17-ei határidő meghosszabbítását. Ennek kapcsán megjegyzendő, hogy a Jász-Plasztik ezen végzés vonatkozásában határidő-hosszabbítási kérelmet terjesztett elő, amely kérelemnek a GVH helyt adott. Amennyiben az Alcufer nem tartotta elegendőnek a 135. alszámú végzésben megszabott határidőt a kérelme benyújtására, akkor szintén kérhette volna a határidő meghosszabbítását. Az eljáró versenytanács ennek kapcsán kiemeli, hogy a hatósági eljárások során valamennyi eljárási cselekménynek határideje van, még abban az esetben is, ha a Tpvt., a Ket. vagy egyéb jogszabály nem tartalmaz külön tételes határidőket, példának okáért az adatkérő végzésekben, a tanú- illetve ügyfélmeghallgatásokra idézésekben, sőt még a tárgyalásról szóló értesítésben is határidőt vagy határnapot jelöl meg a hatóság, amely szükségszerű eleme valamennyi eljárási cselekménynek, hiszen határidő, illetve határnap megjelölése nélkül az eljárások indokolatlanul elhúzódna, különösen olyan ügyekben, amelyekben az ügyfeleknek nem érdeke az elmarasztalásukról szóló hatósági döntés mielőbbi kézhezvétele. Az eljáró versenytanács szerint a korlátozottan megismerhető adatokat tartalmazó iratok vonatkozásában előterjesztendő iratbetekintési kérelmek benyújtására a határidő, határnap tűzése jogszerű és minden tekintetben megfelel a hatályos jogszabályok rendelkezéseinek.
399. Amennyiben az eljárás alá vont bármely eljárási cselekmény – beleértve az iratbetekintési kérelem benyújtásának – határidejét vagy határnapját elmulasztja, a Ket. 66. §-a és a Tpvt. 57. §-a alapján igazolási kérelemmel együtt pótolhatja az elmulasztott cselekményt. Az Alcufer által hivatkozott igazolási kérelem előterjeszhetőségének törvényi határideje a konkrét esetben fel sem merült, hiszen bőven ezen határidőn belül, elvi alapon kifogásolta az igazolási kérelem benyújtásának megkövetelését. Az eljáró versenytanács ennek kapcsán utal arra, hogy az Alcufer azon érve sem fogadható el, hogy az igazolási kérelem megkövetelése az objektíven felmerülő esetleges további körülmények miatt sem indokolt, hiszen amennyiben valóban ilyen körülmények akadályozták az eljárási cselekmény határidőre, határnapra történő teljesítését, akkor nem indokolt az igazolási kérelem elutasítása és az eljárási cselekmény pótlólagos megtehető. Az eljáró versenytanács végezetül hivatkozik a joggyakorlatra, amely szerint⁷⁴ a GVH akkor is jogszerűen járt el, amikor felhívta az arra jogosult eljárás alá vontakat az iratbetekintési kérelmek előterjesztésére, amennyiben azt szükségesnek tartják. A versenyfelügyeleti eljárásban érvényesülő Ket. alapvető rendelkezései szerint a kérelmek határidőhöz kötöttsége az eljárások ésszerű időn belül történő lefolytatását, ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését segítik elő.

⁷⁴ A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.46.189/2015/15. sz. végzése a Vj/8/2012. sz. ügyben.

400. Az Alcufer 2016. július 4-én Vj/2-174/2015. alszám alatt ismételten vizsgálati kifogást nyújtott be, mert a GVH nem adott helyt a tárgyalás elhalasztása iránti kérelmének és álláspontja szerint az előzetes álláspontra benyújtására adandó észrevételek vonatkozásában lényegében csak 1 nappal hosszabbította meg a nyilatkozattételi határidőt, ezáltal nem biztosított számára elegendő felkészülési időt a védekezése előterjesztésére.
401. Az eljáró versenytanács ezen vizsgálati kifogás kapcsán elsődlegesen megállapítja, hogy az Alcufer öt napon belül nyújtotta be, ezért vizsgálati kifogásként értékelendő.
402. Az eljáró versenytanács előjáróban rögzíti, hogy a jelen ügy konkrét tényei és körülményei alapján megállapíthatóan az iratbetekintésekre – beleértve a korlátozottan megismerhető adatot tartalmazó iratok vonatkozásában engedélyezett betekintéseket is – a kitűzött tárgyalásig, 2016. július 7-ig megfelelően sor került, továbbá az iratanyag terjedelme és az ügy bonyolultsága sem tekinthető olyan mértékűnek, amely szükségessé tette volna a tárgyalás elhalasztását. Ugyanakkor az eljáró versenytanács a 2016. július 7-ei tárgyaláson további határidőt biztosított az eljárás alá vontak részére észrevételeik megtételére, 2016. július 20-ig, így összesen több mint 34 nap állt az eljárás alá vontak rendelkezésére írásos észrevételek benyújtására. Ezen túlmenően az Alcufer a halasztás iránti kérelmében nem jelölt meg olyan különös okot, amely indokolta volna a tárgyalás elhalasztását, illetve az észrevételek megtételére előírt határidő további meghosszabbítását.
403. Mindazonáltal az eljárás alá vontak egyike sem nyújtott be a tárgyalást követően észrevételeket, amely szintén arra utal, hogy az előzetes álláspontra adandó észrevételek benyújtására elegendő idő állt rendelkezésre.
404. Mindezekre tekintettel az eljáró versenytanács az Alcufer versenytanácsi szakaszban benyújtott vizsgálati kifogásait sem találta megalapozottnak.

IX. 2. A Jász-Plasztik eljárási kifogásai

405. Az eljárás alá vont kifogásolta, hogy a védekezése előterjesztésére nem állt rendelkezésre megfelelő idő. Az eljáró versenytanács ezen kifogás kapcsán visszautal az Alcufer versenytanácsi szakaszban benyújtott második vizsgálati kifogása kapcsán kifejtettekre, miszerint az iratbetekintésekre a tárgyalásig megfelelően sor került és a Jász-Plasztik sem kívánt a tárgyalást követően további észrevételeket előterjeszteni.
406. Az eljárás alá vont ezen kifogása kapcsán arra is hivatkozott, hogy a GVH példátlan és sorozatos végzéseket közölt vele, amelyek nehezítették a felkészülésben. Az eljáró versenytanács ennek kapcsán utal arra, hogy az eljárás alá vontakkal közölt végzések az általuk benyújtott kérelmeket elbíráló végzések voltak és az általuk kérelmezett eljárási cselekmények időpontjáról szóló értesítések, valamint az általuk írásban feltett kérdésekre szintén írásban válaszolt a GVH. Megjegyzendő, hogy a Jász-Plasztik a kérelmei elbírálása vonatkozásában több alkalommal kifogásolta, hogy a GVH nem elég gyorsan jár el, amikor valamennyi kérelmét gyakorlatilag 3 napon belül elbírálta a GVH. Az adatkérő végzések vonatkozásában szintén kifogásolta azok időzítését és tartalmát, amely kifogása arra tekintettel nem megalapozott, hogy az adatkérő végzések kiadására a releváns forgalom vonatkozásában éppen azért kerül sor a versenytanácsi szakaszban is, mert az árbevételi adatok vonatkozásában a vállalkozások az üzleti életben szokásos módon korrekciókat hajtanak végre (példának okáért az árfolyamok változása miatt és a bírság kiszabása során elengedhetetlenül fontos, hogy a GVH pontos adatokkal számoljon). Kiemelendő továbbá, hogy a Jász-Plasztik esetében a korábbi adatszolgáltatásához képest éppen hogy ilyen utólagos korrekcióra került sor, ezért is volt szükség az újabb adatkérésre és a különbség okának pontos feltárására. Megjegyzendő továbbá, hogy a Jász-Plasztik e-mailen megküldött adatszolgáltatásának mellékletei, illetve a postai úton benyújtott mellékletek nem voltak azonosak és emiatt is szükséges volt az ellentmondásokat tisztázni, következésképpen az ismételt adatkérésre nem adminisztratív tévedés, hanem a Jász-Plasztik nem azonos adatszolgáltatásai miatt került sor.

407. Az eljáró versenytanács a Jász-Plasztik azon kifogásait sem tartja megalapozottnak, miszerint az iratbetekintéssel összefüggésben nem egyértelmű és ellentmondó tájékoztatásokat kapott volna, hiszen az iratbetekintésre a betekintheső iratok vonatkozásában az előzetes állásponttal egyidejűleg megküldött Vj/2-134/2015. sz. tárgyalási értesítő mellékleteként valamennyi ügyfél ún. foglalási kódot is kapott. A Vj/2-134/2015. sz. tárgyalási értesítő pedig kifejezetten tartalmazta azon tájékoztatást, hogy „Iratbetekintési időpontot a jelen tájékoztatással (mellékletben) megküldött egyedi kóddal kell foglalni a www.gvh.hu oldalon található iratbetekintés menüpontra⁷⁵ kattintva, beírva az egyedi kódot és a további kért adatokat, majd a napot és az iratbetekintés kezdő és végső időpontját.” Következésképpen a GVH-nál iratbetekintés telefonos illetve e-mailes ügyintézés keretében csak a foglalási kóddal összefüggő ügyintézés technikai hibája esetén kezdeményezhető, amelyre a jelen ügyben nem került sor, mivel az ügyfelek részére megküldött foglalási kódok megfelelően működtek, azokkal 2016. június 9-e óta folyamatosan foglalható volt iratbetekintési időpont. Tekintettel arra, hogy 2016. január 4-e⁷⁶ óta a GVH-nál főszabályként foglalási kóddal a GVH internetes felületén lehetséges csak iratbetekintésre időpontot kérni, nem releváns, hogy a GVH munkatársai 2016. június 16-án és június 17-én szakmai programon vettek részt, hiszen az ügyfelek részére megküldött foglalási kódokkal ezeken a napokon is lehetett iratbetekintési időpontot foglalni, mivel a foglalási felület a szakmai program ideje alatt is hibátlanul működött.
408. Ugyanígy megalapozatlanul kifogásolta a Jász-Plasztik, hogy a korlátozottan megismerhető adatot tartalmazó iratok vonatkozásában engedélyezett iratbetekintés során félrevezetően tájékoztatta volna a GVH a mobiltelefon használatáról, hiszen ezen titkos betekintések során a mobiltelefon – biztonságtechnikai okokból – akkor nem használható, ha annak diktafon funkcióját kívánják működtetni, hiszen ilyen esetben nem ellenőrizhető a diktafon funkció működése közbeni fényképezőgéphasználat és a GVH-nál a titkos betekintések szigorú rend szerint, jegyzőkönyv felvétele mellett zajlanak, amely során külön rögzítésre kerül, hogy milyen formában történik a megismert üzleti titok rögzítése.

IX. 3. Egyéb kérdések

409. Az eljáró versenytanács elismeri, hogy a GVH a rá irányadó ügyintézési határidőt a jelen eljárásban túllépte, mivel az 2016. február 25-én lejárt. Ennek oka, hogy bár a jelen versenyfelügyeleti eljárásban még adott volt az ügyintézési határidő meghosszabbításának lehetősége, a Vj/2/2015. sz. eljárás korábbi előadója elmulasztotta a határidő meghosszabbítását annak letelte előtt kezdeményezni a Tptv. 63. § (5) bekezdése b) pontja alapján a Versenytanács elnökénél.
410. A bíróságok töretlen gyakorlata szerint azonban az ügyintézési határidő túllépése önmagában nem tekinthető a döntés érdemére kiható eljárási szabálysértésnek.⁷⁷ Ahogy azt korábbi ügyekben a bíróság már kifejtette, a jogállamisághoz fűződő jogbiztonság alkotmányos alapelve valóban azt a követelményt támasztja a közhatalmat gyakorló közigazgatási szervek elé, hogy eljárásuk legyen jogszerű, az ügyben az érdemi döntést a törvényben meghatározott elintézési határidőn belül hozzák meg. A jogállamiság elvéből azonban az is következik, hogy a jogszabályok mindenkire vonatkoznak, azoknak általánosságban érvényesülniük kell. Ezért pusztán a közigazgatási szerv ügyintézési határidőt érintő mulasztása nem lehet ok arra, hogy a jogi normák betartatlanul maradjanak vagy, hogy a jogsértések jogkövetkezményei alól a jogsértők mentesüljenek. A GVH

⁷⁵ <http://www.gvh.hu/idopontfoglalo/schedules>

⁷⁶

http://www.gvh.hu/sajtoszoba/sajtokozlomenyek/2016_os_sajtokozlomenyek/ugyfelbarat_mukodes_idopont_iratbetekinteshez_m ar_html

⁷⁷ Lásd például a Legfelsőbb Bíróság Kf.II.27.926/1996/3., Kf.II.28.246/1996/5. és Kf.IV.27.929/1998/4. sz. végzéseit, a Fővárosi Ítéletábla 2.Kf. 27.463/2009/5. sz. ítéletét a Vj-201/2005. sz. ügyben, a Fővárosi Ítéletábla 2.Kf.27.425/2010/10. sz. ítéletét Vj-56/2008. sz. ügyben, a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.649.891/2013/4. sz. ítéletét a Vj-129/2009. sz. ügyben.

számára elintézési határidőt előíró, Tpvt. rendelkezések a mulasztáshoz semmilyen jogkövetkezményt nem fűznek. Ez pedig azt jelenti, hogy annak ellenére, hogy az elintézési határidőt törvény állapítja meg, elmulasztása nem szünteti meg a GVH eljárási-, és döntéshozatali kötelezettségét. Törvényi rendelkezés hiányában az elintézési határidők nem jogvesztők.

X.

Egyéb kérdések

411. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő.
412. A Pp. 332. §-ának (2a) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtásának a végrehajtásra nincs halasztó hatálya, a felperes azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztését kérheti. A kérelemben valószínűsíteni kell a (3) bekezdés utolsó mondata szerinti feltételeket, és az ezt alátámasztó bizonyítékokat a keresetlevélhez csatolni kell. E kötelezettség elmulasztása esetén a bíróság a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - hivatalból elutasítja. A végrehajtás a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig, de legkésőbb az elbírálásra nyitva álló határidő elteltéig nem foganatosítható, kivéve, ha a hatóság a határozatot végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította.
413. A bírságnak a GVH 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számlája javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő:
- az eljárás alá vont neve,
 - a versenyfelügyeleti eljárás száma,
 - a befizetés jogcíme (bírság).
414. A Ket. 140. §-ának (1) bekezdése értelmében a végrehajtást megindító hatóság vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A Ket. 140. §-ának (3) bekezdése szerint a végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.
415. A Ket. 132. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótléket köteles fizetni. A (2) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén az eljáró versenytanács megindítja a határozat végrehajtását. Az eljáró versenytanács tájékoztatja a kötelezettet, hogy a Tpvt. 90/A. §-ának (1) bekezdése alapján a GVH által kiszabott, teljesítési határidőben meg nem fizetett bírság (valamint a meg nem fizetett bírság után felszámítandó és meg nem fizetett késedelmi pótlék) behajtása iránt az állami adóhatóság intézkedik.
416. A Tpvt. 48. § (2) bekezdése értelmében a Versenytanács döntéseit a Versenytanács elnöke által a Versenytanács szervezeti és működési szabályzatában meghatározottak szerint a Versenytanács tagjai közül kijelölt háromtagú vagy öttagú tanácsban eljárva hozza meg azzal, hogy az eljáró versenytanács előadó versenytanácstagként kijelölt tagja egyedül eljárva is meghozhatja az olyan végzést, amely ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, és megteheti a szükséges egyéb intézkedéseket.
417. A GVH hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpvt. 45. §-a és az Európai Unió Működéséről szóló szerződés 101. cikke tekintetében a Szerződés 81. és 82. cikkében foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet 5. cikke, valamint – az 1/2003/EK tanácsi rendelet 35. cikkére is figyelemmel – a Tpvt. 33. § (1) bekezdésének második mondata állapítja meg, a GVH illetékessége pedig a Tpvt. 46. §-án alapul.

418. A Ket. 73. § (3) bekezdése értelmében egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. Az egybefoglalás az egyes döntések meghozatalára vonatkozó határidőket és a jogorvoslati szabályok alkalmazását nem érinti. Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.

419. A jelen okiratba foglalt határozattal szembeni jogorvoslati jog a Tpv. 83. § (1) bekezdésén alapul.

420. A jelen okiratba foglalt végzéssel szembeni jogorvoslati jog a Ket. 98. § (3) bekezdés c) pontján és a Tpv. 82. §-án alapul.

Budapest, 2016. július 26.

dr. Juhász Dorina s.k.
előadó versenytanácsstag

dr. Miks Anna s.k.
versenytanácsstag

Dudra Attila s.k.
versenytanácsstag